

رؤما
نمبر ۱۰ فورا

توی

• ناوی کتیب: تووتی

• بابەت: رۆمان

• نووسینی: نەبەرد فواد

• دیزاینی بەرگ و ناوێ: SHA Advertising Center

• چاپخانه: پەنجەرە

• نۆبەتی چاپ: یەكەم

• تیراژ: ۱۰۰۰ دانە

• نرخ: ۳۵۰۰ دینار

• لەلایەن بەرپۆوەبەرایەتی گشتی کتیبخانه گشتییەکان، ژمارە

سپاردنی (۱۵۴۹)ی سالی ۲۰۱۵ پیدراوه.

هه موو شته كان له ريكه وتي كه وه ده ست پي ده كه ن.
دل نيام ري كه وت ده ستى هه بو وه له وهى كه
چاره نووسى هادى خه لف له پاريز گاي نه يينه وا وه
تي كه ل به زياني واقيعى كو مه له كچيكي ئيزدى
رزگار بووى ده ستى چه كدارانى ده وه تى ئيسلامى
بيت. روژنامه نو سينك سه رگوزه شته ي ئه و كچانه ي
به دهنگ كو كر دوونه ته وه و سوودى له چه ندين
ده قى ميژووى و بابه تى روژنامه وانى وه رگرتو وه.
دهنگى هه نديك له كاره كته ره كانى ناو ئه م ده قه م
وه كو به لگه له تو مارگه كه مدا هه لگرتو وه.

كا وهى كاسي ت

رېبه ندان «خوښی سپی»

«ئەم ئازاره زۆر سهخته، مامه وا خهريکه ده مرم. توخوا به زه ييت پيمدا بيته وه.» ماوهی چەند مانگيکه ئەم رسته يه بهرده وام له گويچه که کاندا دهرنگينه وه، بريا بمزانيبایه واتای چيه؟ دهی باشر که نازانم. رهنگه دواي ئه وهی چيرو که کهم ده بيستن، زورنک له ئيوه وه کو ئه و پشيله يه سه يرم بکه ن که له مندالی جوجه له يان فه رخه کو تر يکی خواردوون، چونکه رقيک که له منداليت له ئاوه زتدا په روه رده بوو، له گه ل گه وه ربه و نيشدا رقه که گه وره تر ده ييت، به لام منيش وه کو فه رخه کان قوربانيم. ئەم رستانه بو ئه وه نيه که به زه ييتان پيمدا بيته وه. ته نها له پيناو ئه وه دا ئەم راستيانه دهرکينم تا هيچ نه بييت نه ختيک دهر وونه

گواوییه کهم به ئاویکی روون خاوین بکه مه وه. حهزم ده کرد که سیك
 بوومایه به وشه کانم باوهرتان پی بهینم، که من قوربانیم.
 مروقی ئەم سهردهمه به کۆمهل بریار له باش و خراپه ی کهس
 و شته کان دهدهن، دهمهویت ناختان دادوه بیت له ههلسهنگاندنی
 من و رووداوهکانی دهووبهرتان. ناکریت گوی له چیرۆک و
 بهسهراهاته کهی ژیانم بگرن و نهزانن من کیم. من ناوم «هادی
 خهلهف عبود زباله» یه ته مه نم په نجا و یه ک ساله. خهلهکی
 گونیدیکی سه ره به پارێزگای نهینهوام. نازانم ئیستا درێژی بالام
 چهنده، مروف به ههلهکشانی ته مه نی بالای کورت ده بیته وه،
 جارن هه ره که پانتۆلیکم ده کړی و کورتم ده کرده وه، بهرگه دووره که
 به شاگرده کهی ده گوت سه د و دوو سانتیمه تر بنوسه. هیچ
 کاتیك پیوستیم به وه نه بووه بزانه بالام چهنده. ده زانم کیشم
 چهنده حه فتاودوو کیلۆم، ئیستا بووم به هه شتا کیلۆی ریک. به
 ده ست خۆم نییه به خه م خواردن قه له و ده بم. سه ره تای چیرۆکه
 ناخۆشه کهی ژیانم ئه وها بوو. له بهر ئه وه ی باوکم، موبته لا به
 مه ی نۆشین بوو، شه ویکیان به مه ستی گه راپیه وه بۆ ماله وه،
 دایکم ناوی «مهروب ئه حمه د عبود زباله» بوو، هه ره له
 مندالییه وه واته له سه ره بیسکه وه بۆ باوکمیان ماره کردبوو، باوکه
 گۆر به گۆره کهم هه ژده سال و هه شت مانگی ره به ق له
 دایکم گه وره تر بوو. ئه وان نامۆزای یه کتر بوون، دایکم هه رگیز

باوكمى خۆش نەدەويست بە دەيان جار گويم لیبووہ لە کن ژنە دراوسیکەمان دەيگوت: کاتیک شەوان داواى سەرچييم لیدەکات ھەز دەکەم بمرم، کى گووى لە من دەگریت؟ ئەگەر بگەرپريمەوہ مألەباوانم، براکانم دەلین تۆ سەرى خيلىکت شۆرکردووہ، چۆن دەبيت ئافرەتى ئيمە لای ميژدى خوى نەمينيتەوہ. ميژدەکەش کى بيت؟ ئامۆزای خۆمان. بە نەبى يونس بە خەنجەرى دەبان وەکو مانگا سەرم دەبرن.

کاتیک باوکم ھاتە مألەوہ بەشەق و زللە بەر بووہ گيانى دایکم. مألەمان لە خانوويە کى گل بوو، بنميچى ژوورەکەمان لە دارخورما دروستکراووو، دەمبىنى باوکم لە دایکم دەدات، ھەزم دەکرد ھيئەدى ئيمامى عەلى بەھيژ بوومايە و يەکيک لەو دارخورمايانەم بکيشايە بەسەرى باوکمدا. ئەوجا بييرم دەکردوہ دەى گريمان ئەوہ من باوکم کوشت. کى بەخيومان دەکات؟ دایکم شوو دەکاتە پياويکى دیکەى خزميان و دەکەومە ژيژ دەستى باوہپيارە. زۆرى لە دایکمدا، ھەر لىي دەدا و جنيوى بە مامى خوى دەدا، کە بوچ کچيکى خستوتەوہ ناتوانيت دلى ميژدەکەى رازى بکات. دایکيشم ورتەى لە دەم نەدەھاتە دەرەوہ. باوکم کە فى سپی لە دەمى دەھاتە دەرەوہ. ھەزم دەکرد بيکوژم و دەستى دایکم بگرم بلیم با لەم دۆزەخە خۆمان رزگار بکەين. ھەستم بەو شلاوہ تالەى ناو دەمم دەکرد و لە پەسا قوتم دەدا.

بەدى بېت، كە بېنىنى خويىنى سېى بو، پېى گوتە ھەستە
 دەرەنگە با برۆين ئەو خويىنى سېى نېيە ئەو مېشكە ھاتۆتە
 دەرەو، ھەى بېى مېشك. ھەموومان لە ساھى خېل و
 كۆمەلگەى دەوارنشىنى چىرۆكىكى سەيرمان ھەيە، كەسېك
 نېيە گويمان لېبگىت. يان ئەوھيە لە گەل خۆمان دەبېيەنە ژىر
 گل ياخود بە كرچ و كالى دەگاتە دەستى خەلكى. ھېچ
 چىرۆكىك ھىندەى ئەو چىرۆكانە چىژ بەخش نېن، كە لە كەسى
 يە كەمەوە گويمان لېدەبېت. پاش ئەوھى مەرگى دايكم بېنى ئەو
 شەوە تاوەكو بەياني خەو نەچووە چاوم. مېنىكى تاقانە دواى
 مردنى دايكم چارەنوسم چى دەبېت؟ كى بەخېوم دەكات؟. ئەم
 پرسىيارانە خەويان لى تۆراندم. لە گەل ھەلھاتنى خۆر باوكم
 دەستى بە شىن و واوھىلا كرد. تاوەكو چەند مالېك لېرە و لەوى
 كۆبوونەوە و يەكەم قەسەى باوكم ئەو بو وای ژنە نازدارەكەم،
 نامۆزا خۆشەويستەكەم، دايكى ھادى بو خۆت كوشت گشت
 كەسەكەم. ئىدى خەلكى ناوچەكە و مالى باپىرم چىرۆكى
 مردنى دايكميان نەدەزانى، چونكە باوكم شانۆكەى ئەوھا
 رېكخستبوو كە زۆرجار خۆشم باوېرم نەدەكرد دايكم كوژراو،
 بەلكو باوكم كاتېك ھەلدەستېت بو نوژى بەياني دەبېنېت دايكم
 لە زەوييەكە كەوتووە وخويىن لە پشەتە سەرييەوە دېتە دەرەو و
 لەسەر بانەوە خوى فرېداوئەتە خوارەو. پرسە تەواو بو، ھەر

رۇژىك لى مالى مامىك، پورىك، داپىرە و باپىرەبەك تىر بە سكى
 خۇم نانم دەخوارد. نان بۇ من لەزەتى نەبوو، لەبەر ئەوئى
 ھەموو خەلكى دەيانگوت ئەمە سەرە خۇرەبە، ھەتتو و
 يەخسىرە. ئىوہ راست دەكەن و خوا ھەلە دەكات، ئەگىنا ناھىلئىت
 ھىچ مندالىك بە بى دايكى گەورە بىت (تۇبە خوابە) خۇزگە
 ھەر بلىن سەرەخۇرەبە، بىستومە گوتوويانە مندا ل دايكى
 نەبىت حىز دەبىت. باوەر بكەن نازانم باسى چى بكەم؟ ئەوہم
 بىنىوہ ناكرىت ئىستا بىگىر مەوہ، تەنھا دەتوانم سەرچلى
 ناخۇشىيەكان باس بكەم. ماوہبەكى زۇر باوكم منى بە مالى
 مامىكم سپارد بۇ ئەوئى بروات لە بەغداد ئىش بكات، ئەمەى
 من دەىگىر مەوہ دوو سال پىش ئەوئى شەرى عىراق - ئىران
 پروبىدات، ئىدى تازە سمىلم گۇگرە بوو بوو. باوكم رۇىشت و
 منىش كرام بە شوان. مەرىكى سپىم ھەبوو فرە خۇشم
 دەوىست، بۇنى ھەموو ژيانم بەو مەرەوہ نابوو، ھەمىشە باسى
 ئەوہم بۇ دەكرد چۇن دايكم خۇشى وىستوم و ئىستا كەس
 خۇشى ناوئىم، ھىچ لى تىنەدەگەشىتم، چونكە تەنھا دەمى
 دەجولاند و سەرى رادەوہشاندى وای چەند خۇشحال دەبووم كە
 بوونەوہرىك ھەبە گوىم بۇ رادەدەرىت. زۇرى نەبرد مامەم كە
 خاوەنى مەرەكان بوو، رۇژىك ھات و مەرەكەى بۇ سەر برىن
 برد، دواى مردنى دايكم نەمدەزانى داوا لە خوا بكەم بمكوژىت،

به لّام دواى سه رپرېنى مه رپه كه هه مېشه ده چوممه سه ر ته په يه ك
 و به خوام نهوت منهتت نابم وه كو مه رپه كه سه رم بېره (توبه
 خوايه). باوكم دواى نزيكه ي ساليك گه رايه وه و ژنيكي قه له وى
 به دهن سفت و سو لي له گه ل بوو. خاليكي سه وز له سه ر نو كي
 لوتى بوو، به ئىستاشه وه نه مزانى نه و ژنه ناوى چييه، تنه ا
 ده زانم باوكم پيى ده گوت: دا يكي جه عفه ر. من پيم ده گوت
 (پورئ) نه وه ي باوكم هيناي ژن نه بوو، به لكو وه چه ي
 نه هريمه ن بوو. شه و تابه يان گويم له باوكم ده بوو خو ي ده كرد
 به قوربانى و جنيوى به گو رپه كه ي دا يكم دده ا، چونكه ته وا و
 تا گرى ناو گه لي باوكمى دامركاند بو وه. دهن گى مشه ي لووتى
 باوكم گوي لي ده بوو بو ئى (پورئ) ي ده كرد و ده ي گوت
 خو زگه بزانه م نه ناو گه له ي تو چى تي دايه نه وه نده خو شه،
 هه ي گوو به گو رپه كه ي فلانى به تي پره بوونى زه مه ن زانيم
 باوكم له گه رپه كي به تاو ينى شارى به غدا له چيشتخانه يه ك
 ئيش ده كات و شه وانيش ده روا ته ماله سو زان ييه ك كه دا يكي
 جه عفه رى بيژى سه رپه ره شتى ده كات، ورده ورده په يوه نديى
 نيوان باوكم و نه م ژنه پره ده سينت و باوكم به لي ئى پي دده ات
 نه گه ر بيت و واز له م كاره به يني ت، نه وا ناما ديه ژيانى
 هاوسه رگيرى له گه ل نه نجام بدات. ژنه ش به م كاره رازى
 ده بيت، رو ژنيكيان باوكم ده ستى دا يكي جه عفه ر ده گري ت و له

ھەمام پاکی دەکاتەوہ و دەبیاتە لای مەلایەک لە گەرەکی
 قەمبەرەعلی و قورئانی دەدەن کە چیدی ئەو کارە نەکات.
 لەویۆ ئەم ژیانە دەست پێ دەکات، کە بۆ من دۆزەخ بوو. ھەموو
 رۆژیک من دارکاری دەکرام، رۆژیک نەبوو تەم لێ نەکریت. ئازار
 نەدریم، منیش وەکو تۆڵەکردنەوہ، کونیک بچووکم لە ژووری
 خەوتنەکە ی باوکم و باوئەھریمەنم کردبوو. ھەموو شەوئیک
 سەرچی بێ کردنەکانیانم دەبینی. کاتیک رۆژ دەبوو ھەوہ سەیری
 ڕووخساری ھەردووکیانم دەکرد، جۆلەکانی شەوی ڕابردووم
 بێردەکەوتەوہ، پێدەکەنیم و قاقام دەگەیشتە خۆرە سوتینەرە کە.
 ئەوانیش بە خەلکی لادیکیان دەگوت، کە من شیت بووم و
 (ئەوانەیل) دەستیان لێوہشان دووم. ماوہیەکی باش لە ژوورەوہ بە
 زنجیریکی درێژ قاچیان بەستەوہ و خواردنیان دەخستە بەردەستم
 و دەرپۆشتن وەکو سەگ، کە چۆن ھاری دەکەن ئەوھا ھاریان
 کردم، تا ڕادەیک ئەم ژیانەم لە دەرەوہ پێ باشتر بوو، چونکە
 کەمتر دارکاری دەکرام و سەرچیکردنەکانی نیوہروانیشیانم
 دەبینی. نیوہروانیک منیش وەربوومە گیانی خۆم تەواو
 گەیشتبوومە ئەوہی ئاوم بێتەوہ. بە ڕیکەوتیک قور باوکم
 چاوی دەکەوتتە سەر ئەو کونە کە بۆ من جیگای سینەمای
 گرتبوو ھەوہ. دەستم بە گەل و گونمەوہ بوو، باوکم خۆی کرد بە
 ژووردا. ئەوئەندە لێدام چەند جاریک دەمردم و زیندوو دەبووم ھەوہ

«كۆرپە ھەي گەواد، دايك قەچپە، سەيرى ئىمە دەكەي، بەخو
بۆت بوەستىت سوارى دەبىت. دايك جەغفەر وەكو داىكتە ھەي
حەرامزادە». باوہ ئەھرىمەنەكەم بە ژىر كراسەكەيەوہ ھاتە
ژوورەوہ، قژى وەكو دەرويشەكان تەخشان و پەخشان بوو. بە
باوكمى گوت دەبىت بىكەيتە عىبەرت ئەوجا لە مال دەرى
بەكەيتە دەرەوہ، وە ئەگەرنا ھەر ئىستا دەبىت بەمگىرپەيتەوہ بۆ
بەغدا. باوكم ھەر ئەوہى بىست ئاگرى قودرەتى لى بەرزبووہوہ.
پارچە شىشىكى لەسەر ئاگر دانا. رەنگى شىشەكە وەكو
مەمكەھلۈاسى ژنە قەچپەكەي سوور بوو. ئەوجا منى دابەستە
كراو لە چەندىن شوينەوہ جەستەم سوتىنرا. ھاوارم دەچووہ لای
ئەو خوايەيى كە چارەنووسى منى بە لا رېدا برد. خوا و
خەلكى گوندەكە لە ئاستى سوتانى جەستە و كىر و گونم
بىدەنگ بوون (تۆبە خوايە). باوہ ئەھرىمەن و باوكم شىشەكەيان
لەناو قونم دا، نوكى كىريان سوتاندم. ئەوہى كور بىت دەزانىت
ئازارى ئەو شوينانە چەند ناخوشە، ئەوہى كچىشە با بىر
بكاتەوہ كە نوكى مەمك و مەتكەي داخ دەكرىت. كى نالىت ئەو
نيوہرۆيە خودا سەر خەوى شكاندىت و ئاگاي لە من نەمابوو
بىت (تۆبە خوايە) لە دواي بانگى مەغرىبەوہ بەو سوتاوييە لە
مال و دەدرنرام. بە سكە خشكى خۆم گەياندە سەر رىنگەي
گوندىك و لە رىنگەي كەرىكى بىدەرەتانى وەكو خۆمەوہ، خۆم

گەيانده ناو مالەكانى گونده نزيكه كانى خۇمان، له هر
 دەرگاىه كەم دەدا نەياندە كرده، تاقە مالێكم به دى كرد به
 ئەستەم رۆوناكى چراموشيه كى تيدا دەبينرا، بەرەو ئەوى
 رۆيشتم. كەس وەلامى نەدامە، رۆيشتمە ژوورەو ژينكى پير
 دانىشتبو، هر قسەم له گەلى دەكرد هيچى نەدەگوت،
 تىگەيشتم كە ئەم ژنە لالە. مالەكەى پر بوو له نوشته و پارچە
 كاغەزى لولكراو، ئەو ژنە بوو به خودايەكى بەخشندە بۆ من
 نەك خواى باوەژنەكەم و باوكە گەوادەكەم كە رۆژى پىنج جار
 له پىناويدا قونيان دەشۆن (تۆبە خوايه). ماوەيه كى زۆر
 پىستەى گيسك و مەرى تۆپيوم دەكردە بەرم يان گوشتى
 كەلاكە فريدراوەكان دەبوونە هاوړپى جەستەم، بۆ ئەوئى شوينى
 سوتاييه كە خوش بىتەو. هەموو ئەو ئەركەش هەمان پيرەژن
 ئەنجامى دەدا، كە بەرەچەلەك توركمان بوو، پىيان دەگوت
 «نەجاو دەلى» هەموو ساتىك عاقلەكانم دەكرد به قوربانى
 نەجاو شىت، زۆرجار ئەوانەى ئاوەز له دەستدەدن له ئاوەزدارەكان
 بەسۆزترن. مەرۆف ئەو كاتە بەسۆزە كە مېشكى له دەستدەدات،
 ئەگينا مەرۆفى عاقل رېژەيه كى زۆر له رقى له خويدا
 كۆكردۆتەو و هەستى پى ناكات. دواى چەند مانگىك هەستم
 كرد شوينى سوتانەكان بەرەو باشى دەچن. له مالى ئەو پيرەژنە
 دەرئەدەچوم، تەنھا بىرم له تۆلە كردنىك دەكردەو له مېژووى

خیلکه مان بنوسریتهوه، هه میشه له تۆله کردنهوه دوو دل بووم. هه نديک جار نهو ساتانهم بیره ده که وتهوه که کاتيک دايکم مابوو باوکم منی له باوهشی ده گرت و دهیگوت کوره کهم گه وره بیته خوشبخت ده بم، هه ر بویه په شیمان ده بوومه وه و دیسان ده مگوت تۆله ده که مه وه. پاشان نزیکه ی هه فتهیه که هه موو شه ویک ده چووم سوراحیه که گازم له مه کینه فیاته که ی مالیکی نهو ده وره ره ده دزی و له تهنه که رۆنیکی راعیم ده کرد. تاوه کو ته واو تهنه که رۆنه که پر بوو له گاز. ده مزانی باوکم و باوه ژنه کهم چ کاتيک له گانکردن ده بنه وه و ماندوو ده بن و ده خه ون. شه ویک له خه ونمدا باوکم به زۆر ده می کردوومه ته وه و سوراحیه کی پیدام و گوتی نهو خوینی سپیه ده بیته بیخویته وه. له خه و راپه ریم و بی بیرکردنه وه تهنه که گازم هه لگرت و به ره و ئاراسته ی مالی باوکم. مندال که دایکی له ده سته دات ئیدی به مالی نهو نامینیته وه ده بیته مال چه ند که سیک دیکه. رۆیستم و تهنه که کهم له به رده م ژووره که ی باوکم و (پوری) دانا، هوکاری سه رکه وتنی نهو پیلانهم نهو بوو، که مالی باوکم تاقه مال بوون، واته له لادیکه وه تۆزیک دوورتر بووین. نهو مه سینه مه سی که دایکمی بی کوژرا. پر م کرد له گاز. به نه سپایی رۆیستمه ژووره وه. پیخه ف و ته واوی ژووره کهم به و گازه چه ورکرد، نه و جا هاتمه ده ره وه و ده رگا کهم داخست. له په نجه ره که وه، ئاگریکم

فرېدايه ژووره به ئه سپايي سه يري سوتاني رۆحي پيس و
 جهسته ي بۆنخوشي ئه وانم ده كرد. باوكم هاواري لي ههستا و
 به رهو په نجه ره كه راي كرد، له به رامبه ر په نجه ره كه وهستا بووم،
 مه سينه گازه كه م پييدا كرد، ئيدي به ته واي سووتا. به و شه وه
 وه كو ره شه با بۆي ده رچووم و ئيستاش خه مي ئه وه ده خۆم
 بۆچي بۆ دوا جار مالتاوايم له نه جاو نه كرد؟ تف له من. له
 موسل گير سامه وه. ئه و كاته ي له موسل بووم، ته نها خدا
 ده زانيت چۆن زيام، هه ميشه له ترسي ئه وه شدا بووم پۆليس به
 تۆمه تي كوشتني دوو كه س ده ستگيرم بكهن، به لام تا وه كو ئه م
 ساته ش كه س سو راغي نه كردم، ناشزانم هو كاري ده ستگيرنه كردم
 چ نه ينيه كي تيدا بوو؟ به هه ر حال دواي چهن مانگي ك زانيم
 رۆژي دواتر هه ردوو كي ان پي كه وه كراونه ته دوو توره كه و له
 چالناون. له موسل و له نزيك گه راجي به غدا له دوكان يكي
 تر شي اتفرو ش ئيشم ده كرد. شه وانيش له مه يخانه و مالي
 سو زان ييه كان ده مامه وه، نزيكه ي دوو سال به و جو ره زيام،
 رۆژي ك نه بووه له زيانم من شه ر نه كه م، هه موو شه ر يكم له
 پينا و بيني خويني مرو قه كان بوون، تا وه كو بز انم سپيه يان
 سوور. جه سته م شويني ده يان چه قۆ و كه ته ري پيوه يه، ئيدي
 بيمم كرده وه ده ييت بۆ ئه وه ي دري ژه به زيان يكي خو ش بدم و
 رابردو و له بيمر بكه م و ده بوو دزي بكه م، چهن دزي به كي بچوكم

پیاوه لهوئ بووه که من بی ئاگا له خۆم گۆلمه زیکم
 خولقاندبوو، ئەو سه‌ری دیار نه‌بی‌ت. پرسیا‌ری ناو و ته‌مه‌نی
 لیکردم، ناوی خۆم پینگوت و ئەوه‌شم گوت چ‌ه‌ند مانگیکی
 دیکه ده‌بم به هه‌ژده سال. پیاوه‌که گوتی هیچم به لاوه گرنگ
 نییه، تۆ خه‌لکی کوئی و چ کاره‌ی، ئەوه ده‌زانم تۆ له‌مه‌ودوا
 ده‌بیته پاسه‌وانی تایبه‌تی من، ناشه‌یلم ب‌ج‌یته به‌ره‌کانی
 جه‌نگه‌وه، که له دژی فارسه مه‌جوسیه‌کان ده‌جه‌نگین، له‌به‌ر
 ئەوه‌ی تۆ کوپ‌یک‌ی به‌جه‌رگی.

بووم به پاسه‌وانی تایبه‌تی ئەو پیاوه که نا‌کریت ناوی به‌ینم کی
 بووه. کابرا وه‌ته‌نی رۆژیک له رۆژان نمه‌کی ماله‌که‌یم کردووه.
 له‌ماوه‌ی چ‌ه‌ند سالی پاسه‌وانیم له‌گه‌ل ئەو پیاوه، به‌ده‌یان ژنم
 بۆ برد، به‌ده‌یان پیاوم بۆ کوشت، بوومه به‌جه‌لادیکی سه‌یر،
 ئەوه‌ی به‌زه‌یی بی‌ت لای من نه‌بوو. ئەو پیاوه رۆژیک له‌به‌غدا
 هاته‌وه و پ‌ی گوتم: تۆ چ‌یت‌ر هادی نیت، تۆ ئیت‌ر ئەفسه‌ری
 په‌له‌یه‌ک هادیت و دوو ئەسته‌یره‌ی زه‌ردی له‌زه‌رفیک ده‌ره‌ینا.
 ده‌زانی خۆشه‌شتیک بی‌ری ل‌ینه‌که‌یته‌وه و له‌پ‌ر زۆر به‌ئاسانی
 بی‌ته‌به‌ر ده‌ستت؟. من جاران هیچ نه‌بووم ئاگرم له‌باوکی خۆم
 به‌ردا، ئە‌ی ئ‌یستا ده‌بی‌ت چی ب‌که‌م له‌سه‌رده‌میکی زی‌ر‌ینی
 حزب و ب‌بم به‌ئەفسه‌ر؟! عه‌جه‌ب زالم بووم، نه‌مه‌دزانی شه‌ری
 تایفه‌گه‌ری چ‌یه‌، ده‌یانگوت شه‌عه و کورد دژی حزبن و به‌

كرىڭگىراوى ئىرانن، ئىدى بۆم بىكرايه به يەك چركە ھەمويانم
 دەكوشت. زۆرم لى ئازاردان لە رىڭگە ئازاردانى خەلكەوہ
 و پلەكەم بەرزكرايهوہ بوومە پىنج ئەستىرە، واتە دائىك و دوو
 ئەستىرە. تاوہكو ئەو رۆژەى پەيكەرەكەى سەرۆك لە بەغدا
 لەلايەن سوپاى خاچپەرستانەوہ ھىنرايه خوارەوہ و شكۆى
 ھەموو نەتەوہى عەرەب شكا. دواى پيشاندنى سوپاى عىراق و
 ھاتنى ئەمريكيە زۆلەكان، ئىدى گلۆلەى ئىمە كەوتە لىژى
 و ھەريەك بۆ شوينىك تىي تەقاند، ئەو كەسەى من پاسەوانى
 بووم، خەلكى بە بلۆك و خشتەسوورە كوشتيان و منيش لەمالى
 داىكى شامل كە قەوادى سۆزانىيەكان بوو خۆم شارەدوہ. تا
 ئەو رۆژەى دەستگىركرام و رەوانەى زىندانەكانى ئەمريكا
 كرام لە ئەبوغرىب. ئەشكەنجەى زۆرم بىنى، زۆر ئازار درام،
 ھەمووتان بىستوتانە ئەوانە چيان بە ئىمەى زىندانى كرد. دواى
 چوار سال ئازادكرام. گەرەمەوہ بۆ موسل و ديسان بوومەوہ بە
 فرۆشيارى ترشيات، ئەمجارەيان لە گەرەكى پور نزيك مزگەوتى
 حافز نىشتەجى بووم. دواتر لە رىڭگەى چەند برايه كى موحاھىد
 و بە ناوى بەرگرى لە خاك و نەتەوہ دەستمان كردەوہ بە چالاكى
 لەناو شارى موسل و دەوروبەرى. سەدان بۆمبى چىنراومان
 دانا، دەيان كەسمان رڤاند و كوشت و سەرپرەى. دەشىت پىناسەى
 من چى بىت؟ مرۆف؟ يان خودا بە پلەيەك لە خوار مرۆفەوہ

دروستی کردووم بۆ خەلك كوشتن؟ ئاخىر خودا نەتدەتوانى بە
 كەسىكى سودبەخش و بىج تاوانم دروست بكەى؟. (تۆبەخوایە).
 دوای سەرھەلدانى بەھارى عەرەبى و بەتايبەتى لە سوریا،
 برا موحاھىدەكان داوايان لىكردم روو لە سوریا بكەم بۆ ئەوھى
 پشتى تاغوتىكى گەورە لە ئەرز بەدەين و برايانى ئەھلى سوننە
 سەرخەين. ئىدى لەوى روژ بە روژ ئەستىرەى پياو كوشتن
 و تاوانم زياتر دەدرەوشايەو، جارى وا ھەبوو سەدان فرسەخم
 بۆ سەر بېرىنى سەربازىكى سورى دەبېرى. دوای دروستبوونى
 دەولەتى ئىسلامى لە عىراق و شام، من كرام بە بەرپرسى
 مېھوھرىكى گەورە لە نزيك شارى ھەلەب. سەريەكى گەورەم
 لە ژىر دەستدابوو، تا ئەو روژەى موسلمانان شارى موسليان
 لە شيعە مەزھەبەكان پاككردەو، دووبارە لە دللى خۆمدا گوتم
 ئۆخەى ئەو جارىكى دىكە موقەدەم ھادى گەرايەو بۆ موسل.
 ئەمجارەيان موقەدەم ھادى نەما، نازناوى ئەبو ئىبراھىم ھەلەبىم
 پىج بەخسرا. لە شەرى ئازادكردى موسل روئىكى بەرچاوم گىرا
 لە رووخاندنى سوپاى شيعە مەزھەبەكان، كە ئازارى خەلكىكى
 زۆرى ناوچەكەيان دابوو، لە ناوھراستى بازاردا دەستيان بۆ ژن
 و كچ خەلكى دەبرد، ئەگەر كەسىكىش بەرھەلستيانى بكردایە
 شەو دەياندا بەسەر مائەكەيدا و تورەكەيان دەكردە سەر و دواتر بە
 ماددەى چواری تىرۆر لە سىدارە دەدرا. لە كاتى فەتحكردى

شەنگال لە گەڵ برا موحاھیدەکانماندا دەستکەوتییکی زۆری
 ماددی و مەعنەویمان ھەبوو. ژمارەییەکی زۆر لە کێژۆلە و
 ژنمان کەوتە دەست، مانگی ھەنگوینی براکانمان بوو. رۆژیک
 لە رۆژان بیرم لە نازاری دەروونی نەدەکردوو کە ئەو ھەموو
 تەمەنەم لە ناو تاواندا بە رێکردبوو، لەبەر ئەوەی جار لە پیناوی
 مەرووف خەڵک سەردەبەری، ئیستا بە جۆریک تێگەیشتووم مەرووف
 کوشتن لە پیناوی خودا چیژ دەبەخشیتە رۆح، تۆ سەیر بکە ئەگەر
 کەسیکی چەقۆکیش لە ترسی پۆلیس نەبێت ھەموو رۆژیک
 شەر ناکات؟ با. ئەو ئەگەر پۆلیس و یاسا خۆی رێگە
 پێ بدات چی دەکات؟. من بۆ خوا پیاوم کوشت و سواری ژن
 و کچ دەبووم لەبەر ئەوەی خواي گەرە رێگە بە ئیمە داو
 ھەموومان مەرووفی لە پیناودا بکوژین. ئەو نەیبە لە قورئانی
 پیرۆزدا خواي تەعالا دەفەرموویت (قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا
 الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ). شەویکیان پینان گوتم کە
 چەند کێژۆلەییەکی جوانکیلەیی ئیزیدی لە مالێکن لە تەلەعەر،
 ئۆقرەم لیبەرا، خیرا خۆم پێگەیاندن، ئەبو فەلاح کە نازانم
 ناوی راستەقینەیی چی بوو، خەڵکی تونس بوو و ھەلگری
 رەگەزنامەیی ئەلمانی بوو، ھاتبوو کچەکانی بردبوو، ئیدی ئەو

بیست شیتگیر بوم. نه مده زانی چی بکهم به سهر پاسه وانه که دا
 نه راندم «نه بو فه لاج گه واده گه واد. نهو بی شه ره فه له سیسکس
 تیر ناخوات. که سیکی بیگانه ی نه وها له نه وروپا گه وره بووه
 نیستاش بوی بکریت ده له سه گ ده گیت نه ونده شه هوانییه،
 نه گهر ژن نه بیته مندالیکی جوان دهنیته سهر خوئییه وه. زوو
 پیم بلین له م ماله کی ماو ته وه؟» پاسه وانه که ش رویشته
 کیژوله یه کی مندالییان بو له خه وه ههستاندم، سویند ده خوم به و
 خوییه که نه م هه موو شته ی به سهر من هیئا، چون هه ندیک
 مندالی ساوا هه ن له خه وه هه لدهستن جهسته یان ده له رزیت، نه م
 کیژوله ییش نه وها ده له رزی. ههر له وی تراکسوته کهیم دا که ند و
 خومدا به سه ریدا، هه ستم پیده کرد که نیسقانه که ی په راسووی له
 ژیرمدا ورد ده بن، دلی وه کو چوله که ی راو کراو ته په ته پی بوو،
 قیژه ی ده چوو تا که شکه لانی فه له ک، من خه ریکی دراندنی
 په رده ی ژیان ی بووم، نه م رسته ییه ی پیگوتم «نه م نازاره زور
 سه خته، مامه وا خه ریکه ده مرم. توخوا به زه بیته پیمدا بیته وه.»
 نه م دوانزده وشه یه کاریگه ری له سهر هه موو ژیانم دروست کرد.
 چه ند مه تریک له ولاتره وه غوسلم ده رکرد و له ماله که ده رچووم.
 نازانم نه و کیژوله یه چی لی به سه رهات، کاتیک له ماله که
 هاتمه ده ره وه هه ستم کرد روحم ده ستیکی پیس یاری پیده کات،
 ههروه کو چون ده لین فلانه که س جادووی لی کراوه، نه وهام

لیڤهات. تاوه کو نزیکه ی هه فته یه ک حه زم نه ده کرد که س بیینم. پاسه وانه کانم بهرده وام پرسپاری بی مگیژی منیان ده کرد، ته نها به وشه ی هیچم نییه وه لامیانم ده دایه وه. که و تمه شه ریکی قورسی دهروونییه وه، بروا ناکم هه رچی شه ری فروکه و تانک و زریپوش هه یه هینده ی یه ک چرکه ی جهنگیکی دهروونی سه خت بیټ. ئاخر که سیک جهنگی دهروونی نه بیینیټ نازانیټ چ کاره ساتیکه. ترس له رو حکیشان سه ختره هیچ که سیکیش هینده ی ئیمه له گه ل ترسا گو ش نه کراوین. ئه و کاته ی دایکم نه مردبوو جار جاره پییده گوتم شه وان به ته نها بچیته دهروه ئه وان هیل ده چیته له شته وه و شیټ ده بیټ، دوا ی ئه وه ی ئه و کیزو له یه م به زور گایی و هه ستم کرد جندوکه بووه و رویشتو ته می شکمه وه، ئه ترسام باسی بکه م نه ک بمبنه لای شیخیک و دارکاریم بکه ن، تاوه کو ئه و کیزه له له شم جیایته وه. ئه وه نده هوگری خه می ئه و کچه بووم حه زم نه ده کرد هیچ که سیک لیټ دووری بخته وه. ئه و چهند وشه یه ی منداله که گوئییه کانی کاس کردبووم. سویند ده خوم تاوه کو ئه م ساته ی که قسه ی تیډا ده که م نازانم واتای ئه و وشانه چیه که گو تی. زور جار پیلانی ئه وه م هه بوو، ئه م رسته یه به و کوردانه بلیم که له ریگه گو تاره جو شدراره کانی مزگه وته کانه وه هاتبوونه ریزه کانه وه، پیمان بلیم ئه و رسته یه به زمانی عه ره بی واتای چی ده گه ینیټ؟ کیزو له که ی ناخم

چاكان بگه مه وه، ئەم خۆكوشتنه به لای منه وه جوړیكه له گه مه، گه مه یه كه كه كۆتایی نییه هه زیش ده كه م زووتر دادوهره كه ی ژیان فیه كه ی كۆتایی لی بدات. من به باوهر ئەم كرده وه یه م ئەنجام نادم، دهمه ویت تۆله ی ئەو كچه له خۆم بگه مه وه. ئەو خواهییه ی كه مه لاكان باسی ده كه ن چاوی بو میرووله دروست كرده وه ئەیت چ خوایه ك ییت پیوستی به وه هه ییت تاوانباریكى وه كو من خوی بو بته قینیه وه؟ (ئه مجاره نایم تۆبه) هه موو ئەم قسانه ی له سه ر ئەم كاسیته ده یكه م بو ئەوه یه تۆزىك خالی بمه وه. كى نایت ده گاته ده ست پيشمه رگه زه ندیقه كانى نه وه ی زه رده شت و به دونیادا بلاوى بگه نه وه. هیواش هیواش شریته قاوه یه كى كاسیته كه به ره و كۆتایی ده چیت، دهمه ویت كۆتا شت بلیم، ئەو كرده وه یه ی من ئەنجامی ده ده م، ناهیلم یه ك پيشمه رگه بكوژریت له به ر ئەوه ی نا كه ئەوان به ناو موسلمانن، به لكو دهمه ویت خۆم نازار بده م. بارهه لگړیكى خۆلرێژ پر ده كړیت له گه چ و مادده ی ته قینه وه و به رمیله باروت، كاتیک نزیكى خالیكى پشكینی پيشمه رگه ده یته وه ده ستی پيدا دهنیم و ده ته قینه وه و سه دان پيشمه رگه ره وانیه دۆزه خ ده كات ئەوه یان ناكه م، له به ر ئەو كیژۆله یه. بارهه لگړه كه له دووری نیو كلیۆمه تر ده ته قینه وه و به لین ییت له ساتی خۆ ته قانده وه م به دهنگی به رز هاوار بگه م، ببورن كیژۆله ئیزدییه كان ئیوه تاوانتان نییه له نایینه كه ی ئیمه

نیین. به کیشۆله‌ی ناخیشم ده‌لیم ته‌ن‌ها یه‌ک‌جار بم‌بوره. ئیتر به
خۆشیتان ده‌سپیرم و خواتان له‌گه‌ل بریا ده‌مزانی ئه‌م رسته‌یه
واتای چیه‌یه «ئه‌م ئازاره زۆر سه‌خته، مامه‌ وا خه‌ریکه‌ ده‌مرم.
توخوا به‌زه‌یت پیمدا بیته‌وه».

رەشەمى «دەنگ جادووى تىدايه»

كاتىك گويم له هادى گرت، هيچ بەزەييم پييدا نەھاتەو، چونكە بكوژ ھەر بكوژە، ئەگەر فريشتەكانيش بكوژ، بن هيچ پاساويك ھەلناگرېت بۆ كارەكەى . ئەويك ھيئدە مروقدۆستە و ويژدانى نازارى داو، بۆچى نەيتوانى چەند كيژۆلەيەكى ئيژيدى نازاد بكات؟ ھادى ژيانى پرېوو لە دژ يەكيەكى روون و ئاشكرا. بە دواى خويىنى سپيدا گەراو و ئەو ھەموو كەسەى كوشتوو، ئەى خۆ دەيتوانى لە برى ئەوہى خويىنى خەلك بيينيت، سەيرى خويىنى لەشى خۆى بگردايە. كى ناليت بيري بۆ ئەوہ چوو ييت خويىنى ئەميش وەكو خويىنى داىكى سپى ييت. با زۆر لەسەرى نەرۆم كاتىك كرددوہ خۆكوژيەكەى

شارۆچكەى جەلەولا ئەنجامدرا، ژمارەيك پيشمەرگە گيانى
 خۆيان فيدا كرد، هادى درۆى كرد وتى كەس ناكوژم، ئەوهى
 بووه جيگەى تيبينيم، ئەو رۆژە هەموو ناسمان رەنگى سېى
 گرت، كەس خوينى سوورى بەچاوان نەيينى لە رەنگى سېى
 زياتر. هەر ئەو رەنگە سېيەش واىكرد پيشمەرگە لەو شوينه
 پاشەكشە بكات. خويندەوهى رووداوهكان بو ئيوه جيدهيالم. هيچ
 كارى من نيە دانيشم و گوته كانى ئەو كابرا بكوژەتان بو شى
 بكەمهوه، مەگەر خۆى ناليت خۆتان دادوهر بن؟.

شيرزاد خەلكى لاديهكى قەرەداغە و هاوړيمە و تازه
 دەيناسم، هەر بە مامە شيرە بانگى دەكەين، تا بليى مروڤينكى
 جوان و جواميرە. مامە شيرە ئەو رۆژى كە ئەم كاسيتهى
 دەستكەوتوو، لە كاتى نازادكردنى شارۆچكەى جەلەولا لە
 گەرەكى جەماهير لە مالىكدا دۆزيبوويهوه، ئيدى نازانم بە
 پيى دەنگەكەى هادى بيت دەليت لە تەجنيدم، ئەم كاسيته لە
 جەماهير دۆزراوتەوه. !مامە شيرە باش زمانى عەرەبى نازانيت،
 كاتيك دەستى دەكەويت و دواى وەرگرتنى مۆلەت دەگەرپتەوه
 بو مالەوه گوپى ليدەگريت. لە قسەكانى تى ناگات، تەنها ئەو
 دپرە نەبيت كە هادى (ئەبو ئىبراهيم) بە كورديةكى تيكشكاو
 دەليت «ئەم نازارە زۆر سەختە، مامە وا خەريكە دەمرم. توخوا
 بەزەيت پيمدا بيتەوه» هەر بويه خيرا بيري بو من دەچيت و

بۆم دەنیریت. ئەى من كىم؟ من كەسىكى بالا بەرزى تۆزىك
 قەلەوم، سەرم ماش و برنج بووه، يەك ددانى پىشەووم كەوتوو،
 بە كەسىكى بى باوهر له ناو خەلكدا تەماشاشا دەكرىم بۆ نموونه،
 جارنىكان كەسىك هات بۆ لام داواى لىكردم نوێز بكم، منىش
 گوتم بۆيلەرىكم بۆ بكره بەلین بىت نوێز بكم، كى تاقەتى
 ھەيە ھەموو بەيانىەك بەو سەرمایە قونى بشوات. جارنىكى
 دىكەش مەلایەك هات بۆ لام و گوتى بىستوو مانە كوفرت
 كردوو، پىمگوت مەلا گيان من وتوومە بۆچى كىسەل سى
 سەد سال تەمەن دەكات و ئاگای لە ھىچ خەم و تەمىك نىيە،
 من بۆچى بىست سال تەمەن دەكەم ئەم ھەموو خەفەتەم ھەيە.
 ئەمە خەتای خوا نىيە؟ مەلاكە پىكەنىيە و لىيدا رۆيشت.
 من ناوم كاوەى كاسىتە، لە كۆتايى ھەشتاكانى سەدەى
 رابردوو و ئەو كاتەى داىك و باوكم بەرەو تۆپزاوہ بۆ ئەنفالكردن
 دەبرىن، لەناو مەكىنەيەكى عەنتەر زۆر دەگرىم جاشەكانى....
 بەگ . لە گریانەكەم قەلس دەبن و دانەيەكى كەتەى زل
 لەباوہشى داىكم ھەلمدەگرىت و فرىم دەداتە خوارەوہ. ھەموو
 ئەو رووداوانەم وەكو فىلمى رەش و سپى دىنە بەرچاوم كەچى
 ھىشتا ناتوانم بە وردى بىگىرمەوہ. ئىدى نامرم و وەكو پالەوانى
 فىلمە ھىندىيەكان، شوانىك ھەلمدەگرىتەوہ. لە مالى ئەو شوانە
 ماوہى چەند شەويك لە پەسا دەگرىم. پىرەژنىكى بە ئەزمون

له كاتى پاكردنه وهى پاشه رۆكهم دهست به رانمدا دههينيت و
 ههست دهكات رانه كانم شكاون، دهمبهنه لاي (خالو ياگار) كه
 پياويكى كاكهيبه و به خورايى دهست و پيى شكاوى خهلكى
 دهگرته وه. ئينجا ئهم خالو ياگار تا بليى پياويكى قسه خوش
 و مروفت دؤسته، دهلين له كوندان منداليكى كاكهيبى دهمریت و
 دهيبهن له گورستان بينيژن، خهلكى ناوچه كه به ياگار دهلين
 خالو ئهم گورستانه بو موسلمانانه و ناييت ئيوه مردووى
 لى بنيژن. ئهويش توره دهبيت و دهليت «ئهري بو خاترى
 خواكەتان، بو وا دهكه؟ دهترسم وا ههست بكهن مردووه كاني
 ئيمه شهوان مردووه كانتان له گور دهگين. مروفت ههر مروفته
 و هه موومان دروستكراوى خوين». چهند جار يك هه ولدهدات
 رانم چاك بكاته وه بيسود دهبيت، ماله كەش له ترسى ئه وهى من
 كه سوكارى پيشمه رگه م و هه له اتوويه كى دهستى به عسم، نامبهن
 بو خهسته خانه. ههر بويه له وهتهى فامم كردوته وه من هاوريى
 دارشعق و عه ره بانهى كه مئه ندا مانم. سى سال دواى راپه رينه كه
 به ريكهوت نهنكم دهمدؤزيتته وه و سوپاسى ماله كه دهكات و
 من دهباته وه لاي خوئى. له وئى دهنيردريمه خوئندنكا. تا وه كو
 پولى سى ناوه ندى ده خوئيم و دهستبه ردارى ده بم و له پريكدان
 خوم له ناو جيهانى ريكوردەر و كاسيت ده بينمه وه. له و كاته وهى
 وازم له خوئندن هيئاوه، من به رۆژ جيهانى دهره وه نابيئم،

شهوان نهنكم، يان هاوړپړييه كم ماوهى چند كيلومەترىك پالم
 پيوه دهنيڼ و خەلك نايينم. ئەو كاتانهش تهنها چند بونه وهريك
 بيدار دهبين، من و ئەو كه سهى پالم پيوه دهنيټ و كونده په پوو و
 شه مشه مه كوړه كان و پاسه وانى زهرنگه ر و ماله خوا پيداوه كان.
 من عاشقى ئازهل و په له وه ره كانم و دهنگى هموو بونه وه ره كانم
 خوش دهويڼ، دهنگ جادوويه كى تايبه تى تيدايه ئيوه رهنگه
 دركى پي نه كهن، زوربوون ئەوانهى له ژيان له ريگهى دهنگه وه
 عاشق بوون، شه هيد بوون. تهنانت سه ر كردهيه ههيه له ريگهى
 كاسيټه وه شوړ شيكى به رپا كرد. به سدان هو زانه فان پيدا ه لدانى
 دهنگى كردووه. دهنگ به لاي منه وه له بينين گرنگ تره. تا وه كو
 زه من به رده و امه باس له دهنگ بكه م كو تايى نايهت، ئەوهى
 زور به لامه وه جيگهى تيرامانه ده گوتريټ جادوو له هموو
 ريگهيه كه وه ده كريت تهنها له ريگهى دهنگه وه ناكريت، چونكه
 دهنگ به خوئى جادوووه. هموو كتىبه ئاينيهه كانيش له ريگهى
 نوسينه وه ئەنجامدراوه و به ئاسانى دهستكارى تيدا ده كريت.
 ئەى ئەگه ر گويمان له دهنگى عيسا بوايه و بيگوتايه ئەوه
 من چيتر له سه ر زهوى ناميټم و به ره و ئاسمان ده روم؟ خو ئيستا
 هموو ئەوانهى باوه ريان به ئاين ههيه ده بونه مه سىحى. يا خود
 گويمان له دهنگى پيغه مبه رى موسلمانان بوايه چون ئيسرا و
 ميعراجى كردووه يان موسا له تو ماريكى دهنگى بيگوتبيايه

ئەسلەن شتى وا باوەر نە کردەن بىيە چۆن گۆچان ئەبىتە مار؟
دەبوو چى روو بدات؟. خۆش بەختىيە كى گەورە بۆ مروف ئەودىيە
مروفەكان هەلگىرى دەنگىكى تايبەت بە خويانن و هيچ كەسىنك
ناتوانىت دەستكارى دەنگ بكات.

من لە رۆژ رەنجاوم، شەوم خۆش دەوئت. زۆر كەس هەن
تاوەكو ئىستا شىوھيان نەبىنيووم، ناوبانگم لە هەر چوار پارچەى
كوردستان دەنگى داوئەتەو. كاسىتەكانى من ناوازن، بە
سەدان گۆرانى هيندى و فارسى و توركى و ... هتد. لايە.
دەنگى سياسىيەكانم كۆكردۆتەو. دەنگى ياريزان، هونەرمەند،
نووسەر... هتد. چەندىن جوړى كاسىتى وەكو (قىسارە، تى دى
كەى، سۆنى، فليپس، سانا، ماكسل، ماكس ويل، سامات،
سامسۆنگ) هەن. خەلكىكى زۆرىش يارمەتيم دەدەن بۆ
كۆكردنەو. دەنگ و كاسىتى جياواز. كاتىك كارەساتەكەى
ئىزدىيەكان روويدا هاوړىيەكم نەما پەيوەندى پيوە نەكەم تاوەكو
لە كۆكردنەو. دەنگى چەند كچىكى رفيندراو و چيروكى
دلئەزىن، هاوكارىم بكن. نووسەر نيم، پروژەيەكم بە دەستەودىيە
هەموو ئەو دەنگانە بەخەمە سەر كاغەز و بىبەم بۆ چاپخانەيەك.
ئەو. من دەيكەم وەكو نووسىنى ئەو نووسەرانە نىيە، كە پەنجا
لاپەرە باسى تاكىك پىلاو دەكەن يان باسى تۆزى پۆستالى
سەربازىك دەكات، نووسىن زياتر خستە رووى رووداوه و

به سه رهاته. ئە گەر به من بێت نەك به تەنھا دەنگەكان بەلكو
هەناسەكانیشیان دەگوێزمەوه، نەهاتووم قسەكانی ئەوان بگۆڕم
به وشەى قەبە و چاو خەلەتین، من تەنھا گواستوومەتەوه. تاکە
شتێك كە دەستکاری ئەو دەنگانەم کردووه، ئەوهیە زۆر جار لەبری
ناوهینانی چەند كەس و دەستەواژەیهك کردوومەتە ناوی ئازەل
و پەلەوهرەكان. نووسین پێویستی بە درێژدادپى نییە. نووسین
گەیاندى پەيام و ئامانجە، خولقاندنە. هەرچی دەنووسیت
بنوسە، گرنگ ئەوهیە مێشكت كار بكات و شتێك بنووسیت
پێشتر نەنوسرا بێت.

لەو مانگەى تاوان بەرامبەر ئێزدییەكان كرا، تاوهكو كاتى خستنه
سەر كاغەزى ئەم دەنگانە. نزیكەى سەد كاسیتم دەستكەوتوووه.
چەند كاسیتهك لەوانەم زۆر به لاوه خەمەینەر و ئەدهبى بوون بۆیه
هەموویانم جیاكردۆتەوه. پێنج كاسیتهى رۆژنامەنوسیكى هاوڕێم
ئەویش لە نەوهى ئەنفالەكان و خەلكى گوندى قەوالى ناوچەى
گەرمیانه، فرە سەروسەودای لەگەڵ ئیشى رۆژنامەگەرى
هەبوو سەرهنجى راکیشام و هانى دام بۆ ئەم كارە. كاسیتهكانى
ئەوم كەوتەدەست هەموویان لە جوۆرى سامسۆنگ-ن و بە
دەنگ تۆماركەرە سانپۆكەى باوكم كە هەمیشە گوێى لە
گۆرانییەكانى خوداداد عەلى پێدەگرت، گویم لێیانگرتوووه.
جگە لە دەنگى قوربانیانى كارەساتەكە، لە یەكەم چركەساتى

رۆيشتىنى بۇ ناو ئىزدىيە كان تاوۋە كو رۆژى.... ھەمووى
 تۆمار كراو، ئەوۋەندە جوان دەنگە كانى خۆى تۆمار كراوۋە،
 خۆى لە خۆيدا رۆمانىكە، بە پىي دەنگە كان بىت ئەو كورە
 بىرى لە نوسىنى رۆمانىك كراوۋە، چونكە ھەندىك شت كە
 گىراوۋىتەوۋە رووداوى راستەقىنەن و ياخود سودى لە رۆژنامە و
 دەقە مېژوۋىيە كان وەرگرتوۋە. بە ھەرحال ئەوانەى لە بەشە كانى
 دىكە نوسراون دەنگى كاسىتە كانن، پىۋىستىش ناكات بلىم چۆن
 ئەو كاسىتە گەيشتۆتە دەستم، ئەوۋەيان چىرۆكىكى دوور و
 درىژرە. تاقەتى زۆر نوسىنم نىيە ھەروە كو چۆن خەلكىش تاقەتى
 خويىندەوۋى نىيە. ئاۋاتە خوازىم ئەم دەنگانە لە ناو نەچن و
 كەسىك ئەو ئەركە بگىتتە ئەستۆ كە دەنگ بۇ نوسىن بگۆرپت.

خاڪە لىۋە

«خۆزگە ھەرگىز عىراقى نەدە بوۋىن»

رۇژى بەلاڭكە، كاتژمىر دوۋى پاشنىوەرۇ بوۋ، پىاۋەكانمان پىيان گوتىن كە دەبىت لىرە برۇينە دەرەۋە، چونكە داعشەكان، ئىزدىيەكان دەكوژن. ھىچ يەكشەمەيەك ھىندەي ئەۋ يەكشەممەيە ناخۇش نەبوۋ، برىاماندا روۋ بىكەينە شاخەكانى دەوروبەرمان و دوای بگەرپىينەۋە، ئەۋ رۇژە بە ھەر حاللىك بوۋ ماينەۋە، پىاۋەكانمان ھەندىكىيان دەرچوون و بەرەۋ شاخىك پۇيشتىن، ئەۋەي ماينەۋە ژن و كىژۇلەكان بوۋن، بەيانىيەكەي لە مال دەرچوۋىن. ويستمان بەرەۋ دھوك برۇين، لە رىڭگادا چەكدارانى داعش بازگەيەكى خەيالىيان دانابوۋ، ئىمەيان دەستگىر كىرد. يەكىك لەناۋ ئەۋ چەكدارانە، ئىزدى بوۋ. بوۋ بوۋ بە موسلمان. ئەۋ كورە ناۋى

«خالد» بوو. بىچ ئەوۋەى بزائىن چارەنوسى پىياو و برا و كەسمان چىيە. پاشان تا ئىۋارە لەوۋى مائىنەۋە. يەكەمىن داواكارىيان ئەوۋە بوو كە ئىمە برۆينە سەر ئائىنەكەى ئەوان، ھەموومان رەتمانكردوۋە، سى جار ئەو داواكارىيەيان دووپاتكردوۋە، ۋەلامى ئىمە بۇ ئەوان تەنھا نەخىر بوو. ئەوانەى لەگەلم بوون، دشىكم و داىكى مىردەكەم پىكەۋە بووین و (نەى) كچم سى مانگ بوو ھاتبوۋە دىئاۋە، تاۋەكو سەر و فەسالى چەند مرؤقىكى پىس بىنىت. برىارماندابوو، كە نايىت بە ھىچ جورىك بچىنە سەر ئائىنەكەى ئەوان. چۆن دەيىت ئاين بە زۆر خەلكى بۇ بانگ بكرىت؟ ئاين خۆشەويستى و رېزە. ھەموو ئائىنەكان لە پىناو مرؤقدا ھاتوۋە. ئەمە چ ئائىنكە لە دژى مرؤف ئىش بكات؟ كى نالىت ئائىنەكە خۆى جوان بىت، پەيرەۋكەرانى ناشرىنيان نەكردوۋە. پاشان لە كاتزمىر نۆى شەو بە ئۆتۆمبىلى بارھەلگەر ۋەكو ئەوۋەى بەرازيان بار كرديت (خۆت ئەزانى بەراز لە ئائىنى ئىسلام بە ئازەلىكى پىس سەير دەكرىت) ئىمەيان برده تەلەعفەر كە دەكەۋىتتە خۆرئاۋاى پارىزگارى نەينەۋاۋە. تۆ بىھىنە بەرچاۋى خۆت كۆمەلنىك چەكدارى داعش كە بە جەنگى راگەياندن كارىكيان كردوۋە، مرؤف ھەر بە ناۋھىنيان موچرەيەك بە گيانيدا دىت، ئىمەيان دەستگىر كردوۋە و پىنج خولەك جارنىك سەيرمان دەكەن بۇ ئەوۋەى بزائىن كامەمان

جوانين. ئەوان جوانناس نين، سەيرکردنەكانى ئەوان ھەرۈەكو
 ئەو جەلەببازانە وابوون كە لە مەيدانى ئاژەلفرۆشاندا بەرخىك
 بۆ سەربېرىن دەكړن. بەرەو شوئىنكى ناديار دەتەبن. ھەستت
 چۆنە؟ ئىتر كاتىك گەيشتىنە ئەوئ لە خوئندنگايەك بە ناوى
 خوئندنگاى (موقەدەس) مۆلدرين، ئەو شوئىنە بەس پىرۆز
 نەبوو. چونكە بە سەدان ژن و كچى ئىزدى تى ئاخىرابوو،
 ھەر ھەمووى دەم داچەقىوو چاوەرۋانى دەستدرىژى سىكىسى
 و دەستپىژى گوللەمان دەكرد. ماوەى سى رۆژ لەوى ماينەوہ
 خواردنيان پىدەدەين (مىشەى لوتى دىت) خوا خواردنى وا بېرىت.
 جار جارەش شىريان دابەش دەكرد، دوودل بووين شىرەكەيان
 بدەينى. دەترسايىن مندالەكانمان ژەرخوارد بن. كى باوەر دەكات
 ئەوان ھىندە بە بەزەبى بن شىر بۆ مندال پەيدا بكن. ئەوان
 مروّف دەكوژن و يارى بە كەللە سەرەكەى دەكەن. ئىدى
 شىرى چى؟. لە دلئى خۆمەوہ گوتم ئەگەر گەچ و بلۆكى
 خوئندنگاكەم خواردووہ، ناھىلّم مەمكەكانم شىريان لىبېرىت و
 نەى بى شىر بىت. دواى سى رۆژەكە شەوئىكيان لە دوانزدەى
 شەو بوو پىيان گوتىن خۆمان ئامادەبەكەين دەتانگوئىنەوہ،
 چونكە ئەم شوئىنە مەترسى بۆردومانى لەسەرە. ئىمە لە برى
 خۆ ئامادەكردن خۆمان بۆ مەرگ ئامادە و كۆك دەكرد. لەوئىيەوہ
 ئىمەيان بردە (بادووش) لەناو ئەو بارھەلگراڤە گرهى بايەكى

گهرم له پرومەتی دەداین ، ههستم دهکرد ئەمه گهری با نییه، بهلكو گهری به لایه که نازانم خوا له کوپوه هه لیکردوه. له بادووش ماوهی سیانزده رۆژ ماینهوه. باشه خودا بۆ لهو سیانزده رۆژه هه ناسهی هه موو مروقه کانی رانه گرت؟ ژیانى بۆ نه وهستاند؟ ئەو هه موو خه لکه له سه ر زهوی ده ژیان هه ستیان به وه ده کرد که ئیمه که سانیکى بى ده رتانی، چه ند ناخوشه ریک و ره وان بزانی بۆ مه رگت ده بن و که سیك نه ییت ده ستی بکوژ بگریت. له شه شه مین رۆژی ئەو سیانزده رۆژه، هاتنه ژووره وه و ژنه به ته مه ن و پیره کانیان برده ده ره وه، نه مه ده زانی بۆ کوئ ده یان به ن، دواتر زانیم ئەوانیان گه راندۆته وه بۆ ته له عفه ر. ئەوهی بووه جیگه ی پرسیارم نازانم له و نیوه ندا بۆچی دشه که م دیاری نه ما. ئیدی من و نه ی به ته نه ا ماینه وه و ئاگام له وان نه ما. واته دوای رۆیشتنی ئەوان ته نه ا ژنه مندالداره کان مانه وه. له رۆژی کدا هه شت جار بۆردومانى بادووش کرا و بۆمبارانه که زۆر نزیکى ئیمه بوو. هاوارمان بۆ خودا ده کرد، ژنیکی گه نج که مندالی هه بوو، له نزیکمه وه دانیشتبوو هینده ترسابوو تۆزیک ئاوه زی له ده ستدا بوو. من هاوارم ده کرده خودا و (نه ی) یم توند به سینگمه وه گوشی بوو، ئەو کچه لیم تۆره بوو گوتی «که م هاوار بکه خودا، دهنگی تۆپه کان ناهیلێت خودا دهنگی ئیمه بیستیت.» زۆری پینه چوو ژنیك له وانیه له گه لمان بوون،

برينداربوو، به لّام برينه كهي سهخت نه بوو. بوږدوو مانه كه نه ما
 و ئيمه يان گه پړانده وه بوږ خوښنگاي (ئه زهير) له تله عفر ،
 نه مزاني خه سووه كه شم له هه مان شوينه، پاشان ده يان گوت تو
 ميږدت نه كړدوه، شيوه منداله به وه ناچيټ تو ميږدت كړديټ.
 منداله كهيان ليسه ندمه وه، به عه رهي هاوارم ده كړد منداله كه م
 بده نه وه دهيري بووم. له وي بيست روژ مابينه وه. چند جاريك
 بينيم دين به زور له ئيمه يان دهر د. بهو گه رمايه وهخت بوو كوږ
 بم بو قوميك ناوي سارد، شيوه ي كاني و چه مه كاني قه نديل و
 كوښتانه كاني كوردستانم ده ينيه پيش چاوم تو زيك تينوويه تيم
 دهشكا، له بهر ته وه ي باوكي نه ي زور جار له ريگه ي خوښنه وه ي
 شيعري شاعيره كانه وه زور جوان وه سفي ناو و كانيواي
 كوښتانه كاني بو كړدبووم. خه يال هه ميشه كاريك دهكات
 مروڤ خوښ بږيت وه گه رنا به بي خه يال هيچ به ني ئاده ميك
 ناتوانيټ چند كاتر ميږيك له ژيان به رده وام بيټ، مروڤه كان له
 زور بارودوخدا ناچار دهن په نا بهرن بو خه يال و له راستي
 هه ليين، هه ر بويه خه يال زياتر له ثاينه كان خزمه تي مروڤايه تيان
 كړدوه. دواتر ئيمه يان گواستنه وه بو گونديكي شيعه نشين، كه
 نه وان هه له اتبون و ده يانويست ئيمه له شوينه كاني نه وان جيگير
 بكن. پاسيكي گه وره يان هينا ئيمه يان سوار كړد كه هه موومان
 ژن بووين. ده يانه ويست له پاسه كه دامبگرن تاوه كو له گه ل نه و

كچانه بيمينمه وه كه ميڙديان نه كرده وه، يه كيڭ له چه كداره كان
 چه كيڭي هه لگرتبو وه ره شه ي كوشتنى ليده كردم نه گه ر بيت
 و دانه به زم ده مكوژيت. يه كسه ر پيم گوت به خودا سوئندت
 ده دم بمكوژه به س له زاروكه كه م جودام مه كه ره وه و مه هيله به
 بى شه ر فى بمرم. به ليڻى پيدام و سوئدى خوارد كه منداله كه م
 بو دينيت هه رواش ده رچوو بو ي هينامه وه. هه ركه سيڭ له ئيمه
 خاليڭي لاوازي هه يه، به لام گه وره ترين خالي لاوازي داىك،
 منداله كه يه تى. له بهر منداله كه م دابه زيم و منيان گه رانده وه بو
 خوئندنگا كه هه ر من و حوت كچى ديكه له وي مابوو ينه وه.
 شه ونده گه رم بو وه ستم ده كرد دوزه خ له ژيرمانه وه ده كوليت،
 له سه ر زه وييه كه دنه شتتين و پانكه يه كي ئه رزيان هينابوو توژيڭ
 فينكمان بو وه وه، ئيمه شه وان زياتر رو حمان گه رم اى ده بو
 تا وه كو خو مان، هه موو شه ويڭ چهنه چه كداريڭي ئيسلامه كان
 ده هاتن و يه كيڭ له وه كچانه يان ده برد كه ده هينرانه وه، توشى
 خوئنبه ربوونى كوئه ندامى زاوژى ده بو، به منيان ده وت شه وه
 ژنى كافر نه اييت له گه لي سيڭس بكرت. كه چيش سه ره تا پييان
 ده گوتم تو ميڙدت نه كرده وه»

دهنگى سه ما هات كه پرسياى ليڭرد من يه كسه ر زانيم داىكي
 نه ي درو ده كات له بهر شه وه ي له دهنگييه وه هه ستم به وه ده كرد
 له شه رمدا سوور هه لگه راره و نايه ويٽ بليت منيش سيڭس

له گه ل کراوه نه ها سه ما چي ليده پرسیت «واته تو دستدریژیت
نه کرایه سهر؟!»

« چیرۆکه که ی خۆم بو خودای خۆم ده گه ریتمه وه نه ک بو
رۆژنامه نوس و خه لک (وه کو نه وه ی بیه ویت ئاراسته ی نه و
پرسیاره بگوریت له سهر گێرانه وه ی کاره ساته که به رده وام
بوو) ها خوشکم، ئینجا ههر کچیک به دهم داواکارییه کانی
نه و چه کدارانه وه نه چوایه به لیدان دهیان بردن زۆربه ی زۆرجار
به قژ کچه کانیان ده برد یان مشتگریان ده کرده دهستیان و وه کو
گویره که چۆن له جه ژنی قوربانی موسلمانان بو قوچی ببهن،
نه وها رایانده کیشا. با شتیکت بو بگێرمه وه که مروقایه تی
ده خاته ژیر پیلای و نه و کچانه ی که بوونه قوربانی دهستی
ئایین و خه لکانی توندره و. له و ماوه ده دا که من و نه و کچانه
له وئ بووین، چه کداره ئیسلامییه کان دهیانزانی که ی ده که وینه
سورپی مانگانه وه و که ی ته و او ده بین، ها. وه کو چۆن راوچیه کی
بیه زه یی له ناو کولبه یه کدا لوله ی تا پره که ی نزیك هیلانیه ی
پۆریک ده کاته وه بو نه وه ی ههر هاته وه و بیکوژیت، نه وانیش
وابوون. نه و پۆژه ی که له سورپی مانگانه ده بووینه وه یه کسه ر
ده هاتن دهیان بردین. جاری وا هه بوو نیو کاتزمیر و کچه که یان
ده هیئایه وه، جاری وا هه بوو پانزده خوله ک، چه ند جارێکیش
ریکه و ته وه به سی رۆژ له و کچانه یان نه ده هیئایه وه. ئیمه یان

وہکو سۆزانییەك سەیر دەکرد که بە خۆرایى سێکس بفرۆشین. چ چیژێك لەو هەدا هەیه که بەزۆر سێکس بکەى؟ سێکس ئاوتتە بوونى دوو رۆحە .باوەر بکە ئەوان سێکسیان لە گەل مردووان دەکرد. ئینجا کوا گوێ لەو شتانه دەگرن؟ ئەو نییه نازانم کەى بوو موفتەیهك لە میسر رێگەى دا پیاوان دەتوانن سێکس لە گەل ژنە مردوووەکانیان بکەن. ئیدی من خوتەو بۆلەى چیمە؟. بۆ ئەوانەى لە پیناوا ئاییندا خۆیان بەخت دەکەن کە چى هیئەندە گیرۆدەى سێکسن؟ جارێکیان روودى بۆ گێرامەو کە هاوڕییهكى گوتووویهتى پیاوى خۆرهلەلاتى ناوەراست و بیری ئاو لە یەك شتدا هاوشیوهى یەكترن. هەردووکیان تەنها ئاوەزبان لای ئەو هییه چۆن ئاوەکیان دەربکریت، ئیتر گرنگ نییه بە چ رێگایەك ئەو پرۆسەى ئاو دەرکردنە کە ئەنجام دەدریت. ئەو بیری کەوتوو، ئیوه ئاو ناخۆن؟»

«نا سوپاس گیانی من کەش و هەوا سارده زۆر ئاو ناخوړتتهوه.»
دەنگى سەما هات بەو جۆرە وەلامى دایهوه.

پەرچەم لەسەر قسەکانى بەردەوام بوو «ئەو ماوهیه هیئەندە تینوویه تىم کیشا، حەز دەکەم هەمیشە پەرداخێك ئاو لای دەستم بێت. باسى چىم کرد؟»

سەما وەلامى دایهوه «وتت چە کدارەکان کچهکانیان بۆ ماوهیهكى کاتى دەبرد.»

پەرچەم گوتى «ئابو.ئى. دواى ئەو چەند كچىك لەوانە
 برپارىياندا خۇيان بكوژن، بە سەرپۆشە پەلكەزىپرىنە ئاساكانيان
 ھەناسەكانى خۇيان شەتەك بەدن. لەبەر ئەودى خوينتەوار بووم و
 دنيايىنىم لەوان جياوازتر بوو. ھەندىك لەوانەم پەشىمان كردهو،
 گوتم ھەوللى راکردن دەدەين لە خۆكوشتن باشترە، دەچىنە ناو ئەو
 ژنە شەرپانانەوہ كە دەجەنگن، لەوى دەتوانىن تۆللەى خۆمان لەو
 بى شەرەفانە بکەينەوہ و بەرگرى لە خۆمان بکەين. چونكە دواتر
 زانىم ئەو ژنانە بە سەدان چەكدارى داعشىيان تۆپاندوہ.ئىدى
 رۆژانە تەگبىرمان دەکرد، رۆژيكيان چومە لای ئەمىرىكى
 ئەوان گوتم دەزانم ئىوہ برپارتانداوہ ھەموو كچەكان لە خۆتان
 مارە بکەن، سوئند بە خودا ھاوسەرگىرى ھەرگىز بە زۆر نەبووہ
 و نايىت، ھەموو وەلامەكەى ئەو بو من ئەوہبوو يەك پالى پىوہنام
 لەسەر گازەرى پشت كەوتم. جاريكيان برپارىياندا ئىمە بگوازنەوہ
 بو مالىك و لەو خويندگايە دەرمان بکەن. ھەموو كچەكانيان
 برد تەنھا كچىك كە تەمەنى سىانزدە پايز بوو، زۆر ھۆگرى من
 بووبوو ھەمىشە يارى لەگەل نەى دەکرد، لەو مالىدا ماینەوہ
 شەويكيان ھاتن كچەكانيان برد تەنھا من و ئەو كچە ماینەوہ، لە
 خۆشەويستىدا ناویم نابوو «توتى» چونكە كە رپى دەکرد وەكو
 توتى بە لەنجە و لار دەرپۆيشت. لە پىر ئەمىرىكى گەورەى ئەو
 چەكدارانە ھات ھاوارى كرده پاسەوانى مالىكە كە كچەكان كوان

له كوين؟ پاسه وانه كه به ترسيكه وه پي گوت ئه بو ئيبراهيم
 وه لا ئه بو ففلاح خوي و مه فرزه كه ي هاتن و كچه كانيان برد.
 ئه ميره كه خراپتر تووره بوو گوتي «ئه بو ففلاح گه واده گه واد.
 ئه و بي شه ره فه له سيكس تير ناخوات. كه سيكي بيگانه ي
 ئه وها له ئه وروپا گه وره بووه ئيستاش بوي بكريت ده له سه گ
 ده گيت ئه ودهنده شه هوانيبه، ئه گه رن نه يت منداليكي جوان
 ده نيته سه ر خوييه وه. زوو پيم بلين له م ماله كي ماوته وه؟»
 هه ر دهنگي ئه ودهم بيست گوي مه ممم خسته ده مي نه ي بو
 ئه وه ي دهنگي ليوه نه يه ت. چه زم ده كرد به نه ي بليم مه ممم
 چوري ليبراه و شيرم نه ماوه، ئه مه يان بو شير نيبه، بو ئه وه ي
 تو نه كوژن و ده ستريريش نه كه نه سه رم. ئه و ساتانه م بيركه و ته وه
 كه بو يه كه مين جار له گه ل روودي به يه ك گه يشتين له خو شيا
 ترسم له سيكس نه بوو كه هه موو كچي ئه و ولا تانه ي ئا فره تاني
 تيدا ده چه وسيرته وه، چه ندين ساله وا ده زانين شه وي په رده
 شه وي له سيداره دانمانه. من ئيستا ده ترسام، زوريش ده ترسام.
 له په نجه ره ي ماله كه وه سه ير م ده كرد ئه م فيلمه ترسناكه به چي
 كو تايي ديت؟ پاسه وانه كه وه لامي ئه بو ئيبراهيمي دا يه وه كه
 ته نها ژنيكي خا وه ن مندال و كيژوله يه كي مندالي تيدا يه.
 ها واري كرد بوم بانگ بكن، توتيان له خه وه لساند چاوي
 هه لده گلوفي، له پيش چاوي پاسه وانه كه و من و پاسه وانه كاني

خۆی و خوایش. هەردوو قاچی توتی کردووە و خۆیدا بەسەریدا، هەستم دەکرد گویم لە شکانی ئیسقانهکانی جەستەیی دەییت. چەند جارێک وەکو سمۆرە زریکاندی گویم لە دەنگی بوو. هاواری دەکرد «ئەم ئازارە زۆر سەختە، مامە وا خەریکە دەمرم. توخوا بەزەیت پێدا بێتەو» ئیدی دەنگی نەما. ئیوە ئیستا نەتابینوووە کە چەند دیمەنیکی ناشرینە پیاویکی تەمەن سەرروی پەنجا سالی بەدەفسال پەردەیی کچینی کێژۆڵەییەکی ناسکی پێژنییت، تەواویکرد و هەستا. توتی وەکو توتییەکی کوژراو بە قاچی خۆیناویییەووە لەسەر پشت کەوتبوو. ئەبو ئیبراھیم هەر لە ناو حەوشەیی مالهەدا یەک تەنەکە ئاوی کرد بە خۆیدا و جلەکانی لەبەر کرد. ئەوجا بە دەنگیکی نێر گوتی «بە ئەبو فەلاح بڵێن ئەبو ئیبراھیم گورگە، ناھیلێت سەگ بەشە گۆشتی ببات.» لێدا رۆیشت. ئەو شەو زۆر ناخۆش بوو، باوەر بکە پاسەوانەکە هەرچەندە وەکو ئەوان دڕندە بوو، هەستم کرد دەگری. توتی هینایە ژوورەو بە نیووە مردوویی، فرییدا و خۆی رۆیشت. زۆر بانگم دەکرد بە ئەستم هەناسەیی بۆ دەدرا هەر هاواری دەکرد «پەرچەم ئازارم هەییە ئازار.. حەز دەکەم مێز بکەم، ئیتر ناتوانم مێز بکەم شوینی مێزەکەم خۆینی لێ دەتکیت.» تاووەکو دەمەوبەیان خەوم لێ نەدەکەوت دەستم پێدا دەهینا قسەم بۆ دەکرد، لە پەر هەستم کرد لاشەیی سارد

سارد بۆتەۋە. ھاوارم كرده پاسەوانەكە كە فریام بکەویت. ھاتە ژوورەۋە گوتى دەیبەمە دەرەۋە، توتى برده دەرەۋە. گویم لی بوو مۇبايلەكەى دەرھینا و پەیوھندی کرد كە یەكینك لەو كچانە مردوۋە. ئوتۇمبیلینك ھات و لاشەى سارد و خویناۋى توتیبیان تی فریدا و تا ئەبەد گۆرغەریب بوو.

دوای مردنى توتى، من و نەى بە تەنھا بووین. رۆژیکیان ژنیكى فرە جوانیان ھاورد بۆ لای من، ئەویش كورپىكى لەگەل بوو و خوشى دوو گیان بوو، دوای گىرانەۋەى ئەو بەلایەى كە بەسەرمان ھاتوۋە، بووینە دوو دەستە خوشكى یەكتر، جار جاریش لەسەر منالەكان لە یەكتر تورە دەبووین (بە درۆۋە دەنگى پىكەنینه كەى دیت) ئەو ژنە ناۋى شەمام بوو. تا بلی قسە خویش بەلام پىر بوو لە دەرد و كەسەر. چەند جارینك بىرم لە ھەلھاتن دەكردەۋە شەمام دەیگوت باشە منیش ئامادەم بۆ ھەلھاتن، لە تەلەغفەرەۋە بۆ كوی برۆین؟ دەستمان بە دەست خواۋە بیٹ دەماندۆزنەۋە. بەیانىبەك دوای نوژی بەیانى بوو ئەبو فەلاح و چەكدارەكانى ھاتن ئىمەیان لە خەو ھەستان پىسارمان كرد بۆ كوی دەمانبەن؟ تەنیا وتى ئیۋە كراونەتە دیارى بۆ ئەبو عەبدولای تونسى لە موسل. بە ئوتۇمبیلینكى جوړى بى ئیم دەبلیو ئیمەیان بەرەو موسل برد. گەیشتىنە گەرەكینك دواتر زانیم ئەو گەرەكە ناۋى (ۋەزیران) بوو. دەرگای مالینكى

گهوره کرایه‌وه. پیاویکی ریشداری شیوه زار جیاوازی عه‌ره‌بی به‌خیزه‌هانتی کردین. ئیدی من و شه‌مام لای ئەو ماینه‌وه. له شه‌و و رۆژیکدا ئەبو عه‌بدو‌لای تونسی چوار کاتژمیر له ماله‌وه‌بوو. نازانم ئیستا چۆن ورده‌کاری ئەو ماوه‌یه بگێرمه‌وه که له‌و ماله‌ ژیاوین. (ده‌نگی گریانێ نه‌ی دیت) ئەو مندا‌له‌م بو‌ یین. به‌ یارمه‌تی ئیستا نه‌ی دینم و دیمه‌وه.

سه‌ما به‌ ده‌نگی‌کی کز ده‌لیت «پرۆ گیانی من»

«ئه‌وه‌ برسییه‌تی بۆیه‌ ده‌گری شیرێ ده‌ده‌می نارام ده‌بیته‌وه، ها. من و شه‌مام چه‌ندین جار ده‌مانویست هه‌لبیین پلانمان داده‌نا. سه‌ری نه‌ده‌گرت، زۆریه‌ی جار بیرم ده‌کرده‌وه له‌ فیلمه‌کان چیم بینوه‌ه‌ چۆن خه‌لکی له‌ زیندان هه‌لدیت. ده‌رگای له‌سه‌ر کلۆم ده‌داین، رۆژیک وتم ئەبو عه‌بدو‌لا تو‌ بو‌ متمانه‌ به‌ ئیمه‌ ناکه‌ی؟ ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ دامه‌خه‌، ئە‌گه‌ر بمانه‌و‌یت هه‌لبیین له‌سه‌ر دیواره‌که‌وه‌ باز ده‌ده‌ین. باوه‌ری به‌ قسه‌کانم هینا. چه‌ند رۆژیک ده‌رگای هه‌وشه‌ی دانه‌ده‌خست. نیوه‌روانیک له‌ ماله‌ چوو‌ه‌ ده‌ره‌وه‌ و گوتی ئیواره‌ زوو ده‌گه‌ریمه‌وه. له‌ گه‌ل‌ رۆیشتنه‌ ده‌ره‌وه‌ی ئە‌ودا به‌ شه‌مام گوت خۆت ئاماده‌ بکه‌ بو‌ هه‌له‌اتن. پاشان پیس و پۆخلی ماله‌که‌م کۆکرده‌وه‌ و به‌ مه‌به‌ستی فریدانی له‌ ماله‌ چوو‌مه‌ ده‌ره‌وه‌، له‌وی ئە‌و ناوهم خسته‌ ژیر چاودێریه‌وه‌ و هاتمه‌وه‌ گوتم شه‌مام که‌س به‌ ده‌ره‌وه‌ نییه‌ به‌م گه‌رمایه‌

دلخۆش بە كە ھەلدیڤین. جلوبەرگی خۆمان وەكو ژنە عارەبەكان
 لێكرد، بە رووبەند دەموچاومان داپۆشی. شیر و دایبەرمان بۆ
 مندالەكان ھەلگرت. لە مال چوونە دەرەوہ. زۆر دەرسان
 پیم گوت ھەر چەكدارێکی داعش گوتی بۆ کوی دەرۆن بلی
 دەرۆینە نەخۆشخانە. ئەوجا بیرم کەوتەوہ کە شەمام عەرەبی
 نازانیت پیم گوت تۆ ھیچ مەلێ خۆم وەلام دەدەمەوہ. لە
 مالا کە دەرچوون، بە بی ئەوہی یەك عانە و یەك بەلگە
 عیراقیبوونمان پی بیت. خۆزگە ھەرگیز عیراقی نەدەبوون.
 ھیچ کەسێک پرسیاری لێنەدەکردین وەكو شیت بە رینگادا
 دەرۆشتین. نەماندەزانی بۆ کوی دەرۆین، بە خۆمان میشکمان
 شیواو بوو گەرەبە موسلیش خراپتر شیواندبوونی. لە دوورەوہ
 پیاویکم بەدی کرد ئاو پەرژینی بەر دەرگای مالا کەیانێ دەکرد.
 رۆیشتە پێشەوہ سەیری مالا کەم دەکرد. گوتم ئەگەر قەرەبالغ
 بیت ئەوا چەكدارانی ئیسلامی لێیە ئەگەر نا ئەو مالی
 خەلکی سقیلە. مالا کە زۆر کپ و بیدەنگ بوو. سلاوم لێکرد
 و گوتم ئەم مندالانە باوەشمان پیوستیان بە ئاو ھەبە. گوتی
 فەرموون وەرنە ژوورەوہ ئاوی ساردتان بۆ دەھینم. ئەوہش خۆی
 لە خۆیدا ئاماژەبەك بوو بۆ دلخۆشی ئیمە. چوینە مالا وە گوتم
 خیزانت لە مالا؟ گوتی بەلێ. بانگی کرد ژنیکی کەلەگەتی
 روومەت خالخالای ھات. یەكسەر گوتم، سەیر بکەن. ئیمە لە

دەستی چەكدارانى داعش ھەلھاتووین. پیاوھەكە خیرا سەیرىكى
 دەرەوھى كرد و رۆیشت دەرگای ھەوشەكەى داخست و گوتى
 بڕۆنە ژوورەوھە. ھەموو شتىكمان بۆ گىرپاھەو، باسى ئەوھشمان
 كرد كە چۆن ئەوان دەستدریژی سىكسیان كردۆتە سەرمان،
 باسى مەرگى توتیم بۆ كردن. كرنوشم برد دەستی ژنەكە ماچ
 بكەم پیم گوت دەبین بە كارەكەرتان تەنھا كارىك بكەن جارىكیتر
 مەھیلن بكەوینەوھ دەستیان. ژنەكە رۆیشتە ھۆدەكەى ئەو دیو
 و بانگى پیاوھەكەى كرد. دواى چەند خولەكێك گەپرانەو، ئەو
 چەند خولەكە بە چەند سەدەھەك دەرپۆیشت. پیاوھەكە گوتى
 سبەینى كاتر میڤر ھەوتى بەیانى خۆتان ئامادە بكەن دەچینە
 كەركوك، ھەر كە ناوى كەركوكى ھینا تەواو دلّم خۆش بوو،
 ھیشتا دەترسام. كاتر میڤر شەشى بەیانى ژنەكە ھات و ئیمەى لە
 خەو ھەستاند. خەوى چى؟ ھەزمان دەكرد خەوى یەكجاریمان
 بیټ چیتەر نەزانین چیمان بەسەر دیت. مرؤف ئەو كاتانەى
 نازانىټ چارەنوسى چى دەبیټ، ئیدی ھیچ شتىك نامیستەوھ
 بۆى بژیت. خواردنیان ھینا، قەیماغ و ھەنگوین بوو، وام ھەست
 دەكرد، گویزان و ژەھرى ئەژدیھای ھەوت سەر دەخۆم. دواى
 ئەوھى سفەرەكەیان گلێر كردهو، ژنەكە رۆیشت كلى چاوى بۆ
 ھیناین وەكو ژنە عەرەبەكان چاوم رشت. بە رپكەوتین بەرەو
 كەركوك پلانەكەى ئیمە بە جوړىك بوو، كە من كچى ئەو ژنەم و

شەمام بوکیکی ئیمەیه، گەیشتینه حەویجە لەوێ پێیان گوتین
 کە نایبێ ئۆتۆمبیلی تاییبەت بەرەو کەرکوک بپەرێتەو، تەنھا
 دەبێت بە پاس ھاتوچۆ بکریت. وەکو ئەوە خودا وەحی بۆ ناردم
 بە ژنە عەرەبەکەم گوت، تۆ خۆت تورپە بکە لە چە کدارەکان
 بلی بوو کەم ژان دەیگریت و دوو گیانە. بە شەمام گوت
 پشت بدە بە کوشنی ئۆتۆمبیلەکەو و ھاوار بکە کە ژان
 دەتگریت. گەیشتینه زالگە ی بێ ناموسەکان، گوتیان نایبێت بە
 ئۆتۆمبیلی خۆتان بپەرنەو. ژنە عەرەبەکە بە پێی پلانە کەمان
 تورپە بوو. شەمام دەستی کرد بە ھايات و ھاوار بە راستی ژان
 دەیگریت، ژانی ژیان زۆر بە ئازارە بۆ ئافرەتێک کە بەزۆر روژانە
 دەستدریژی بکەنە سەر. ژانی منداڵ بوون بەرھەمیکی دەبێت
 ئەوە ژانی ژیانە کەسەر و مەرگ بەرھەم دەھینیت. زالگە کە
 ئیزنی دایان برۆین. پێش ئەوێ بگەینە کەرکوک پێشمەرگە
 و ئالای کوردستانم بینی،، بۆ ئیمە لوتکە ی ئومیدە، ئیمە
 ھەموومان قوربانی سێ رەنگ و خۆریکی. لە ژێر دەسەلاتی
 چە کدارەکان دوور کەوتینەو و گەیشتینه ئاوەدانی. بە پیاو
 عەرەبەکەم گوت دەمەوێت برۆم دەست بە ئاوە بگەینەم. ھەموومان
 لە ئۆتۆمبیلە کە دابەزین. بۆ سەر ئاوە نەرۆیشتم، بەلکو خۆم
 دانان دەو پیلای پیاو کە ماچ بکەم، تاو کو ناوی و ناویشانی
 و ژمارە ی تە لە فونە کەیم پێدات بۆ ئەوێ روژیک بیت پە یوھندی

بانەمەر

«دەتەووت بە برینی چوارسەد کیلۆمەتریک حەقیقەت
 بدۆزیتەوه؟»

هیچ رۆژیک وەکو ئەم چیشتنە گاوێ ئەمرۆ سارد نەبوو، سوچیکی چایخانە کەم گرتبوو وەکو هەمیشە زۆر بە کپی دانیشتبوو، کە شوهەوا ئەوەندە ساردبوو، جارنا جارنیک بە دەستی کەم چمکیکی ملیچە پرتەقالییە کە ی مەم دەگرت و لوتم دەسری. دەستە کە ی دیکەم خستبوو ناو گیرفانی ئەو هیلە کە ی کە رۆژنامە نوسان لە بەری دەکەن. سەیری کە سەکانی دەوربەرم دەکرد. تەنھا جولە ی دەمی ئامادە بوونی چایخانە کەم دەبینی و گویم لە دەنگە کان نەبوو. ئەوەندە بە قولی بیرم لی دەکردەوه، جارنا جارنیک سووتووی جگەرە کەم دەکەوتە سەر قولی

بلوزەكەم. لە دلی خۆمدا دەمگوت «تۆ بلی ئەو ھەموو رینگا سەختەم بریووە، نەتوانم ھیچ یەکیك لەوانە بدۆزمەو.؟ ئەگەر نەیاندۆزمەو چی بکەم؟.» «بیرم لە چەند دێرپێکی نوسەری کورد سەلیم بەرەکات دەکردووە، کە باس لە ئیزدیەکان دەکات و چۆن مامی خاوەن عەمبارەکانی نزیک خاپوور بوو و شەریکیکی ئیزیدی ھەبوو ناوی (حاجی) بوو، حاجی قەت بۆ مالی خودا نەڕۆیشتووە. تا دل حەز بکات بازرگانێکی لێزان بوو، سەلیم بەرەکات و ھاوڕێکانی درکیان بەو کردووە کە ھەموو شەویك ھەلەستیت و نوێژێکی نامۆ لەبەر خۆییەو دەلیتەو. بە رۆژیش دەستیان کردووە بەو یاریانە ی کە پیرە پیاو کە پیتی توورە دەبیت. بەلایدا تێدەپەرپیون تفیان کردۆتە سەر زەوی، چونکە باوەرپیان وابوو، شەیتان لە چرپی و لە زەمەن و تاریکیادیە. ئیتر ئەو پیرە پیاو نەفرەتبارانی کردوون و لە کۆتاییدا بە دەوریدا لە سەر زەویە خۆلینە کەدا بازنە یەکیان دەکیشا. ئیتر ئیزیدی تا مردن لەو بازنە یە نایەتە دەروە، حاجیش بە ئاشکرا ھاواری کردووە بۆ ئەو ی بازنە کە بسرنەو. پاشان یەکیك لە گەورەکان دەھاتن حاجیان لە بازنە کە ئازاد دەکرد. ئەو ش بە سرنەو ی بازنە خۆلینە کە.

تۆ بلی کئی بیت بازنە یەکی لەو جوړە ی لە دەوری ئیزدیەکان کیشا بۆ ئەو ی ھەموویان زیندانی بکرین و ئەو تاوانە یان دەر

حەق بکریت؟.

پیره پیاویکی سمیل سپی، که شیوهی له رۆنالد ریگانی
سەرۆکی پیشووی ئەمریکا دەچوو، خەیاڵەکانی تێکدام. له گەڵ
بینینی ئەم پیاوه وا ههستم دهکرد، پیشتر ئەم پیره پیاوهم بینووه،
نا. من هەرگیز ئەوم نه دیوووه، زۆرجار کاتیک که سیك، شوینیک،
رپووداویك، دهبینی، وا ههست دهکە ی پیشتر ئەمانهت بینووه،
له راستیدا هەرگیز ئەو شتانهت نه دیوووه. به دهنگی گر و پر له
حوزنهوه هاواری لی بهرزبوویهوه « پسمام چایهك».

یه کسەر چاوم کهوته سهری که زۆر ههلهپی بوو چایهك بخواتهوه،
هیشتا میشکم به دواي خهیاڵه کانمدا ویل بوو، ئەو پهروۆشی
چایهکه و منیش له خهمی شتیکی دیکه دام. چۆن دهییت
ئەوه رپووداییت؟ کهم نییه پینج ههزار ره گهزی می بی تاوان.
له کوی؟ له شوینیک که له سهر سلاویکی کور و که نیشکیک
خوینی لیکهوتۆتهوه، هه میشه ههست به مهترسی ئەو رپووداوانه
ناکهین که له دهووربه رمان رووده دهن. تا ئەو دهمی خویمان
دهکهوینه رپووداوه کهوه. سه رماکه تهواو زه فهری پی بردم، ناچار
بووم، منیش هاوشیوهی پیره پیاوه که پهنا بوو خوار دهنهوی چایهك
بیهم، به زاراوهی ئاماده بووانی چایخانه که گوتم «کاکه به
ئەرك نهییت چایه کم بوو بینه، با روون بییت.»

ریگان سهیریکی کردم و به دهم تێکدانی چایه کهوه هات و له

تەنیشتم دانىشت. بە بى ئوۋەى سلاوم لى بکات گوتى «بە
كامىرا و پىنوس و کاغەزى دەستەۋە بەو كەسانە دەچىت كە لە
پىناۋ پارەدا درۆ بۆ خەلكى دەگويزنەۋە، چونكە خراب لە فكران
رۆچۋوى.»

پەشۋكام، جۆرىك لە شەرمەزارى بە رووخسارمەۋە ديار بوو.
هیشتا نەمەينايە سەر خۆم و بزەيەكى درۆينەم بۆ كرد. لە دللى
خۆمدا گوتم «بۆچى ھاتووم و چىم توش بوو.»

ئەۋجا ۋەلامى پىرەمىردەكەم دايەۋە و گوتم «نا مامە گيان
ئىمە دەسەلاتداران دەيانەۋىت درۆ بکەين، ۋەگەر نا ھەموو درك
بەۋە دەكەين درۆ ناخۆشە. سىياسەت درۆ لە گەل ھەموو لايەك
دەكات، بە تايبەتى بۆ ئىمەى كامىرا و پىنوس و كاغەز بە
دەست، ئەى نەتبىستوۋە ھەموو نوسەرەكان درۆ دەكەن و دەكرىت
تەنھا باۋەر بەو رووداۋانە بکەين كە نوسەرەكان دەيگىزپنەۋە نەك
بە خۆيان. باۋەر بکە ئەمجارەيان بۆ گواستىنەۋەى راستى ھاتووم
نەك درۆ. ئەو راستىيەى بە دوايدا دەگەرپم ترسى ئەۋم ھەيە
دەستم نەكەۋىت؟»

پىرە پىاۋى سىمىل سىپى زۆر بە كەمتەرخەمىيەۋە قومىكى
بچوكى لە پىالەكەى بەردەستى دا و سەرىكى بۆ لەقاند و
گوتى «بە تەئرىخى ھەموو بەشەرەيىت چ عارفىك، چ
زاھىدىك گەيشتۆتە ھەقىقەت؟ دەتەۋىت بە برىنى چوارسەد

کیلو مەتریک حەقیقەت بدۆزیتەو؟»

«مەبەستم لە وشەى پراستی ئەوێ، بە دواى ئەو کچ و ژنانە دەگەرپم کە...» پیرە پیاو وەکو ئەوێ بەو سەرمايە یەك قەرەبە ئاوى ساردى پێدا بەکەى لە گەل بیستنى وشەى کچ و ژن پیاڵە کەى لە سەر میزە چلکنە کەى بەردەمى دانایەو و گوتى «تۆ بە دواى ئەوانە دەگەرپى کە لە ژیر دەستى جەنگاوەرەکانى قەعقاع رزگاربان بوو؟»

تەواو دلخۆش بووم ئیدی زانیم ئامانجە کەم پیکاوە هەموو هزرى خۆم کو کردەو وەکو ئەوێ ئیشتە کەم ئەنجامدايیت و لیم نەپرسى قەعقاع کىیە گوپم نامۆ نەبوو بەو ناو. هەيچ نەبیئت هینامەو و پيش چاوى خۆم چۆن بەسەر ئەسپىكى پيسەو بەرەو کوردستان هاتوو. بۆیە ناو هینانى ئەو کەسە بەلامەو گرنگ نەبوو و گوتم «دەمخۆش، مامۆ، ئەز کە سوکارم لە کو تايى هەشتاکانى سەدەى رابردوودا ئەنفال کران، بە داخو و ئەو کاتە خەلکى وەکو ئیستا هۆشيار نەبوو، ئەوجا مالوێران خۆم کچەکانى گەرمیان هەر وەکو ئەوانەى ئیستا بە کەنیزە و جاريیە بەرەو کویت و ولاتانى کەنداو بران، کە چى بەلگە نامەى پيوستمان لە بەر دەست نییە، چىيان بەسەر هاتوو. تۆ پیت وانىیە شتىكى باش دەکەم؟» هەموو وراو و کانم لە پیناو ئەو بوو قسەى پى دەر بێنم. جگەرەدیە کى بۆن تیژى داگیرساند و هەناسە یەك پر لە حەسرەت

تېڭەل بە دووگەللى يەكەمىن مژى جگەرەكەي بوو، كە لە نيوان بۆشايى سىمىلپەو دەهاتە دەرەو و گوتى «كاكە، ناتوانى بە ئاسانى بياندۆزىتەو، منىش دەمىكە بە دواياندا دەگەرپم، بەلام دۆزىنەوويان مەحالە. ئەوانەي ھەلھاتوون ياخود رزگاربان بوو، بە حوكمى ناسياوى قسەم لە گەل ھەندىكىان كرددو. دەبىت ئەز بچم لەسەر ئىزنت.» پىرە پىاو پارەي چايەكى خۆي دا و بە پەلە ھەرەكو ئۆتۆمىللى سىياسىيەكان كە لە دواي ئەنجامدانى كۆبوونەو بە ئەنجام نەگەشتووەكانيان بۆي دەرەچن. تىي تەقاندوو بۆي دەرچوو و تەنانەت سەيرى دەموچاويشى نەكردم. بۆ دەبىت بە جېھىشتن ھىندە ئاسان بىت؟ ئەزىزىزىن كەسەكانى ژيانمان بە يەكجارى جىمان دەھىلن بە تىپەربوونى چەند مانگ وا ھەست ناكەين لە گەلمان ژيا بن، ئىمە لە چ خولېك دروستكراوين؟ عەجەب ژيان زىرايىكى بۆ گەنە.

كت و مت خۆم بە مندالەكەي جاران ھاتە پىش چاو، ئەو كاتە لە كەنارى (ئاوە سپى) باوكم ماسى بۆ دەگرتم، كاتىك لە قولابەكە دەبوويەو، لە دەستى فرتەي دەكرد، دەگەرپايەو بۆ ژيان، ناومىد دەبووم و دەگريام، چونكە پىويستم بەو ماسىيە ھەبوو ئەويش پىويستى بە ژيان ھەبوو. ئەو پىرە پىاو دەكو ماسىيەكە دەھاتە پىش چاو، بۆيە حەزم دەكرد بگريم. گريان بۆ ئىوە ئاسودەيىيە، بەلام من ھەمىشە بۆ ناومىدەم دەگريم. دەبوو

مشوری خۆم بخۆم و دیسان چەند رۆژیکی دیکە بەو پارە
 کەمەمی لە گیرفانم ماوەتەو، لە هۆتیل بمینمەو. کەلەسەرە
 خستە نیوان دەستەکانمەو، تەواو ناتومید بووم. بە دەنگی
 ئەلاھوئەکبەری مزگەوتیکی نزیک چایخانە کە راجلەکیم. بەرەو
 لای چاییچییە کە رۆیشتم و ھەوایی ئەو پیرە پیاوێم پرسی کە
 وەکو ھەرە تریشقە خەیاڵەکانی سوتاندم. چاییچییە کە بە بی
 ئەوێ سەیری دەموچاوم بکات سەرقالی شوشنی پیاڵەیک
 بوو، گوتەکانی لە گەڵ ھەلمی سەماوەرە کە تیکەڵ بووبوو
 «ئەھا، ئەو ناوی مام عەبدوویە، خۆی مامۆستای میژوو بوو،
 ئیستا خانەنشینە زۆری کەیفی پیدیت پێی نەلین مامۆستا،
 چونکە پێی وایە مامۆستا لەم ھەریە تەنھا لە پینا پارەدا وانە
 دەلینەو، نەك بۆ ئەوێ مندالان بە جوانی پەرورەدە بکەن. ھەر
 بە مامۆ بانگی بکە، ھەندیک لە کەسوکارە کە توشی بەلاکە
 بوون، بەردەوام مژۆلی بیرکردنەوویە، پیاویکی تا بلیی تورەییە،
 نیوێ پەیفەکانی جینیو.»

«دەکریت من سەردانی مالا کەیان بکەم؟» بە جوړیک لە تکاوە
 ئەو پرسیارەم کرد.

«زۆر پیاویکی تورەییە، دەیت بە دلی ئەو قسە بکە. ئەوجا
 ئەو داماوە مالی کوا؟ لە یەکیک لە کامپەکانی نزیک ئەم شارە
 دەژی. خەمت نەیت رۆژانە دیتە ئیرە. دەتوانی سبەینی بییتەو»

لیره بیینی.»

ئەو شەووە تا بەیانی ئەو هۆتیلە سارد و سەرە بە تەنھا جگەرەم دەکیشا. نەفرەتم لەخۆم دەکرد کە بۆچی بویری ئەوەم نەبوو، ژمارەى مۆبایلەکەى عەبدۆ وەربرگرم. بە دەیان جار ئەمەم لەبەر خۆم دەگوتەووە « دەبیت بیاندۆزمەو، چۆن دەبیت پشتگویی بخرین؟ » «دەمەوبەیان کەرویشک ئاسا خەوم لیکەوت. لە نیوان خەون و بیداریدا گویم لە دەنگی قیژە و شین و رۆ رۆی و دایکان و زریکەى زارۆکان بوو. کێژۆلە و ژنە بە ساللاچوووەکان مەمکی چەپیان برابوووە و لەناو دەستیاندا وەکو گونکی کولێچە گرمۆلەى بەستبوو، بە سینگ و بەرۆکی خۆینینەووە بەرەو چیايەك هەلەدەهاتن و هاواریان بۆ ئاو و خودا دەکرد و خوتە و بۆلەیان بوو، سەریان «بۆ ئاسمان بەرزکردبوووە و هەموو بەیەك دەنگ هاواریان دەکرد ئیمەش مروۆفین بۆ ئاگات لیمان نییە. هەر هیچ نەبیت مەمکەکانمان بۆ بگێرەووە بۆ رینگە دەدەى زارۆکەکانمان بى شیر بن». لە دەنگی یەکیك لەو کێژۆلانە بیداربوومەووە. خیرا پەلامارى پەرداخیک ئاوم دا شەلالی ئارەقە بووم. دواى دانانى پەرداخەکە لەبەر خۆمەووە گوتم «چ مۆتەکەیهکی ناشرین بوو، باشە کى نالیت لە راستیدا وایان لى بەسەر نەهاتوو؟» نەمویرا جارێکی دیکە بخەومەووە، دەترسام مەمکە خۆیناویبەکان ببینم. ئەوا ئیستا چەندین سال بەسەر

میژوی هاتنی ئیسلامدا هاتوو، که چی ئەم چه کداره تازانه ی
 ئیسلام هیشتا سوود له و ئەشکه نجانە وەرده گرن که پیشینه کانی
 خۆیان به کاریان هیناوه. بۆ نموونه زانای موسلمانان باوکی
 حەسەنی عەلی کورپی حوسینی کورپی عەلی مەسعودی له
 پەرتووکی (مروج الذهب) دەلیت (معتەز) که یه کینک بووه له
 خەلیفە کانی ئیسلام، هەمیشە حەزی کردوو هەتکی ئەو که سانه
 بکات که دەیانکوژیت. ئەگەر له که سیک توورە بوایه دەهات
 لۆکه ی دەخستە هەردوو کونە لووتی کونە گوئی و دەمییه وه
 پاشان له ریگهی نامیرە که وه هەوايان دەکرده کۆمی که سه که
 جهسته ی که سه که دەپەنەما، ئەوجا کونیکیان له سەر شاده ماری
 برۆکانی دەکرد و ئیتر رۆحی له وییه وه دەرده چوو. یاخود نیوه ی
 لاشه ی ئەو که سه ی خەلیفە ی موسلمان لی توورە بووه دەرخیه
 ناو چالیکه وه قونی که سه که به دەر وه دهبوو، ئەوجا هیواش
 هیواش رۆحی له کۆمییه وه دەر ده چوو.

هەستم کرد بیرکردن وه له میژوو و خەیاڵکردن هیچ خزمەتیک
 به و پرۆژیه ناکات که بۆی هاتووم. گەر امه وه بۆ ئەو ساته ی
 که کاره ساته که تییدا پروویداوه، ئەو پرۆژه زۆر شووم بوو، هەموو
 ئاراسته کان روو له دۆرخ بوون. هەستم ده کرد سورەتییکی قورئانی
 پیروژ بهر گوێچه کانمان دەریتته وه. که ناله کان وه کو هەمیشه
 شتگه لی ناخۆشیان په خش ده کرد، مالپه ره بی سه روبه ره کان به

خیرایی پیشبرکییان بوو، بوئو هوی به خه لکی بلین ئیمه له گواستنه هوی مردنی دوستانان به په له ترین هه والتان پی راده گه یین. چند ناشرینین ئیمه له خاکیک بژین زورترین خوینهر و بینهر و بیسه رمان سه رقالی هه والی مهرگ بن؟ بریا ئه و رژه ش تنها هه والی مهرگ بوايه، نهک دایکان کورپه له کانی ناوسکیان بره تینن بوئو هوی نه یه نه دنیاوه و دیمه نه ناخوشه کان نه بینن. ئیمه چوزانین، یه کیک له و مندالانه گه وره نابن و ههز نه کات دهستکاری رژه میر بکات و ساله که نه کات به یانزه مانگ، سه رکرده کان چوزانن ئه و منداله لیی پرسی مانگه کانی سالم بو بژمیره نالیت مانگی حوزیران ئه و جا مانگی ئه یلول. یان ئه و کچانه هه موو سالیک ههز نه کهن ورچ ئاسا بچنه سوپی متبونه وه و هه موو رژه کانی ئه و مانگه ی دهستدریژیان کرایه سه ر نه خه ون؟.

بیرمه سه ره تا کانی مانگی تاب بوو، خه لکی له چایخانه و مال و شوینه گشتییه کان سه یری ئه و ژنه ده کهن که ده گری و له ناو ئه نجومه نی نوینه رانی عیراق داوای هاوکاری ده کات بو برا و خوشکه کانی کاتیک به بی تاو و نان له ترۆپکی شاخیک گیریان خواردوه. هه موومان بینیمان منداله بچوله که کان میس له دهم و که پووی داوون و دوا هه ناسه ده دن، به شکوم خوا به و هاوینه قومیک باران ببارینیت. به دهیان مندال له تینوویتیدا خنکان.

چی دهبوو خوا ئه و ساته بارانیکی به رهحهتی بیاراندایه؟ له ته‌مه‌نم چه‌ندین سالم بینوو له هاوینان باران باریوو و خه‌رمانی مه‌ره‌زی بیوژنه مندالداره‌کانی تی‌کداوه. که‌س نازانیت نه‌ینی ژیان و خوا له چی دایه کاتی‌کیش دیته سه‌ر پرسیارکردن له‌سه‌ر خوا پیت دهلین خوا خوی زانایه. خوا دهبوو باران بو منداله تینوو‌ه‌کان بیارنیت، نه‌ک خه‌رمانی بیوژنه‌کان تیک بدات. داواکارم هیچ نه‌یتت خودا له‌به‌ر خاتری ئه و منداله‌ی که له تینوو‌یه‌تیدا خنکا ده‌ستکارییه‌کی هاوکیشه‌ی موسلمانان بو به‌هه‌شت و ناموسلمان بو دۆزه‌خ بکات.

له‌م بیرکردنه‌وانه‌دا بووم و سه‌یری کاتژمی‌ره‌که‌م کرد که له سه‌ر می‌زی ته‌نیش‌ت چوار پاییه‌که‌م دامنا‌بوو، کاتژمی‌ر هه‌وت و بیست خوله‌که. خۆم له‌به‌ر کرد و به‌ بی ئه‌وه‌ی سلاو له پرسگه‌ی هوتیله‌که‌ش بکه‌م به‌ره‌و چایخانه‌که به‌ری که‌تم. ئۆخه‌یش ئه‌وه پیاوه پیره سمیل سپییه‌که‌یه، ئه‌و رۆنالد ریگانی سمیل‌داره.

«سپیده باش» رۆیشتم له ته‌نیش‌ت مام عه‌بدو دانیشتم و وامگوت.

«ها پس مام. راستیت ده‌ست نه‌که‌وت؟» به‌ لا‌ق‌رتی‌وه، ئه‌وه‌ای وه‌لا‌مدامه‌وه.

ده‌نگم نه‌وی کرده‌وه و گوتی «مامۆ، دکاری له ده‌رفه‌ قسه بکه‌ین؟» بی ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی وه‌رگرتنی ره‌زامه‌ندی مامۆ

بم. کامیرا و جانتاکهم به جیهیشت و له نیوان میژ و کورسیه کانی
چایخانه که دا هاتمه دهره وه. دهترسام ناوړ بدمه وه، نه وه کو عه بدو
به دوا وه مه وه نه بیت. چهند چیژ به خش بوو نه وه دهمه ی گویم له
پیره پیاو بوو به دهنگیکی گر گوتی « کورم فهرموو قسه کانت
بکه، نه ز گوهداری تو دکم.»

« مامو، توړه ناییت نه گهر داوای هاوکاریه کت لی بکه م»
چاوم برپیووه قوری سهر پیلاوه دراوه کانی عه بدو و نه وه
رسته یه م گوت.
«نا. فهرموو»

« نه ز هاتووم، له سهر نه و کچ و ژنانه ئیش بکه م، که له لایهن
بوگه نه کانه وه، رپیندراون ، دواتر گه راونه ته وه. نه ز لیړه هیچ
که سیڅ نه وها ناناسم، تو ده توانی یارمه تیم بده ی، له چایخانه که
پیان گوتم تو خوټ له برا ئیزدییه کانی.»

رونډک وه کو شه ونم به سهر رووخساره کزه که یدا هاته خواره وه،
دهسماله که ی له گیرفانی دهره ئینا، لوتی سړی و گوتی «به
خوا سویندت دده م، بو نه م کاره چهند پاره وهرده گری؟»

« وه کو نه وانه ی پیشوو نیم ، که پاره ی شه ره فیان ده خون، من
نه هاتووم باسی نه وه بکه م، چیان لینکراوه تاوه کو بریک پاره وه کو
مشه خوړه کان بخمه ته نکه ی باخه ل و هه ست و ویزدانم بفروتم.
چما که سیڅ هه یه له مالویرانییه کی له م جوړه وه شوین پاره

ئىتىكى نوسىن و رۆژنامەوانى رېگە بە شتى وا نادات. «
 بزىهەكى تالى بۆ كىردم و گوتى «يا خودى. ئىتك چىيە؟ ئەو
 ئىشەى تۆ دەيكەيت ھەلەيە، دەيىت سەرەتا باسى مېژووى ئىمە
 و ئاينەكەمان بىكەى، ئەوجا باسى كىچ و ژنەكان بىكەى. كە
 چۆن چاويان بە كل رشت و ھەموويان بوونە قوچى قوربان.»
 بۆ ئەوھى رەوشەكە ئاسايى بىكەمەو، منىش بە روويدا پىكەنىم
 و گوتم «ئىتىك بە واتاي ئەخلاق دىت.» دەمزانى گوى
 ناگرىت ئەگەر زياتر لەسەر ئەو وشەيە برۆم، بۆيە ھەر ئەوئەندەم
 پىنگوت.

« دەزانم منىش رۆژانىك بوو دەمەويست بۆ ئەوھى پىم بلىن
 رۆشنىبىر وشەى بىگانەم بەكاردەھىنا، جا ئەخلاق چىيە، لە
 پىناو ئەوھى بلىن ئىمە دۆستى ولاتانى خورئاواين ئىمەيان
 فرۆشت، ئەم خاكەى كە ئىمەى لەسەر دەژىن لە زۆر شتدا
 گەردىلەيەك ئەخلاق بە دى ناكەم، تۆ دۆستى كىيىت وا ھىندە
 مكوپى بۆ ئەوھى ئىشيان لەسەر بىكەى؟ لەم رۆژگارە ھەموو
 رۆژنامەنوسىك لە بەرپرس و كەسايەتییەكەوہ نزيكە، بۆيە ئەوہ
 دەپرسم.»

« من دۆستى دايك و خوشكەكانى خۆم، كە ئەوانىش لە
 سەردەمىكى جياوازتر بە ھەمان دەرد براون، بۆيە ھاتووم كاريان
 لەسەر بىكەم تاوہكو ئەم كارەساتەى بەسەرمان ھاتوو، وەكو

تاكسييه كم گرت و به رهو كامپه كه به ريكه وتين، له گه ل گه يشتنمان
 بو كامپه كه خيرا خيرا زوومي كاميرا كه ده كرده خه لكي و وينه م
 ده گرتن. هينده كاميرا و خه لكي بياني سهرداني نهو كامپه ي
 كردبوو كاميرا شتيكي نامو نه بوو به لايه نه وه. زور جار هه ر
 ئاوريشيان له كاميرا كه نه ده دايه وه. زور به ي دانيشتواني نهو
 كه مپه شيوه ي ده موچاويان له يه كه وه نزيكه، هه نديكيان خزمي
 يه كترن، هه ريه كه له وانه كو مه ليك چيروك و به سه رهاتي تراژيدي
 له گه ل خوي هه لگرتووه. هه موو چادره كان يه كه ره نكيان هه يه.
 هه موو خه لكه كه ش يه كه كاره سات لي ره كو يكر دوونه ته وه، نه ويش
 كاره ساتي تيروره. دواي تيه پراندي چهندين چادري هاوشيوه ي
 يه كه و چيروكي جياوازه، گه يشتينه چادريكي سپي و به
 فه رموي عه بدو خوم كرد به چادره كه دا، هه ستم ده كرد دل م
 ده گوشريت. هه ناسه م سواربوو. دواي به خيره اتن و هيناني
 چايه كه خيرا ريكو رده ره ره شه كه م دووباره ده ره ينيه وه و گوتم
 «مامو ئيستا دكاري قسه بكه ي؟»

به سه ر ئاماره ي بو كردم كه ئاماده يه و ريكو رده ره كه م له ته نيشتي
 دانا و گوتم «چي ده زاني ده رباري ئاين و ميژروي خو تان قسه
 بكه » له گه ل ده ربريني يه كه م وشه دا چهندين مندا ل سه ريان له
 ده روازه ي چادره كه نزيك ده كرده وه و سه ريان ده كرد، عه بدو وه كو
 نه وه ي له پيش جه ماوه ريكي زور بيت، بو دكو كي كردن له ئاين

ئادى-يە-يېكدىت.»

بۇ ئەۋەي درېژە بە قسەكانى بدات گوتم «دەربارەي ئاينەكەتان
چى ديكە ھەيە؟»

بى ئەۋەي گوى بەو قسەيە بدات، لەسەر قسەكانى بەردەوام
بوو «ئىزدى ئامازە بو فرىشتە دەكات، مەلەكە تاوس گەورەي
فرىشتە كانە، مەلەكە تاوس مىرى تاريكى نىيە، بەلام لە ھەموو
فرىشتە لە پىشىنەكان بەھىزترە. ئەنزال پەيكەرى بالندەيەكە لاي
ئىمە پىرۆزترىن متەفەركى مەلەكە تاوسە. مەلەكە تاوس لە
كوتە رەسەنەكانى ھىلكەيەكى رووناكى ئاسمان دروست بوو
و پىشتر پۇح لە ناويدا ژياو، كاتىك ئادەم لە بەھەشت دەكرا
ھىچ كونيك لە پاشەلى نەبوو بۇيە توشى سك ئىشە ھات،
خوداش بالندەيەكى نارد بو ئەۋەي كونيكى لە پاشەۋەي بكات.
گرنگترىن جەژنى ئىمە جەژنى جەمە و دەكەۋىتە مانگى
تشرىنى يەكەمەۋەو لەم جەژنەدا پەيكەرى ئەنزال فەراھەم
دەكرىت.»

ئەۋجا دەستورى دا چاييەكمان بو ئامادە بگەن و درېژەي
بە قسەكانىدا «پىرۆزترىن گلکۆي ئىزدىيەكان گلکۆي شىخ
ئادىيە لە (لالش). زياتر لە دوو سەد سال بەر لە ئىستا پاشا
كوپرەي رەۋاندوز ئازارى ئىمەي دا بۇيە ناچار بووين بە كۆمەل
بار بگەين بو ماردىن و مىدىيات لە نىزىك باتمان لە باكورى

كوردستان. له سە دەى نۆز دەش هەندى كمان بەرەو قەوقازى
 پرووسيا كۆچمان كۆرد. ئا بىرم كەوتەو، سالىك دواى دەستىكى
 جەنگى يە كەمى جىهانى، ئەو كاتەى ئەرمەنەكان له لايەن
 چەتەكانى عوسمانىيەو كۆمەلكوژ كران، ئىمە بە هانايانەو
 پۇشستىن و نزيكەى بىست هەزارىك لەو نەتەو يە هاتنە شەنگال
 و دەورووبەرى، تىكە نانەكانى خۆمانمان له گەلياندا دابەش كۆرد.
 دواتر ئىمە رازىي نەبووين ئەرمەنەكان رادەستى والى موسل
 بكۆين. هەر بۆيە چەتەكانى عوسمانى و عەرەبە دەشتەكيبەكان
 هيرشيان كۆردە سەرمان و ئىمەش پەنامان بردۆتە بەر چىاي
 شەنگال و ئەرمەنەكانمان له گەل خۆمان برد، هەر كاتىك چيا
 نەمىنيت ئىمەش نامىنين.

كۆكەيەكى بۆ كۆرد و گوتى «هەر بۆيە سى سالى زياتر
 لەو چىايە ماینەو تادەكو سوپاي ئىنگليز كۆتايى بە پياو
 نەخۆشەكە دەهينيت و ئىمە و ئەرمەنەكان رزگارمان دەييت.
 كاتى خۆشى عەرەبەكان زۆر هەولياندا رەگەزنامەى كوردبوون
 لە ئىمە وەر بگرنەو هەربۆيە ئەو هايان بلاو كۆردەو كە ئىمە نەو
 عەرەبەكانى بەنى ئومەيەين، ئەى ئەو نىيە ماو يەك لە مەو بەر
 دكتورىكى بانگخوازي ئىسلام لە سلیمانى گوتى ئىزدىيەكان
 كافرن و نازانم نەو كۆين. ئەو بە ناو دكتورە پيش تيرۆرستەكان
 ئىمەى تەكفير كۆرد. ئەرى ئىوئى رۆژنامەنوسان بۆ لەسەر ئەو

هیچ قسه یه کتان نه کرد؟»

«لای ئیمه ش زور شت هه یه بقه یه ناکریت ده ست بو هه موو شتیک ببه ی، دنا بهر نه فره تی کو مه لگه ده که وین، تو ره خنه ی من مه که تکا ده که م بهر ده وام به» نه مزانی چی وه لام بده مه وه بو یه وامگوت

«چی بقه یه باو کم؟ هه ر دوای قسه کانی ئه و دکتوره بوو، ئه وان ریگه یان به خو یاندا. به ده یان ژنی دوو گیان بر فینن و ده ستر پژی سیکیسی بکه نه سه ریان. چ بقه یه ئه وان هاتن وه کو بالنده ی دار کونکه ره جه سته ی کچه کانی ئیمه یان کونکرد. با واز له وانه به یینن.» زانیم بو ئه وه ی زیاتر په شیمان نه بمه وه وایگوت. «ئه زیم، ئیمه حه فتا و سی جارن رووبه رووی «فرمان» بوینه ته وه فرمان به زار او ده کی ئیوه ده بیته ره شه کوژی یان کو مه لکوژی. حه سه ن پاشا و ئه حمه د پاشا و سلیمان پاشای عوسمانیه کان ئه گه ره ژیر به یداخی ئاینی ئیسلام له سه ده ی شانزده و حه قده ی زاینیه وه ئیمه یان قه رکرد. دوای ۲۹۹ سال جاریکی دیکه پاشایه کی دیکه ی نیک له ئیمپراتوریه تی نوی عوسمانی به فرمانیک یه غمای پیروزیه کانی ئیمه یان کرد. ئیمه نیکه ی یه ک ملیون که س ده بین، باشه ئیمه مروف بووین یان ناژه ل؟»

ئه وه هه ر ده می ده جولاند و منیش خه یالم رویشتبوو. نازانم بو

ئەو رۆژە زۆرترىن جگەرە و كەمترىن خواردم خوارد، ديسان كەنالەكان وئىنەى راستەخۇى شاخىكىان دەگواستەو كە چەندىن ژن و زارۆك و پىرەمىرد بە بى ئاو و خۇراك قەتتىس مابوون. ئەوانەى هېرشىيان لە دژى ئەو خەلكە سقىلە ئەنجامدابوو، پربوون لە كوشتن، بۆنى ناوگەلىان دەهات، برسى بوون بۇ گۆشتى كۆرپە. من هېشتا لە خەيال دەژىم بۇ ئەوانە بىنە خۇراكى تازىيەكى پىر؟ هېندەى قوربانىانى هەلەبجە ژن و كىژۆلەى پاكىزەمان وەكو كەنيزە بران. لەوئەتەى ئەو رووداوه روويداوه بەردەوام چەند دىمەنىك هەن بەردەوام دىنە پىش چاوم، دەروونم تەواو داروخواوه، بەلام بۇ ئامانجىك دەژىم ئەوئىش دۆزىنەوئى ئەو كچانەىه و قسەيان لە گەل بكەم، دوئىش برپارىك هەر دەبىت تاوەكو لەو خەيالانە رزگارم بىت.

قىژەى مندالىك لە خەيالەكانى دەرهىنام و قسەكانىشى بە عەبدۆ برى كاتىك پرسىارى قىژەى مندالەكەى كرد. ژنەكەى بى ئەوئى بايەخ بدات گوتى «هېچ نىيە لەسەر دەمانچە ئاوبىيەكانى دەستىان بە شەر هاتوون.»

«ئەمە كورتەيەك بوو لە ئىمە و ئەو بەلايەى بەسەرمان هاتووه، چى دىكەت بۇ باس بكەم؟ تكايە هەمووى وەكو خۇى بلاو بكەرەوه.»

« باشە خۇ مام عەبدۆ هەموومان دەزانىن زۆربەى ئەو

تيرۆرستانه له نه ته وهى عه ره بن، كه چى ده بينم زۆر جار پيره
پياوه كانى ئيوه دى دى دى له بهر ده كه ن و عه گال له سه ر ده نينن.
بيران له وه نه كر دۆ ته وه واز له و شى وازه جلو به رگه به ينن؟»
سه رى كى ده نگ تۆ مار كه ره كه م كر د تا وه كو دلى بام كه ئيش
ده كات ئه و جا گويم هه لڅست بۆ وه لامى پرسىاره كه ي

« ده زانى ئه م پرسىاره م پى ناخۆش بوو؟» رى تمى ده نگى گۆرا
و روخسارى شى هه لى زكا

« نا مامۆ، ئه وه به ته نها پرسىارى من نيه، خه لكى زۆر
ئه وه يان له سه ر دى بۆ ته گرى» ده ستم كيشا به سه ر شانيدا وه كو
ئه وه ي دۆ ستايه تى بنویننم، چونكه قسه ي خاوه ن چايخانه كه م
بىر كه وته وه كه ده يت به دلى ئه و قسه بكه م.

« رۆيشتته وه به و كه سانه بلى كه جلو به رگه كه ي ئيمه يان
له سه ر دى بۆ ته گرى، عه بدۆ گوتويه تى ئه ي خۆيان بۆ چى
دايك و خوشكه كانيان عه با ده پۆشن؟ مه گه ر ئه وه ش جلو به رگى
ئه و نه ته وه يه نيه كه ئه نفال و كى ميا بارانى كر دن؟ ئه ي ئه وه نيه
زمانى ئه وانى ئه نفالى كر دن نوێر ده خوینن و پاره ده كه نه ده ست
برا عه ره به كانتان له سه و ديه. كوره گه له ك عه يبه ئه و قسانه خۆ
ئيوه هه موو شى كتان لاسايى كر دن وه ي ئه و نه ته وانيه كه چه ندين
ساله دوژمنايه تى تان ده كات. ئه و جا كى نا ئىت دواى ئه م به لايه
چى تر ئه و جلا نه له بهر نه كه ين.»

« باشه هەرچهنده پرسیاره کهت پی ناخۆش بو، ئەوه راستیه که و ناییت دلگران بیت. زۆر سوپاسی تۆ ده کهم که یارمه تیتدام و تیشکیکت خسته سەر ناینه کهتان. ده توانی هاوکارم بیت تاوه کو له گهڵ چهند کچیک له وانه قسه بکه، که که له ناو کهم تیاری ئەشکه و ته کانه وه هاتوونه ته وه.؟» له گهڵ کوژاندنه وهی دهنگ تۆمار که ره کهم ئەمهم گوت

« سبهینی وه ره وه بو چایخانه که، له وی پهیوهندی به برادرانه وه ده کهم، تاوه کو یارمه تیت بدن، ئە گهر پێشت خۆشه ئەوا ئەمشه و له کۆشکه سپییه کهی ئیمه دا رۆژ بکه ره وه.»

« نا نا سوپاس مال ئاوه دان بیت، ده بیت برۆم ئیشی دیکه م له بهردهسته.» قهیتانی کاله ئیرانییه کهم بهست. له بهردهم چادره که دا خوا حافیزیم له عه بدۆ کرد و له کامپه که ده رچووم و به نیاز بووم به ره وه هوتیل په رله مان بگه ریمه وه، که ده که وه ته ناوه راستی پارێزگا که وه. کامپه که ههر بیست بو بیست و پینج کیلۆمتری که له باشوری خۆرئاوای سه نته ری پارێزگا که وه دوور بو، ههزم ده کرد ماوهی چهند خوله کی که به پی برۆم، جانتا کهم ته واو شانەکانی داچۆراند بووم، بیرم له وته کانی مامۆستا عه بدۆ ده کرده وه، هه رچه نده زانیاری باشی پیدابووم، هیشتا ئەو نوسین و لیکۆلینه وه یانه م وه بیرده هاته وه که پێشتر له سه ر ئیزدییه کان خویندبوومه وه، ته واو باوه رم به وه هینا که

راسته ئىزدىيەكان زۆر نھيىنى ئايىنەكەيان ھەيە بە كەسانى
 غەيرە خۇيان نالېن. سروشت سەرچاۋەى ئايىنەكەيانە، بە پيى
 ميتۆلۇژىيەى ئايىنى ئىزدىيى خوا كوردە و بە كوردىي قسە
 دەكات. وتە و نووسىنەكانىشيان بە زمانى كوردى و زاراۋەى
 كرمانجىيە. يە كىك لە تايىبەتمەندىيەكانى ئەم ئايىنە ئەۋەيە كە بە
 ئايىنى سەرزەرەكى دېتە ئەژمار، واتە باۋكان لە زارى خۇيانەۋە
 ئايىنەكە بۇ ۋەچەكانيان دەگۈزەنەۋە. بۇيە كەسىكى ئىزدى دەبىت
 لە دايك و باۋكىكى ئىزدى لە دايك بىت، ئەھا سالانە دەۋترىت
 ئەۋەندە كەسى مەسىحى بوۋتە موسلمان و موسلمانان پيى
 خەنى دەبن. لاي ئىزدىيەكان وا نىيە، كەس ناتوانىت ئايىنەكەى
 خۇى بگۇرپىت و بىتتە ئىزدى. ھەندى نھيىنى ئايىنەكەيان ھەيە
 خۇيان نەبىت بە كەسى ترى نالېن تەنانەت زۆر جار (كۆد)
 بەكار دەھىنن ئىستا ئەگەر عەبدۇ لە گەل ژنەكەى باسى نھيىنى
 ئايىنى بگردايە دەيگوت «ھەۋرە» واتاى ئەۋەيە باسەكە بگۇرە
 ئەمە غەيرەيە. رەنگە ئەۋھاش نەبىت.

جگەرەيەكم داگىرساند و بىرم لە قولى ئايىنى ئىزدىيەكان دەكردەۋە.
 فەندەكەكم خستە گىرفانەۋە و ديسان قسەكانى عەبدۇم بىر
 كەۋتۆتەۋە، چونكە بە پيى گوتەكانى ئەۋ بىت، ئەۋان چەندىن
 سالە لە ئىمە داپراون، ئاختر تاكى ئىمە لە گەل ئايىن گەۋرە بوۋە
 و شىرمان بە ئايەت و وىرد و پارانەۋەى دايكانمان خواردۆتەۋە.

چی بۆتە رېنگر تاوہ کو ئیمہ دہ بارہی ئایینہ کہی عہ بدؤ ہیچ
 نہ زانین و بیی ئاگا بین لەوہی میژوہ کہی دە گەر پیتتہ وہ بؤ
 سەردەمی سۆمەرییەکان و بابلی و ئاشوریەکانی عیراقی ئیستا،
 ھاوبەشەییەک لە نیوان ئیزدی و سۆمەری و بابلی و ئاشوری
 ھەیە، بؤ نموونە، رۆژی سەری سالی کہ یە کہم چوارشەممەہی
 مانگی نیسانە کہ لای سۆمەریەکان بە “ئە کیتو” و لای
 بابلییەکانو ئیزدیەکان “سرسال” ە ناودەبریت. رۆژی چوارشەمە
 لای ئیزدی و بابلییەکان قەدەغەییە کہ ھاوسەرگیری بکەن.

لە ئایینی ئیزدییدا لەبەر ئەوہی خودا کوردە و ئەوا پە یامە کہی
 بەراستی گەشتووہ، ئیزدیەکان خیر و شەر بەش ناکەن، لەبەر
 ھەندی خودی ئەوہی نە کردووہ. راستی لای ھەموو کەسیکە
 و خراپەش بریکی رێژەیی ھەییە، بە پیی ئایینی ئیزدی خودا
 دۆزەخی دروست نە کردووہ بؤ سزادانی خەلکە کہی، بەلکو
 مروف لە رینگەہی رۆحی دۆنادۆنە وہ پاکژ دەبیستە وہ. واتا
 گەر مروف تاوانی کردبی ئەوا وەک مروف لە دایک نایستە وہ
 بەلکو دەچیتتە بەرگی ئازەلە وہ، واتا بە پیی رێژەہی گوناھە کہ
 بەرگەکان دەگورین تا سەرئەنجام پاش ھەزار و یە کجار رۆحی
 پاک دەبیستە وہ دەچیتتە وە ئاستی ئیزدان.

ئیزدیەکان باوەرپیان بە رۆحی دۆنادۆن ھەییە، دەتوانین بیژین
 لای ئەوان رۆح نامریت و لە جەستەییەکی دیکەدا لەدایک

دهبیتتهوه. ئاینی کوردیی ئاینیکی دهسهلات سهپین نییه وهکو
ئهوهی ئاینی دیکه له خۆرهللاتی ناوهپراست ههن، به زۆر
و زهبر و بلاوکردنهوهی ترس خهلکی بۆلای خویان پهلکیش
دهکهن.

له سهه دۆنادۆن بهسهرهاتیکی ناوچهی خانهقیم بیرکهوتهوه که
دهگیزنهوه له سالی سییهکانی سهدهی نۆزده، کهم کهس ههبووه
بی باوهپر بوو بیته بهلام ئاغایهک له ترسی خهلکی ناوچهکهی
زۆرجار باسی خواپهرستی و پرۆژی قیامهتی کردووه، تا پرۆژیک
توره بووه و به زاراوهی ماچۆ گوتوویهتی «مردهی ههر دروینه،
خوا کهسیو کوشو و روحو ئینه بهرمهرۆ منیۆش قنگو یورتهری،
ئهی مهلا چی پاسی کهره؟» به واتایی، مردن ههر دروینه،
خوا کهسیک دهکوژیت و روحو ئه مه دهر دهکات و ئهینیتته قونی
یه کینکی تر، ئیتر ئه مه مه لایانه بۆ وا دهکهن؟ ئه وه ده مه خهلکی
له ترسی دهسهلاتی رههای ئاغا نه یانویراوه هیچ بلین بهلام له
پشته مله دهیانگوت «بهخوا ئاغا کافره، بزانه خوا چی لی
دهکات.» بی ئاگابون لهوهی ئاغا مه بهستی دۆنادۆن بووه.

سهیرینکی کاترمیرهکهی دهستم کرد. زانییم چیتراکات له
بهرزه وهندی مندا نییه، ههستم به ماندوو بوونیکی بی ئه ندازه
دهکرد، جهسته هه میشه شه کهته، ئه وهی زیاتر ماندووی دهکردم
می شکم بوو. ههر بیرم له وه ده کردهوه ناخۆ ده بیت ئه و کچ و

ژنانەم دەست بکەوێت کە لە بەلاکە رزگاریان بوو؟ ئاراستە کەم بەرەو باکوری کامپە کە گۆرپی، چەند تاکسییەک وەستا بوون چاوەروانی سەرنیشین بوون. پێش ئەوەی بگەمە تاکسییەکان بازارپێکی تەژی لە خەلکی ئاوارەم بینی سەرقالی کرین و فرۆشتن بوون، بازرگانی نیوان خەلکە کە زیر و خانووبەرە و ئالتون نەبوو، بەلکو مندالت دەبینی بە دیار مریشکیکی رپووتاوەی پەر پیسەووە دانیشتبوو، پیاویکی پیر هاواری تەماتەیی ئاودار دەکات، کێژۆلەییەکی قتر چلکن، بازنگی زەرد دەفرۆشیت، گەنجیک بە کوتەکیکی بچووک خەریکی رپووحکیشانی ماسیەکی گەورەییە کە پێش چەند چرکەییەک لەناو حەوزی پشتهوەی بارهەلگەرەکی یاری بۆ کەریارەکانی دەکرد.

بێ سێ و دوو کامیڕاکەم لە جانتاکەم دەرھینا و دەستم بە چرکاندنی کرد، جار جاریش ھەرەو کۆ ئەوەی لاسایی فۆتۆگرافەرە بە ناوبانگەکانی جیھان بکەمەو، ئەژنۆییەکم دەخستە ناو قورە کە و خۆم لار دەکردووە بۆ ئەوەی دیمەنی سەرنجراکێش و جوان بگرم. چەند مندالیکی چەقاوہ سوویش پلاریان تێدەگرتم و لەسەر عارەبانەییە کە ھاواریان دەکرد «مستەر، مستەر، رپەسم» قاقایان لێدەدا و پێدەکەنین. دلخۆش بووم بەوەی مندالەکان بێ ئاگان کە چی بەسەر مالبات و کە سوکارە کە یاندا ھاتوو. دەبیّت چی لەوہ رپوخینەرتر بیّت کاتیکی زارۆکیکی لە مندالی کارەسات بەرۆکی

ده گريٽ و له گه وره يې له نۆستالوژيادا ده ژي؟ به چرکه
ديمه نه کاني لځ دوور ناکه ويټته وه. له منداله کان نزيک بوومه وه و
به بزوهه سلاويکم ليکړدن و ټه و جا چهند وينه يه کي ټه وانم گرت.
دوو پياوي به تهمه نيش خه ريکي پيچانه وه ي سياره کانيان
بوون، ټاخيان بو ناوچه که يان هه لده کيشا «گرده عوزير به هه شت
بوو به هه شت، نه مرم جاريکي دیکه بگه ريمه وه بو سهر زيدي
خوم». ناخودئاگا روندهک که و ته سهر کاميرا کم، خو ده زانم
رؤژنامه نوس و پزيشک و سياسي نايټ به سؤز بن. چونکه
نيسوکاره کانيان رايي نايټ، چي بکم دوا جار من هه لگري
ناوي مروقم. من دزيهک له ژيانمدا هه يه، له بهر ټه وه ي زور جار
له کاتي چاويکه و تنيشيدا ده گريام. يا خود ديمه نيکي دلته زينم
بيينا يه خوم پيرانه ده گيريا. خيرا ټه و بازارم به جي هيشت و
قوره کانيش پيان ناخوش بوو برؤم، چونکه له گه ل رويشتم
ټه وان خويان بو جلوبه رگه که م هه لده دا و ته واو له دواوه پيسيان
کردم.

له گه ل گه شتتم بو ناو تاکسييه کان شو فيريکي بالابه رز ليم
هاته پيشه وه و خيرا سه و دامن ده ست پيکړد و ريکه وتين. شو فير
جگه ره که ي داگيرساند و جگه ره يه کي پيشکه ش کردم و پاشان
ټوتومبيله که به ريگا پيچاويچه کاندا به هيواشي ده رويشت.
به بي ټه وه ي هيج بلیم شو فيره که گوتي «ټه و شوينه ي

كه ئىستا وىنەكانت لىگرتن له كوۆتايى هەشتاكانى سەدهى
 رابردودا كوۆمەلگەى زۆره ملئى بوو، سەدامى گوۆرپە گوۆر
 دواى رووخاندنى گوند و ئەنفالکردنى پىاوهكان، هاتن ئەم
 شوينەيان بوۆ خەلكە رەش و رووتەكه دروستكرد. «
 «ئا دەزانم» چاوم نابوووه كامىراكهوه و خەرىكى چركاندنى
 بووم بوۆ ئەوهى له پەنجەرەى ئوۆتۆمبىلەكهوه چەند وىنەيهكى
 ئەو سروسشته بگرم.

«تۆ رۆژنامەنووسى؟ له كوۆئوه هاتووى؟ ئەوه بوۆچى زۆرپەى
 رۆژنامەنوسەكان دىن بوۆ لای ئىزدىيهكان؟ بوۆ كوۆکردنەوهى پارە
 دىن؟» پىئى ناخۆش بوو كه رووى پىنەدرابوو، بوۆيه دەيوست
 بەم شىوئيه تۆلەى خوۆى بكاتەوه.

له گەل هەلگرتنى كامىراكەم گوتم «بەلئى، ئەز رۆژنامەنووسم،
 من ئىشم بەسەر كەسەوه نىيه كئى بوۆ پارە دىت و كئى بوۆ
 پارە نايەت، هاتووم بوۆ ئەوهى ئىش لەسەر ئەو كچ و ژنە
 رپىندراوانەى ئىزدىيهكان بكەم كه تىرۆرستان رپاندبوونيان.»
 هەستم كرد هەر ئەوئەندە بەسە بوۆ وەلامدانەوهى.

«كاكه، خوۆ چەكدارهكان بەتەنها ئىزدىيهكانيان ئازار نەداوه،
 مووسلمانەكانىش بە هەمان شىوئە زەجرىان كىشا، مەگەر ئەوانە
 نەبىت كه هاوزمانى خوۆيان بووين.» له گەل زىادکردنى دەنگى
 قورئانى رادىوۆى ئوۆتۆمبىلەكه، دەستىكى بەرپىشه ماش و

برنجییه کهیدا هیئا، ئاخیکی قوولی هه لکیشا.

«تۆ خه لکی کوئی که ئه و زانیارییه ده زانی؟»

جاریکی دیکه ئاخیکی قولتری هه لکیشایه وه و گوتی «ئه ز
 شنگالیمه و موسلمانم.»

ته کانیکم به کورسییه که مدا و جانتاکه م خسته کووشنی دواوه و
 ئه و جا گوتم «له به لاکه ی ئاب ئیوهش له وی بوون؟»

«به لی، ئه وه ی به سه ر ئیمه دا هات مه گه ر ته نها بالنده کان و
 خودا بزانیته. ئه گه ر ئیشه که ت له سه ر هه موو پیکهاته ئاینیه کانی
 ناوچه که بوایه، بۆم باسده کردیت. به داخه وه تۆ هاتووی ته نها
 له سه ر ئیزدییه کان ئیش بکه ی»

خۆم وه کو گه و ره سیخوپی جیهانی (سیدنی ریلی) که جیمس
 بوئدی راسته قینه بوو. هاته پیش چاو کاتیک خیرا موبایله که م
 ده رکرد و ده ستم کرد به تۆمارکردنی دهنگی ئه و شو فییره داماره.

له م هه ریمه رۆژنامه نووسی و سیخوپی وه کو جمک وان خو زۆرن
 ئه وانه ی به ناوی رۆژنامه نووسییه وه به ریکۆرد و کامیراکه یه وه
 خه ریکی سیخوپی کردن. نه ک له پیناوه ته وه که یان به لکو له

پیناوه ئه و گرگانه ی که شه وان به پیکیک شه رابی فه رهنسی
 ئاماده ن و لاته که یان بفروشن. هه ر ئه و بووده لانه بوون ئه و هیا ن

به سه ر ئه و کچانه دا هیئا. سیخوره کانی ئیره خو پیرین، چونکه
 کوردستان بوته بی شه ی سیخو رانی جیهان که چی باوه ر ناکه م

یهك سیخوړ هه بیټ له دهره وهی سنوره کانی کوردستان له پیټناو
گه له که یاندا کار بکهن، سنووری سیخوړه کانی کورد له زاخو
تا خانه قینه.

مؤبایله کهم له نیوان بو شایى کورسیه کهى خوّم و شو فیړه که
دانا و گوتم «کیشیه که نییه، ته گهر ده کریت بوّم باس بکهى،
هانى بگره با جگهریه کهى دیکه ش پیکه وه له داخى شهنگال
بکیشین.»

شو فیړه که وه کو ته وهى گویى له جنیودان بوو بیټ له ماوهى چاو
تروکانیکدا ستویپیکى گرت و ناماژهى لادانى کرده وه و رویشته
سهر ریڼه خاکیه که. که میڼک سلمیمه وه و خیرا مؤبایله کهم
هه لگرت و دهستى راستیشم گرت به دهر گاکه وه بو ته وهى ههر
شتیکى نه خوازراو روویدا هه لیم به لام بو کوی؟ خو هه مووی
ههر عهردى نهرم و شاخ بو، له دووریشه وه مال و ناوهدانى
به دى دهکرا. ته واو دلّم داخوړپا. ههروه کو سوچهړ چون له کاتى
سهر بریندا دهست دهخاته سهر چاوى بو ته وهى چه قوی
بکوژه کهى نه بینیت ته وها دهستى چه پم خسته سهر برؤکانم
و زور به نارامى گوتم «کاکه بو وهستای؟ هه له یه کم کرد؟»
قاقایه کی دريژ و بیزار کهر گوئییه کانمى سر کرد ته و جا شو فیړه که
وه لامى دایه وه «زورمان نه ماوه بگهینه سه نته رى شار، ته وهى
به سهر مالباته کهى مندا هات ناکریت بهم دهم و دهسته بوټ

باس بكم، من ئەمرۆ بەشى خۆم پارە پەيدا كىردوو، ئەگەر تۆ ئىشىكى زۆر گىرنگ و بە بەلەت نىيە، ئەو تۆزىك دادەنشىن و ئەوجا بۆت باس دەكەم.»

چ ئاسودەيىيەكە ئەو دەمەى غايەى شتىكى مەترسىدار دىت بە دل و دروونماندا و دوايش ئەو ھالە دەرنەچىت. ئۆخەيەكم لە دلەوە كىرد و ئەوجا بۆ ئەوەى ترسەكەم بشارمەوە گوتم» نا من ھىچ ئىشىكم نىيە، لەم چۆلەوانىي و كەش و ھەوا ساردە؟! ناتوانم دانىشم. تۆزىك ناساغم دەيىت بگەرپىمەوە بۆ ناو شار، ئەوجا ئەگەر ھەز دەكەى دەچىنە چايخانەيەك ياخود ھەر شوينىك تۆ پىت خۆش بىت و بە شىنەيى قسان دەكەين.»

سەرى رەزەمەندى بۆ لەقاندەم و دووبارە ناوى خوداى ھىنا و بەرپىكەوتن ئەمجارەيان بى ئەوەى ورتە بگەن تاوەكو سەنتەرى پارىزگاگە نەوەستان.

«فەرموو ئەوە كرىكەت بگەر، ئەگەر لەسەر بەلئىنەكەى خۆت ماوى پىمخۆشە، برۆين لەو چايخانە نىكە دانىشىن ئەھا تۆ سەير بگە كەسىشى لى نىيە؟»

«خودى ژ تو رازى بى برا.كەرم كە» دەرگاى ئۆتۆمبىلەكەى داخست و كەوتە پىشم بۆ چايخانەكە، كات ئىتر بەرەو ئىوارەيەكى سارد و دلئەنگ دەچوو. پەيكەرى ھۆزانقانى ناودارى كورد ئەحمەدى خانى كەوتبوو پىروى كەلورى چايخانەكە. بانگى دوو

بیت و بانکم بریبت، به شیوهی پیچاوپیچ خوم گه یانده مالیان،
 چند جاریک له ده رگامدا، ده نگیان نه بوو، نه و جا توندتر له
 ده رگای ماله که یانمدا، داودی ناموزام به پرویه کی گرژوه
 و تهوقه ی له گه ل کردم و رینوینی کردم بو تهوه ی برومه
 ژوروه، هر سی ناموزاکه م زور به کپی دانیشتبون تهنها
 ژنه که ی داود له ماله که مابووه، منداله کانیان ناربدووه ناوچه
 نارامه کان»

به خیرایی قومیک ی له چایه که ی دا و له سهر قسه کانی به ردهوام
 بوو. «ناوچه ی نارامی چی؟ من ناوی ده نیم نارام نه گینا
 چی نارامیسه کی تیدایه، تو له شاخیکی پروته ل عاسی بیت؟
 نه نان نه ئاو، نه هیزی نه منی؟ هه قال من بی عه قلم ده لیم
 ناوچه ی نارام، دوا ی نه و به لایه ئیتر هیچ جیگه یه کی نارام بو
 نیمه نه ماو ته وه. گهر جهسته مان بسه کنی نه و ا رۆحمان ئوقره
 ناگریت. نه وه ی نیمه بینیمان به ملیاره ها رۆژنامه نوس له سه ری
 بنوسی، هیشتا ته و او ناییت.»

زه نگیك بو موبایله که ی هات، دیسان قسه کانی بری و گوتی
 «بپوره نه وه ماله وه نیگه رانی نه وه ن رپویشتو مه ته وه. ها
 کاکه ئیتر نه وه بوو، من و سی ناموزاکه م و ژنه که ی داود
 سه رقالی خالی کردنی خه فه ته کانمان بووین، له پر ده نگیکی
 گه وره هات. نه وان وه کو گیژیان لیهات، من خیرا به ره و سه ربان

رپوښتم بڼو ته وهی بزانه چی باسه، هر که گه یشتمه سهربان
 رپمه له دهرگا که وه ههستا، خوځم له گهل زهوی سهربانه که تهخت
 کرد و له کونی خشته سووره کانه وه سهیرم ده کرد بزانه چی
 رووده دات. چهنده چه کداریکی توندره وه هاتنه حه وشه ی ماله که وه
 ده موچاویان به سستبو وهروه کو ته وهی خهلکی بڼو دروینه له
 ترسی خوړ ده موچاویان ههلده پیکن، نازانه ته مانه له ترسی
 چی ده موچاویان ههلپیکابوو؟ له ترسی خوا؟ نه ی مه گهر
 نالین خودا ناگای له دلله کانه نیتر له ترسی کی؟ نازانه.
 تهنه یه کیک له وانه نه بیته ده موچاوی به دهره وه بو. به بوکس و
 شهق له ناموزا کانیان دده. داود (بهر دلوثانی خودا بکه ویت)
 ههرچهنده لاواز بو، دهیویست بهرگری بکات. به پال له
 دهرگای حه وشه که برانه دهره وه. تهو کاته ی تهوانیان برد من
 بیرم لای ژنه که ی داود بو، ده بیته هوکاری ته وهی ژنه که ی
 داودیان نه بردووه چی بیته؟ تهو بللی ته مانه ثافرهت نه کوژن؟
 تهو جا به خوځم گوت تهو شیت بووی؟ دیروکی ته مانه پرن له
 ثافرهت به زینده به چالکردن و بهر دباران کردنیان، تهوان به درژیایی
 میژوو ثافرهتیان وه کو هوکاریکی تهوله کردنه وه به کارهیناوه. نیستا
 نایکوژن؟ تهوهنده په شوکام بیرم لای ژنه که ی داود نه ما»

«باشه تهو نه ده تهوانی یارمه تیان بدهی؟ چه کت پی نه بوو؟»

«کوره مال خهراپ تهو چی دهلیی چه کی چی ناخر؟ رپوژی

پیشووتر هه موو فیشه که کانم ته قاندبوو، (ههردوو په نجهی وه کو
ئامارهی سه رکه وتن بهرزکرده وه) من ته نها دوو فیشه کم
پیمابوو. دهی ئه وه من له شوینیکی ئه وها چه کیکت دده مئی به
بی فیشه که به که لکت دیت؟»

«وايه توؤ راست ده که ی» دهموچاوم سوور هه لگه را
« ده مزانی داود له ماله وه دهمانچه یه کی هه بوو، بیرم بو ئه وه
رؤیشت توؤ بلیی داود له ریگه بهرگری له خوئی بکات؟ خودا
توؤ ئه مه بکه ی خوئی و یونس و یوسف رزگار بکات و خوئیان
بگه یه ننه شاخه که. پاشان له سه ربانه که وه خوؤم هه لدايه خواره وه بوؤ
پشت خانوو که یان، که زهوییه که ی ره قبوو، پاشان به سکه خشکی
ماوهیه کی زؤر رؤیشتم تا وه کو ته واو دوور که وتمه وه.»
« ئی دوا ی ئه وه ی له ماله که چویته دهره وه بوؤ کوی
چووی؟»

« به ره وه دهره وه ی شار رؤیشتم، ته واو له وان دوور که وتمه وه، تا وه کو
گه یشتم به که سوکاره که م. دواتر»

شوؤ فی ره که زؤر گریا، رونده که له چاوی هاته خواره وه و مشه یه کی
کرد، ئه و جا دهستی برد بوؤ گیرفانی پالتو که ی و دهسته سه ره که ی
دهر کرد و لووتی سپری و سی جار ان له بهر خوئی وه گوئی
«ئیسسته غفیرولا، ئیسسته غفیرولا، ئیسسته غفیرولا». درئیزی به
قسه کانی دا.

«دواتر خزمیکی نزیکمان هه والیکی پی راگه یاندم سه رتاپا لاشهم وه کو زهوی ژیر به فر تهزی، دوای ئه وهی چه کداره ریش ئه سپیداره کان هه ر سێ نامۆزاکم له ناوه راستی شوینیکی گشتی گولله باران ده کهن، ئه وه که سهی که ده موچاوی هه لئه پیکابوو. ژنه که ی داود له درزی په نجه ره که یانه وه ناسیبوو یه وه که چه ندین ساله دراوسی خویان بووه. دواتر ده مانچه که ی داود هه لئه گریت به ره و بازار دهروات.»

« ئه م پرووداوه له چی گه ره کیکی شهنگال بووه؟ » به دهم سه یرکردنی دهنگ تو مار که ره که وه بو ئه وهی دلنیابم که دهنگه کان تو مار ده کریت وامگوت.

« له گه ره کی شه هیدان بوو »

« به رده وام به »

« ژنه که ی داود ده مانچه که ی دهرده کات و یه که فیشه ک ده نیت به سه ری ئه وه سه گبابه وه که میرده که ی کوشتوووه. پاشان ئه وانیش دهستی لیده که نه وه و ده ی کوژن. به راستی ئه مانه له ته پاله پیسترن، چونکه ئه وانه به نازاردانی خه لکی چیژ وهرده گرن. چ خۆشییه ک له وه دایه ژنیک بکوژیت و پرووتی بکه یته وه؟ »

« بو؟ به و جو ره نازاری ژنه که ی داودیان دا بوو؟ »

« به لی، دوای ئه وهی ته قه ی لیده که ن و ده ی کوژن. به وهش تیر ناخۆن که خوین له گیانی ده چو را، ئه ی مه گه ر نالین که سینک

بمړیت شهیتان و په حمان دهستی لیده شو؟ به خوی مالک
رووتیان کرده و له ناو شار رایانده کیشا.»

هزم ده کرد بگریم، له بهر خاتری شو فیږه که نه گریام نه و جا به
لچه کولوه گوتم «به داخه وه.. نیمه ته نها نه وه مان له دست
دیت بلین به داخه وه. نه ی منداله کانی داود؟ نه تگوت نه وان له
شوینیکی نارامن؟ چیان لی به سهرهات.»

« ئیستا نه وان نه دایکیان هیه نا باوک، بی سهره رشت
ماونه ته وه. باوه ریش ناکه م سبه ی دوو سبه ی کاریکیان بو
بکریت بتوانن نازاره کانیان له بیر بچیتته وه. له گه گه وره بوون
ر ابردوو له بیر ده کریت. به لام ر ابردوو کان جیاوازی هیه. کی
نالیت منداله کانی داود بکوژیکی مه ترسیدار درناچن؟ خو
نه و کاته خه لکی نالین نه و منداله به و جوړه ژیاوه دلین بکوژه
و ته او، خه لکی بیوژدان هه رگیز سهیری ر ابردوو و ژیانې
که سه کان ناکه ن.»

ریکورده که م کوژانده وه، ته و قه یه کی گهرم و گورم له گه ل کرد،
سوپاسم کرد که نه و رووداوه ی بو گپراومه ته وه نه و جا گوتم
«ئیستا ده توانی خه ریکی ئیشه کانی خو ت بیت و ماله وه تان
چاوه پروانت ده که ن.»

شو فیږه که ش به زور پاره ی چاییه کانیدا و لییدا رویشیت، منیش
به دوایدا هاتمه دهره وه، خودا حافیزمان له یه ک کرد له رویشیتندا

ئاوپرېكى بۇ دامەۋە و لە دوورى بىست مەترىك بە دەنگىكى
بەرز ھاۋارى كرد «دۋاى گەرانەۋەمان بۇ شەنگال سەردانمان
بکہ.»

« سەرچاۋ، بە نىازى دىدار.»

جۆزەردان

«تەنھایم لە قەرەباڭغیەکی درۆینەم پێ باشترە»

لە ژيانم ھەمیشە بە تەنھا گەر او مەتەو و ئەو شوینە ی کە لێی دەنوم، تەنھایی بوو مەرفۆقەکان ئاسوودەییە، بەلام ھەندیک جار ئەو تەنھاییە دەبیتە مۆتەکە ی ژیان ت و وردە وردە لە گەلت گەورە دەبیت، لە گەلت گەورەبوونی ئەو تەنھاییە لێدانەکانی دل و تروکانی چاوەکانیش تەنھا دەبن، چونکە ئەو کاتە لە شتە بێ گیانەکانی دەوربەرت زیاتر ھێچی دیکە بە دی ناکە ی نازانی لە گەلت کێ بدوێی و گوێ لە چی بگری؟ ئەو ئیمەین زۆر جار لە دەنگ و ھەناسە ی مەرفۆقەکان بێزار دەبین، کەچی زۆر جاریش بوو ھۆزگەمان خواستوو بێ گیانەکان بێنە بیستن تاوھکو رازیکیان بوو بدرکینین. بەردەوام بێر لەو دەکەمەو

مرؤف ناييت بوونه و هريكي تهنه اييت، كه چي زوربه مان له
 لايهن تاكه وه نامو و تهنه مان دهكهن، ناكريت بته وييت ناوي
 جاويداني بنوشيت و تا ئه بهد تهنه بين، ئه و مرؤفانه ي تهنه ايي
 له رۇحياندا گه راي خستوو ده ييت نه زين، ده ييت گوڤ بكه ن
 به دو ايين مه نزيان، زور هه ز به تهنه ايي ناكه م به لام زيان وا
 دهكات تهنه بين، بير له تهنه ايي بكه ينه وه. كه چي زور جار
 دي مه سه ر ئه و باوه رهي تهنه ايي له قه ره بالغيه كي دروي نه م بي
 باشتره. هاوكيشه يه كي سه ير له نيوان تهنه ايي و پي كه وه زيان
 هه يه. باوه ر ناكه م كه س بتوانييت ده رئه نجامي ئه و هاوكيشه يه
 بدوزي ته وه. ئه و نه ده خووم به تهنه ايي وه گرتوو زور جار خو زگه
 به و بوونه و ده رانه ده خواز م كه ناتوانن له زياني پي كه وه بوون هه ل بكه ن
 و بزوين.

له كاتي گه رانه وه م بو هوتيله كه جله كانم له بهر داكه ند و بي
 ئه وه ي ته زي قاچه ماندوو ده كانم ده ر بچي ت كاميرا كه م ده ركرد و
 سه يري ئه و وي نه نام ده كرد كه ئه و روژه گرتبووم. به راستي
 له وي نه ي فو تو گرافه ر نه ده چوو، هيش تا دل م پي خوشبوو،
 باوه ر م به خو م هينا دواي چه ندين سالي دي كه ئه م وي نه
 ده چنه ئه رشيفي نه ته وه يه كه وه. كاميرا كه م هه لگرت و له سه ر
 چوارپايه كه راكشام و سه يري بنمي چه كه م ده كرد، وي نه ي
 ژنه كه ي داود ده هاته پيش چاوم كه چو ن روتيان كر دبو وه.

كه و تمه پرسیار كردن له خۆم «ئه گهر داود زیندوو بایه چی ده کرد
 شتیکی ئه وهای بیستایه؟. به راستی مردن هه ندیک جار بۆ
 مرۆف دیارییه. داود تۆ گه لهك خوشبه ختی ئه گهر نه مردبایی
 ئیستا میشکم وره می کردبوو، زووخواو له که پووته وه دههاته دهر.
 پی بکه نه داود پیبکه نه. تۆ بلی من ئه و کچانه بیسنه وه؟ ئاخ
 ماندوو بوونه کهم به هه دهر ده چیت.» هه رچیم ده کرد خه وم لی
 نه ده که وت. چاوه کانم به کراوه یی ما بووه وه، جه سته م ته واو پشوی
 وه رگرتبوو. ده ستم برد بۆ ژیر چوار پاییه که و له ناو جانتا که مدا
 په راوه بچوو کهم دهرهینا، په راوه کهم پر بوو له نهینی ژیا نی
 خۆم. هه ر شتی که له سه ر دلم ببوا یه ته گری، یا خود له ترسی
 کۆمه لگه نه مه ویت بیلم و بینوسم له ناو ئه م په راوه به خه تیکی
 زۆر ناخۆش دهینوسمه وه. پینوسه کهم هه لگرت و به ده ست و
 خه تیکی زۆر گه وره و درشت نویم «خودا؟ تۆ ده زانی ئیمه ی
 کورد له باشور و خۆرئاوای کوردستان له ژیر ناوی جههاد دا
 سه رمان ده برن و کرین و فرۆشتن به کچ و ژنه کانمانه وه ده کهن، له
 خۆره له لاتیش لاوه کانمان له ژیر یاساکانی شه ریه تدا چاره نوییان
 بۆته مانگرتن له زیندانه کان و هه موو سپیده یه که رۆ له یه کی
 کورد له ناوه راستی شه قامیکی گشتیدا په تی سیداریان وه کو
 خه لات له مل ده کهن. له باکو ریش ئیسلامیه به ناو مؤدی رنه کان
 ده یانه ویت بمانسرنه وه. ده بی ت روو له کو ی بکه یین؟ له سه ر رووی

ئەم ھەسارەيە شوئەنكمان پەي رەوا بېينە لەسەرى بژين. «
 كاترەمير شەش و بېست و يەك خولەك بە ئاگا ھاتمەو،
 تېنوووس و پېنوووسەكە لە چوارپايەكە كەوتبوو خواروھ. كۆتا
 جگەرەش كە شەو دامگيرساندبوو بېكيشم، بە مژ لېنەدراوی
 لەناو نالەبەگيەكە بوو بە سووتوو. راپەرپم و دەموچاوم شۆرد،
 لەگەل ھېشك كەردنەوھى رومەتم قسەكانى مامۆستا عەبدۆم
 بېرکەوتەو، كە دەبېت برۆمە چايخانەكە بۆ ئەوھى لەوئىيەو
 بىنئېت بۆ لای خەلكى دىكە. رۆژباشم لە كارمەندى پرسگەي
 ھوتلەكە كەرد. خولكى كەردم نانى بەيانى لەگەل بخۆم بەسەر
 ئامازەي سوپاسم لىكرد، و ھاتمە دەرەو بە ھەنگاوى خىرا
 خۆم گەياندە چايخانەكە، جگە لە چايچىيەكە و پىرەحەمالىكى
 پەي دەرەتان كەسى دىكەي لى نەبوو. داواي ماست و چايەكم
 كەرد، وەكو ئەو بوو پلېت قوت بەدەم لە قورگم نەدەچوو خواروھ،
 چونكە چاوەروانى پلەيەك لە خوار مەرگەويە « كى نالېت
 مامۆستا عەبدۆ بۆ ئەو نەيوتوو وەرە بۆ چايخانەكە تاوھكو
 لە كۆلى بېمەو، پىرەپياوئىكى بەدبەخت لە كوئى ھەوسەلەي
 ھەيە كىژۆلەي رپىندراو بە كەسىكى وەكو من بناسىنئىت؟»
 ھەرەكو ئەوھى خوام لى ئاشكرا بېت عەبدۆ بە كۆكە خۆي كەرد
 بە چايخانەكەدا و دەموچاوى مۆن دەرەكەوت خىرا رۆيشتمە
 پىرەيەو بە خىرەھاتنم لىكرد. عەبدۆ دانىشت و دانەنىشت

چایه کییان له بهرده می دانا و منیش وه کو ئه وهی بلیم با کات له دهست نه دهه گوتم « دلم لات بوو گوتم تو بلیی نهیهت؟ » عهبدو خهشم و رق گرتی گوتی « من له کاترمیر شه شه وه خوم گه یاندوته سهنته ری شار، له بهرده هوتیله کهت خوم لولدابوو هر ئه ونده مابوو رهق ببه وه، سه رما کهی کوشندهیه، خوا خیری ئه وه سه سه سانیه شه و بنوسیت که تاگریان له ناو تهنه که رونا کرد بو وه، که چی توش دهلیی تو بلیی نهیهت؟. »

هزم ده کرد وه کو داوای لیبوردن دهسته کانی ماچ بکه م، نازانم بوچی ئه وه کاره م و نه کرد له بری ئه وه گوتم « داوای لیبوردن ده که م مه بهستم ئه وه نه بوو نه خوازه لا تو بی به لین بیت. گوتم نه که خوانه کات توشی شتی که بوویت. » ئه و جا دهنگم نه وی کرده وه و گوتم « مامو، که ی په یه ونده ی به براده رانه وه ده که ی تا وه کو برۆم بو لایان؟ »

« لیگه ری با هر سم و سندانه که م بخوم وه. » ناماژهی به چاییه که ی به رده ستی کرد. چاییه که ی ته واو کرد و دهستی کرد به گیرفانیدا و موبایلکی شپه ی دهرهینا. هر له گه ل ئه وه ی گوتی « چه ونی » لییدا و له چایخانه که رویشته دهره وه و به چاو تیگه یاندم که ئیستا ده گه رپته وه.

دلم زور به خیرایی لییدا ری که وه کو ئه و کاتانه ی که له زانکو خویند کار بووم و له تهنیشت مزگه وتی ناوه وه ی زانکو چاوه پروانی

خۆشەويىستەكەم دەکرد، حەزم دەکرد زووتر بىگات بۆيە تاوۋەكو گەيشتىنى دلم تپە تپى بوو. ناحەقم نەبوو. چى بىكەم لەوى لە پەنای مزگەوتەكە چەند ماچىكىمان دەگۆرپىيەو، ھەمىشە بىرم لەو دەکردوو. خۆ نوپزكەرانى مزگەوتەكە بمانىين ھەوالەكە بلاو دەكەنەو و دەگاتە بنەمالەى ئەوان و پاشانىش دەمانكوژن، بى تاگای لەوى ئىمە ماچەكانمان لەو شوينە دەگۆرپىيەو كە نزيكە لە شوينىكەو بە مالى خوا ناو دەبريت، ئەو كاتەى عاشق دەبىت نازانيت خوا دەكەويتە كوئى گەردوونەو، چ جا ئەوئەى لە خەلك بترسىت. بەھەمان خەيالى جارائەو چاوەروانى عەبدو بووم. زۆرى پىنەچوو عەبدو بە روويەكى گەشەو ھاتەو و ئامارەى ئۆكەى بو کردم، كە ھەموو شتىك بە دلئى ئەو، ئەوجا ھات دانىشت و پىي گوتم «برۆ بۆ بنكەى لالش لەوى چەند برادەرىك چاوەروانى تەشريفى جەنابتانن.» بى ئەوئەى ئاگام لە دەورو بەر بىت قىزىيەكى شادمانىم بۆ كرد و ئەوجا دەستەكانىم ماچكرد و گوتم «مامۆ عەبدوئى دل، تەواو؟ دلنىابم كە من دەگەيەنن بەوان؟ دەترسم ئەوھا نەبىت.» ھەموو دلخۆشەىكى مرقۇقەكان بەستراو بە گەيشتن بە ئامانجەكانىانەو، ھەركاتىكىش ئامانجت نەما ئىدى ئەو ئەنجامە چاوەرپتە كە ھەمىشە بىرى لىدەكەمەو.

« برۆ چاوەكەم بۆ ئەوئەندە زۆر لە سەر شت دەروئى دە برۆ دەى »
 عەبدو وايگوت منىش خىرا خوا حافىزم لىكرد و بۆى دەرچووم.

پوشپەر «سیویک بوون له گه ل فروغ دوو له ت کرابوون»

پیش ئەوێ تاکسی بگرم، مندالیکی بچووک که کولمه کانی
 سور هه لگه رابوو چه ند رۆژنامه یه کی کۆن و نوێی به دهسته وه
 بوو دهیفرۆشت، به له ز دانه یه کم لیكری و دهستم له تاکسیه ک
 راگرت بۆ ئەو شوینه ی که عه بدۆ ناو نیشانه که ی پێدا بووم.
 شو فیره که دهستی به لیخو رین کرد و منیش سه رم شو ر کرده وه
 بۆ سه ر رۆژنامه که. چه ندین شتی سه رنجرا کیشم به رچاو
 که وت. یه کینک له وان ه ش ئەمه بوو که (ده ولّه تی ئیسلامی)
 بلا و کرا ویه کیان ته خشان کردو وه به ناوی پرسیار و وه لام ده رباره ی
 سه بی و کۆیله کان که دیوانی لیکو ئینه وه و فتوادانی (ده ولّه تی
 ئیسلامی) سه ربه رشتی ئەو پرسیاره و وه لامی کردو وه و له سی

سەرچییی کردن له گه‌ل ژنی سه‌بیکراو دروسته؟
 به‌للی دروسته، ئەوەتا خوا دەفەرمویت: (وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (۵) إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۶) فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (۷))) (المؤمنون: ۵-۷)، (المعارج: ۲۹-۳۱).
 ئیتر "ما ملکت ایمانکم" هەر به‌شیکن له ژنه سه‌بیکراوه‌کان "السبایا".

نایا ژنی سه‌بیکراو راسته‌وخۆ دواى ئەوهی ده‌یته مۆلکی موسلمانیک، دروسته سه‌رجییی له گه‌ل بکریت؟
 ئەگەر کچ بی‌ت هەر که بوو به به مۆلکی ده‌توانیت سه‌رجییی له گه‌ل بکات، ئەگەر شوودار بوو بی‌ت، ده‌یته له سوورپێکی مانگانە پاکبیته‌وه، وه‌کو له فەرمووده‌دا هاتوه، ئەبو داود له ئەبو سه‌عیدی خودریه‌وه پڕیویه‌تی کردوه که پێغه‌مبەر ده‌باره‌ی ژنه سه‌بیکراوه‌کانی هه‌لمه‌تی سه‌ر دۆلی (ئه‌وتاس) گووتویه‌تی:
 «به‌سه‌ر ژنیکی دوو گیاندا مه‌که‌ون هه‌تا سه‌که‌هی داده‌نیت، و ئەوه‌شی که سه‌کی نییه، هەر به‌سه‌ریدا مه‌که‌ون هه‌تا چه‌یزیک ده‌شوات»

فرۆشتنی ئافره‌تی سه‌بیکراو دروسته؟
 کرپین و فرۆشتن و به‌خشینی ئافره‌تانى سه‌بیکراو و که‌نیزه‌کان به‌گشتی، دروسته، چونکه ئەوانه سامان و مۆلکی ڕووتن،

دەكرىت ئالوۋېريان پېۋەبكرىت، بە مەرچىك بۇ مەبەستىك نەيىت
كە خراپكارى يان زيان گەياندىنى تىدا يىت.
لە كرپىن و فروشتىناندا، جياكردنەۋەى دايك و مندالەكانى
دروسته؟

دروست نىيە لە فروشتن و كرپىن و بەخشىندا دايك و مندالەكانى
كە هېشتا بالق نەبوون، جيا بكرىنەۋە، بەلام ئەگەر بالق يىت،
دروسته لە دايكيان جيا بكرىنەۋە.

گەر دوو موسلمان لە كرپىنى ئافرەتىكى سەببىكراۋدا ھاۋبەش
بن، ئايا بۇ ھەردووكيان دروستە؟

«سەرچىيى كرىن لە گەل ئافرەتى سەببىكراۋ تەنھا بۇ ئەو پياۋە
موسولمانە دروستە كە ھەر خۆى بەتەۋاۋى خاۋەنىيەتى. ئەۋەى
خاۋەندارىتتەيەكەى ناتەۋاۋى يىت ۋەكو ئەۋەى ھاۋبەشى ھەيىت،
دروست نىيە سەرچىيى لە گەل بكات ھەتا بەشى ئەۋانى تر
دەكرىتەۋە يان ئەۋانى تر دەست لە بەشى خۆيان ھەلگرن بە
بەخشىن.»

لە گەل تەۋاۋ بوونى ھەشتەمىن پىرسىار چىدى نەمتوانى تاۋەكو
كۆتا پىرسىار بخوئىنمەۋە، پەنجەرەى تاكسىيەكەم كىردەۋە تا ھىز
لە دەستم بوو، ھەلمدايە دەرەۋە، دەموچاۋم ۋەكو تەندوور ھىللەى
لپۋە دەھات. ئەۋجا لەبەر خۆمەۋە ۋرچ ئاسا بۆلەم دەھات «ھەر
چى ئايىن ھەيە مروفايەتى ۋەكو بوكەشۋوشە ھەلدەپەرىئىن.

باشه بۇ نايىت مروف خۆى رېنگاى باش و خراپ لىكباتهوه،
بۇ دهىيت ئىمه له رېنگهى كه سانى ديكهوه خوا و باشه و خراپه
بناسين.» لهم قسانه دا بووم ههستم كرد دهر و نوم به ره و ته نگره
دهچىت بويه ههر ئه وهندهم پىكرا به شو فيره كه م گوت «زورمان
ماوه؟ وهخته كوير ده بم بۇ داگيرساندى جگه ره يه ك.»؟

« نه خير، زورمان نه ماوه ئه و پىچهى كه لىمانه وه دياره ده بىر پىن
و ده گه ين. تو ههر ده توانى جگه ره كه ت بكيشى، خه مت نه يىت
خوشم جگه ره ي تيا ده كيشم.»

هپچمان نه گوت تا وه كو گه يشتنه شوينى مه به ست. له گه ل
گه يشتنمان دوو كورپى گه نج خويان پىناساندم كه له بنكه ي
لالش سه رقالى خزمه ت كردن بوون، به كه يسى هه موو ئاواره كان
و ئه و كچ و ژنانه ي كه له ده ستى تيرورستان قوتاريان بو بوو.
پيشوازيان لىكردم و پاشان چاييه كيان بۇ بانگ كردم. يه كيك
له وانه له پشت ميزه كه يه وه دانىشتبوو، به گه رمى پيشوازي
لىكردم و گوتى «مام عه بدو زور باسى تو ي بوى كردىن كه
به په روشى بۇ بينىنى ئه و كچ و ژنانه ي گه راونه ته وه ناومان،
ده ته وي ت چون ئيشيان له سه ر بكه ي؟»

« كاتيك كوردى باشور ئه نفالكران به گويزه ي پويست زور
شتمان ئه رشيف نه كرد، بويه له لايه ن ولا تانى خورتاوا وه
گرنگيه كى ئه و تو ي پىنه درا. تا ئه م چهند ساله ي دوايى

له هەندىك ولات باسيان ليوە كرد. ئەوجا باوەر بکە برۆام بە
 رۆژنامە و پەرتووکی ئەلیکترونی نییە، بە هاكکردنیک ئەوەی
 ھەبە و نییە دەسپێتەو. دەمانەوێت ھىچ نەبیت كارنك له سەر
 ئەو كچانە بکەين. تاوەكو نيو سەدەى تر منالى كورد بزانیت
 ئیمە بە درێزایی میژوو چیمان لى بەسەر ھاتوو. تۆ سەیر بکە
 جولەكە ھۆلۆكۆستیان كرد بە کارەیکى مەرووبى و میژووبى بە
 ئیستاشەو ئەوان لە پەنای ھۆلۆكۆست دەحەسینەو، خو ئیمە زۆر
 زیاترمان لەوان لى بەسەر ھاتوو بۆ ناییت چیرۆك و بەسەرھاتی
 دلبر یاداشت بکەين. كورد ئەگەر سینەماكارى بەناوبانگ و
 نووسەرى گەورەمان ھەبیت ھەموو سالیك خەلاتەكان بۆ ئیمەن،
 چونكە ژيانى ھەر تاكیكمان رۆمان، دراما، فيلمیکە. ئەمەریكا
 بەو زلھیزییەو لە قەیرانى چیرۆكدان. تۆ تەماشای بکە...»
 كورە پۆشناخەكەى پشت میژەكە، لەگەڵ سەیرکردنى
 تینووسەكەى بەردەستى و ھەلدانەوێ پەرەكانى قسەكانى پى
 بریم و دیاربوو باوەرى بە قسەكانم ھینا گوتى «ئیمە ناوى
 چەند كەسیكمان لایە لەبەر پاراستنى ناوبانگى ئەوان دەبیت،
 ناو و ناویشانیان بلاو نەكریتەو، مەبەستم ئەو نییە چیتەر
 ئەوان بە بى رێزى سەیر دەكرين. زۆربوون ئەوانەى كاتىك
 ئیمە كچەكانمان رپیندران گوتیان لە گەرانهوھياندا ھەموویان
 دەكوژن.»

دهستی خسته سەر يه كيك له پەرەكان و دريژەي به قسه كانيدا
«ئەو تا دوو كچ له وانهي له لايەن تيرۆرستانەو پرفيندرايون
ئىستا چالاکوانى كۆمەلگەي مەدەنين. بەهەر حال ئىمە ئىستا
دەتەين بۆ لاي يه كيك له و كچانە كه پيشتر دەبوو رۆژنامەوانىكى
فەرەنسى بروات چاوپيكيەوتنى له گەل بكات و ريك نەكەوت
بیت. تۆي كورد باشتر له نازارەكانى تیدەگەيت و دەتوانى به
ئارەزووی خۆت پرسیاری لی بكەي.»

« زۆر سوپاس يارمەتيم دەدەي، تۆ له زۆر بەي بەرپرس و
كاربەدەستانی باشورى كوردستان زياتر هەست به خەمخۆرى
بۆ ئىمە دەكەي، ئەگەر رۆژنامەنوسىكى عەرەب، فارس،
تورك، بىت دەرگای هەموو دەزگاكانى بۆ دەخريته سەر پشت،
بەلام ئىمە لەبەر ئەوێ به هەمان زمانيان دەپەيقين يەك سالى
رەبەق لەبەر دەرگاكيان بوەستين نالين (كەرەمەلى كەرەكەت به
چەند)»

دەنگى كچيک نەبەيشت قسه كانم تەواو بكەم و سلاويكى كرد و
ئەوجا به خيڕهاتنى كرد «ئەز دكارم هاوكاريت بكەم»
« ئا. زۆر سوپاس» به دلەراوكييهو وەوامگوت چونكە نەمدەزانى
ئەم كچە كييه. باش بوو كچە خۆي دەست پيشخەر بوو به
دەنگيک پر له باوەر بەخۆبوونەو گوتى «من ناوم سەمايه،
سەرقالى يارمەتيدانى ئيزدييه مالىيرانەكانم، ئەك لەبەر ئەوێ

كە وەكو خۆم ئىزدىن، بەلكو لەبەر ئەوەى لەم پوژگارەدا مروّف
 حەز دەكات پى بەسەر مروّفدا بىت، حەز دەكەم ئەو پىچكەى
 بشكىنم بلىم نا مروّف هىشتا ماوہ مروّفى دىكە لە قوراوى ئەم
 ژيانە رزگار بكات.»

تف لە دەمدا وشك بوو، سەما؟ واى چەند ناويكى جوانە،
 سەما كە قسەى دەكرد هەستت دەكرد دەنگى كە مانچەىەكى
 سپىيە بە دەستى (موجتەباى ميرزادە)وہ و پارچە موزىكىكى
 غەمگىن دەرەيت، تەمەنى هەر نۆز دە سالىك دەبوو، بەلام كە
 دەپەيىقى هەستت دەكرد سەرە ژنە، بە سالانەوہ روشت لەو
 ديو دەرگاگە وەستا وەكو ئەوەى بلىت. ئىتر دەرنگە با بروين
 يارمەتەىە كەت بەدم. خىرا جانتاكەم هەلگرت و پرووى دەم كرده
 كورە پوشناخە كە «سەما، دەتوانىت من بەيتە جزورى ئەو كچ
 و ژانە؟»

سەما گوتى «بەلى. من سەرشكراوم، وەكو گووتم دەتوانم
 يارمەتەىە بەدم. با بروينە لای پەرچەم، زور نايت گەراوہتەوہ،
 ناوى راستەقىنە و تەمەن و شوينى نىشتە جىبوونى لى نەپرسى
 تەكايە.»

«بە دلنبايەوہ نەخىز هيج ناپرسم، بروين؟» كورە پوشناخە كە
 هەستايە سەر پى و سويچى ئوتۆمبىلە كەى دەرھىنا و پيش
 من و سەما كەوت. ئەو شوينەى بوى دەرۆيشتن، گونديك بوو

زىكەى سى خولەك له بنكهى لالشهوه دوور بوو، بىرم لهوه دهكردهوه چۆن كارىك بكهه تۆزىك باسى ئاينهكهيان بكهن. له پيشهوه دانىشتبوو، كوره بۆشناخهكه شوڤىرى دهكرده و سهماش دهستى لهناو بهرگى قههسهلهكهى دانابوو به كپى دانىشتبوو، رىگاكاهان باراناو كوردبوونى به قوراوىكى خهست. شوينى لاستىكى ئەو ئۆتۆمبىلانى كه پيشتر پيدا رۆيشتبوون، دياربوون. رووم كرده شوڤىرهكه و گوتم « دهكرىت بزانه جهنابتان ناوتان چىيه؟ »

« هاهاها. هيشتا زوو نىيه؟ » بهلاقرتپوه ئەوهاى وهلامدايهوه.

« كوره ئەوهنده مېشكم مرۆله هېچم بىر نهماوه، ئەو كهيسه ناوى خۆمانىشى بىر بردۆتهوه. »

« ناوم رهقهنده، ئىش لهسهه ئىزدىيهكان دهكهه و به خۆشم ئىزدىيم »

« تهمهن درىژ بىت كاكه رهقهنده، هزم كرد شتىك لهسهه ئاينهكهتان لهسهه دهه مى خۆتانهوه بزانه، ئپوه كىن؟ » تۆزىك بهشهرمهوه ئەمهههه گوت.

« تۆ هاتوى به دواى ئەو كچ و ژنانه دهگهريى كه گهراونهتهوه، چىت داوه له ئاينى ئيمه؟ دهتوانى له سههراوه و كتىب و شتهوه زانىارى وههبرى، گوى بگره با رووداوىكى ناخۆشت بۆ »

بگيرپمه وه بؤ ئه وهى بزانى چى به سهر كه سوکاره كانمدا هاتووه.
 «زهنگى موباييله كه م نه يهيشته ره شه ند به رده وامى به قسه كانى
 بدات، هه لمگرت و چندن جارئك ناوى كه سيكم هيئا، باسى
 ئه ودم بؤ كرد كه ئيشه كانم به ره و ته و او بوون ده چيئت و سهرچاوهى
 باشم ده سته كه وتووه. موباييله كه م داخسته وه و ره شه ند ليى پرسيم
 «تؤ ئه و رپژرنامه نووسه چؤن ده ناسى؟»

«كه س هه يه نه يناسيئت؟ مه گهر ئه و داماو هه هه شت رپژرئك
 له سهر ئه و شاخه گيرى نه خوارد؟ هه موومان دلمان لاي بوو،
 ئينجا رپژرئك پيش ئه وهى بؤ ئيره بكه ومه رى، په يوه نديم
 پيوه كرد، به ليئى پيدام هاوكارم بيت. ئه وه تا ئيستا گوتى چيت
 كر دووه، ئه ودم پيگوت كه توش گويئت ليبوو.»

بؤ ئه وهى باسه كهى بير نه چيئته وه گوتى «ده با باسى ئه و
 رووداوه ناخوشه ت بؤ بكه م، ئينجا بؤ زانيارت ئه مهى بؤت
 ده گيرپمه وه خه لكى هه مان ناوچه يه له گه ل ئه و رپژرنامه نووسه ي
 كه ئيستا په يوه ندى پيوه كردى، ئه و كيژۆله يه كه به لالاكه ي به سهر
 هاتووه خرمى نزيكى سه مايه.» له ئاوينه ي ئؤتؤمبيله كه يه وه
 سه يريكى سه ماي كرد. سه ما وه كو ئه وهى خؤلى مردوانى
 به سهر دا بكه ي رهنگ په ريوو، دانيشت بوو. داواى له سه ما كرد
 ئه و باسه كه بگيرپته وه، به لام سه ما ره تي كر ده وه هيچ باس بكات
 و ديسان بيدهنگ بووينه وه.

بۆ ماوهى چەند چركەيەك بىدەنگبوون، لە پەرھەند تەلىسىمى
بىدەنگىيەكەى شكاند و پرووى دەمى لە لای راستى كرد و
گوتى «تۆ تاگات ھەبوو، ماويەك بەر لە ئىستا ئەو تىرۆرستانە
نرخيان لەسەر كچ و ژنەكان دانابوو.»؟»

« نا، لە كوئى بلاوكرايەو؟»

« ھاھاھا چ پوژنامەنووسىكى، چۆن دەبىت تاگات لى
نەبىت؟»

دەمزانى كە بلاوبۆتەو و نوسراو كەشم لابوو، بەلام دەمويست
بزانم ئەمان چۆن باسى دەكەن. ئەوجا رەفەند گوتى «ماويەك
بەر لە ئىستا لە بەلگەنامەيەكدا چەكدارانى دەولەتى
ئىسلامىي بلاويانكردهو، گوايە بازاری فرۆشتنى ژنان
و شتە دەستبەسەردا گىراوكان دابەزىنى گەورەى بەخۆو
بينوو. ئەوھش كاری كردۆتە سەر داھاتی دەولەتى ئىسلامى
و پارەداركردنى موحاھىدەكان. ھەربۆيە دەستەى (بىت المال)
بپرايداوە نرخ لەسەر فرۆشتنى ئەو ژن و شتە دەستبەسەر
گىراوانەدا دابنيت. دەبىت ھەموو كەسيك پابەند بىت پىيەو ھەر
كەسيكيش پىچەوانەى ئەو نرخانە بجولتتەو ئەوا لە سىدارە
دەدرىت.»

سەما تۆزىك لە كوشنەكەى خۆى ھاتە پىشەو بۆ بۆشايى
نيوان شوڤىر و كەسى تەنىشت شوڤىر و بە كپى گوتى «ئەى

نرخه كانيان چۆن بوون؟»

رەقەند لە داخندا پێدەكەنى و گوتى « ژنىكى پىگەيشتوو تەمەنى لە نىوان سى بۆ چل سال بىت نرخەكەى حەفتاو پىنج ھەزار دىنارە. ژنىكى پىگەيشتوو تەمەنى لە نىوان بىست بۆ سى سال بىت نرخەكەى سەد ھەزار دىنارە. بۆ مېيىنەكەى پىگەيشتوو تەمەنى لە نىوان دە بۆ بىست سالى بىت سەدوپەنجا ھەزار دىنارە. ژنىكى پىگەيشتوى تەمەن چل بۆ پەنجا سال نرخەكەى پەنجا ھەزار دىنارە. مندالى تەمەن يەك سال بۆ نوو سال نرخەكەى دوو سەد ھەزار دىنارە. باسيانىش لەووە كر دوو كە رىگە نادرىت ھىچ كەسىك لە سى دەستكەوت زياتر بكرىت، جگە لەوانەى تورك و سوورى و كەنداويىيەكانن.»

سەما لە قولپەى گريانيدا و ھىچى دىكەى نەگوت، رەقەند بە دەستىكى ستىرنى ئۆتۆمبىلەكەى گرتبوو، بە دەستەكەى دىكەى چاوى دەسپرى، ئەویش خۆى ماتكر دبوو، قورگم پربووبوو لە گريان ھەر ئەوئەندەم لە دەم ترازادا كە گوتم «ئەمانە كەمتيارن كەمتيار» سەما تورپە بوو «تۆ غەدر لە كەمتيار دەكەى ئەوان نرخ بۆ نىچىرەكانيان دانائىن، ئەوان مەمكى كەرويشكە مېيىنەكان نابرنەو، ئەوان زۆر لەمان پاكترن. تىكايە چىتر مەللى كەمتيار.»

« نا ببورە رەنگە بە ھەلە تىگەيشتوبى، مەبەستم ئەو دەبوو،

که متیاره کان له سهر پاشماوهی نیچیره کانیان دهژین، هه میسه
بوئیکی پیسیان لیوه دیت. به زوری شهوان دهردهچن و به
رۆژ له مۆلگه کانیان ده میننه وه. « به شهرم و پچر پچرییه وه
وامگوت.

رهفهند ئۆتۆمبیله کهی راگرت و گوتی « فهرموون، گه یشتنه
مالی په رچه م.»

ئیره زۆر ناخۆشه، مالیکه له هه موو شتیك ده چیت ته نها مال
نه ییت، ماله کهی په رچه م په نجه ره ی لی نییه، تاوه کو کره با
سارده کان رابگریت، دهرگای پیوه نییه، دهرگا؟! به دهیان جار
پیان گوتووین « کورم دهرگا که دابخه نه بادا پیاو خراپیک خوی
بکات به ژوره.» په رچه م ئیتر ترسی له پیاو خراپ نه ماوه.
چه ندین مندالی بی دهرهتان له بهر دهروازهی ماله ته واونه کراوه کان
وه ستاون ههر وه کو لیژنه ی پیشوازی بن. ئەو هه موو منداله
ده بینی که مترین پیلاوت بهرچاو ده که ویت، به پی خاوسی
بهو ناوه دا دین و دهچن، مندالیک ته مه نی هه رگیز له شه ش
مانگ تیناپه ریت، به باوه شی ژنیکی ره شو شی ماته مگی ره وه،
منداله کهی ده ترسیت، له به نی ئاده م ده ترسیت. ئاخو به نی ئاده م
کاریکیان به سهر دایکیدا هیناوه، رهنگه به نیو سه ده ی دیکه ش
بیری نه چیتته وه، ئەسله ن ئە گهر مامۆستا هیمن موکریانى بمایه
ده بوو شانازی بهو هه لبه ستیه وه بکات که ده بیژیت:

چۆن نەبەم بۆ مەى و ومەىخانى پەنا تىگەيوم
 لەم ولاتە ھەموشت زۆرە بەنى ئادەم كەم
 لە ھەموو جىھاندا، بەنى ئادەم كەمە، بگرە لە سەرتاسەرى
 خۆرھەلاتى ناوين بەنى ئادەمەكان لە بىژنگ دراون. كوا مروف
 ماوه؟ دەبىنى رووداوىكى ھاتوچۆيىيە ژنەكە و مندالەكەى
 بەر مەمكى لە ئاويلەكەدايە، ناروات يارمەتى بدات، وینەى
 دەگریت. باوكى پەرچەم ھاتە بەر دەرگا و تەزىيەكىكى كەھرىبى
 بە دەستەوہ بوو، چەقەى ددانەكانى و دەنگى تەزىيەكە
 لەيەكتەر جىيانەدەكرانەوہ، داواى لە ھەرسىكمان كرد بۆ ئەوہى
 دەرباز بىن و بچىنە ژوورەوہ. رەتمانكردەوہ و گوتمان ناكريت
 بىينە ژوورەوہ، بەلام گوئى لىدەگرىن ئەگەر قسەمان بۆ بكات،
 پاشان دەپروين. باوكى بە دەنگىكى نەوى رەقەندى بانگ كرده
 پەناوہ و پىي گوت «ئەو رۆژەى كە باسى ئەو بەسەرھاتە
 دەگىرپىتەوہ، تا ئىوارە شىرى مندالەكەى نادات، يەككىش لە
 ئىمە بمریت بەلايدا نايەت، توخوا زۆر پرسیارى لى مەكەن.
 تەندروستى زۆر خراپە.»

رەقەند گوتى «نا نا، ئەگەر ھەز دەكات ئىمە دەنگ
 تۆماركەرىكى دەدەپىن، (ئاماژەى بۆ سەما كرد) ئەويش
 دەتوانىت پرسیار و شتەكانى لى بكات نەوہكو شتىك بگىرپىتەوہ
 شەرم بكات.» سەما و رەقەند بە زاراوہى خۆيان تىيان گەياند

که له ریځگه یه کی دووره وه هاتووم، به نیازه کارنک لهسه ر ټه و
 کچ و ژنانه بکات که وه کو کچه که ی تۆ تووشی به لآبوون و
 رزگار یان بووه. دواتر چووینه ژووړیکه وه، دیواره که ی شیدار
 بوو، بنمیچه که ی به نایلون و بزمار روپو شکرابوو، که سوکاری
 په رچم به خیر هاتنی کردین و لهسه ر کومبارنک که پییه وه دیاره
 له کونیدا رهنگی سوور بووه. خودا ده زانیت چهند به کارهینرایت
 که بۆسه ی روژگار نه ک به ته نها مرؤف به لکو رهنگی ټه م
 کومباره شی گوړیووه.

سه ما و په رچم له نزیک یه که وه دانیشتن، گویم له چرکه ی
 دهنگی دهنگ تۆمار که ره که بوو که دهستیان به قسه کردن کرد.
 ټیمه ش هاتینه دهروه. ههروه کو ټه وه ی شتیکی گه وره له ناووه
 روویدات، ورده ورده چهند پیاو و کوړیژه گه کو بوونه وه و باوکی
 په رچمیش ته نها فریای ته وقه کردن و ماچکردن ده که وت،
 چونکه په رچم زور نه بوو گه رابووه وه، کچه ی په رچمیش له و
 ناوه خه ریکی گر و گال بوو. ټیتر خه لکی هه والی کامیرا به
 دهسته که یان ده پرسی، ره قهند له بری من وه لآمی خه لکه که ی
 ده دایه وه که بۆ کارنک هاتووم لهسه ر ټه و کچانه که له دؤزه خ
 هاتوونه ته وه.

کوړیکی ریش خه نه یی، رهنک زهره زور به قولی مژی له
 جگه ره که ی ده دا، دیار بوو ټه گه ر به دهستی ټه و بوایه حزی

دەکرد ھەرچی دووکەلی کارگەیی شارە پیشەسازییەکان ھەیە، ھەلبەت ئێتە سینەیی، بی ئەوێ ھیچی بەداتە دەروە. دەستی رەفەندم گرت و چەند شەقاویک لە خەڵکەکم دوور خستەو، ھەوایی کورە ریش خەنەییەکم لی پرسی، رەفەندم زۆر بە بی دەنگی گوتی «ئەو مێردی پەرچەمە، مەیکەرە قال ئەگەر دەتەوێت بە خۆم قسەیی لەگەڵ دەکم، تاوێ کو خۆت بچیت ھەموو شتیکی لی پرسی.»

بی ئەوێ ھیچ ھەست بە دوو دلی بەکم بە رەفەندم گوت «بە قوربانت دەم، برۆ بو لای تاوێ کو نە رۆیشتوو، دەمەوێت بیدوینم.»

رەفەند بەرەو رۆوی رۆیشت، لە پر کەسیک ھاتە ژوورەو ھەمووانی سەرسام کرد، ئەم کەسە کییە؟ وا ھەمووی بە جۆش و خرۆشەو بەرەو پیری رۆیشتن. مام عەبدو؟!! چی دەکات لیڕە؟ بو لیڕەییە؟ دواین کەس تەوقەیی لەگەڵ کردم و پیی گوتم «ئەوانە مالباتی منن، بۆیە تۆم ناردە ئیڕە تاوێ کو خەلکی دیکە بناسی، ئەوجا دەمتوانی خۆم بتھینم خۆم ئەوێ نەکرد.»

لە خۆشیا پیکەنین گرتمی و گوتم «مامۆ گیان زۆر سوپاست دەکم، بە راستی تۆ مرۆقیکی جوانی.»

«نا من جوان نیم، زۆرجار زەمەن کارەیک دەھینیئەتە ئاراو، ناشرینترین کەست لا جوان دەکات، ئەگەر ئەم کارە رووینەدایە،

زۆربەى سياسىيەكان لە ھزرى خەلك نەمايون، بەلام ئىستا دەبىنى دواى ئەم مالىۆرانييەى ئىمە، بە چەكە نوئيەكانيان لە كەنالەكان دەردەكەون، خەلكى خوى بە قوربانى غيرەتيان دەكات. ئەگينا ھەيە لەوانە دەستی سوورە بە خويى ھەزاران كەس. كەچى ئىستا وەكو پالەوانى جەنگ دەردەكەويت. «
 « وەكو كى؟ مەبەستت چىيە؟ » دەمويست قسەى لى دەربەينم.

« تۆ مەگەر پۆژنامەنوس نیت؟ خۆت بۆ نارۆى بە دواداچوونى بۆ بەكى؟ دەترسیت بە دەردى ئەوانى دىكەت بېەن؟ »
 « نا من ناترسم باكم بە مردن نيیە، بەلى تۆ دەلىی ھەن و وەكو پالەوانى جەنگ دەردەكەون وتم بزانه كین؟ » لای ئىمە وادەزانن ئەوہى پۆژنامەنوس بیت ھەموو شتىكى پیدەكریت، بى تاگان لەوہى نيوہى پۆژنامەنوسانى ئىمە لە پینا و بژيويدا ئەو كارە دەكەن.

« ئەو پرسيارە بۆ خەلكى ھەلگرە » دەستی چواردەورى خوى راكيشا و گوتى « ھەموويان دەزانن دۆنكىشوتەكان كین » بەردەوامى بە گوتارەكەى دا و بە زاراوہكەى خويان گوتى « شوكر ھۆشيارە (عەبدو) تیدەگات دنيى خەراباتە،

كە بەدە مەستى بكات ئەھلى خراپەى بۆچى لیدەگرم
 من تۆزىك ئىشم ھەيە لەگەل باوكى پەرچەم، پشوروى خۆت

وهر بگره. « زۆر به بړوا به خوږوونه وه ئه و هه لېبه سته ی مه حوی
دهر پری .

له گه ل کۆتایی هاتنی قسه کانی عه بدؤ چاوم کهوته سهر ره قه ند
له گه ل میړده که ی په رچم قسه یان ده کرد، له و ساته دا حه زم
ده کرد هینده ی شه مشه مه کویره یه که هه سته بیستنه هه بوایه، بؤ
ئه وه ی بتوانم گوی بگرم، په رچم چی بؤ سه ما ده گپړته وه و
ره قه ندیش چی به میړده که ی په رچم ده لیت. ره قه ند به ده سته
ناماژه ی بؤ کردم که بچم دا بنیشم و به شداری قسه کانیان
بکه م. چاوم کهوته سهر عه بدؤ که ده سته سپره که ی له بهر کی
دهر هیناو چاو ریپو قاییه کانی ده سری، دیار بوو له نیوان باوکی
په رچم و عه بدؤ بارانی تراژیدیا باریبوو. به ره و پرویان رویشتم و
میړده که ی په رچم وه کو ریژ هه ستایه سهر پییان و توند ده سته
گوشیم و به خیره اتنی کردم، خو ی ناساند و گوتی «من ناوم
روودی» یه .

ده ستم له ناو ده ستیدا بوو گوتی «خوشحالم. ئه گهر بکریت
بروینه ده ره وه و چه ند قسه یه که بکه یین.»

« به لئ، به لئ، که ره مکه .» به ده ست رینویی کردم بؤ ده ره وه ی
دهر گای حه وشه .

سی و چوار شه قاومان هاویشتم و عه بدؤ بانگی لیوه کردم
«وهره، وهره با ئه م کوره شتیکت بؤ بگپړته وه دلنیام بؤ تو

سوودمه‌ند ده‌بیت.»

به نابه‌دلییه‌وه و خوّم و رودی گه‌پراینه‌وه. عه‌بدوّ ئاماژهی بوّ کورپکی گه‌نج کرد گوتی « دهی ئه‌وهی ئیستا بوّت باسکردم بوّ ئه‌می باس بکه.» کورپه گه‌نجه‌که‌ش وه‌کو ئه‌وهی ده‌ستکه‌وتیکی گه‌ورهی چنگ وه‌که‌وتبیت سه‌یریکی ئاماده‌بووانی کرد و گوتی «ئه‌مروّ وه‌زاره‌تی مافی مروّقی عیراق شتیکیان بلا‌وکرده‌وه که سه‌رکرده‌یه‌کی داعش به‌ناوی ئه‌بوئه‌نه‌س ئه‌لیبی له شاری فه‌لوجه سه‌د و په‌نجا ئا‌فره‌تی کووشتووه که کچ و ژنی دوو‌گیانیان له‌ناودا بووه، دوا‌ی ئه‌وهی ئه‌و ئا‌فره‌تانه بیرو‌که‌ی جیهادی نیکاحیان ره‌تکردووه‌ته‌وه که له‌لایه‌ن داعشه‌وه کاری پیده‌کریّت. چه‌کدارانی داعش له شاری فه‌لوجه کرده‌وهی کووشتنی به‌رفراوانیان ئه‌نجام داوه و قوربانیانیان له‌ گوږی به‌کوّمه‌ل له ناوچه‌کانی زه‌غارید و گه‌ره‌کی ئه‌لجولان و ناحیه‌ی سه‌قلاویه کردووه به‌ژیر گله‌وه.» عه‌بدوّ نه‌یهیشت قسه‌کانی کوره گه‌نجه‌که‌ ته‌واو بیت و خو‌ی ده‌ستی به‌ قسان کرد «منیش دوینی گویم له ر‌ادیویه‌کی عه‌ره‌بی بوو بیستم که چه‌کداره توند‌په‌وه‌کان، مزگه‌وتی (حه‌زره‌ المحمديه‌ی) فه‌لوجه‌یان کردووه به‌ گرتوو‌خانه‌یه‌کی گه‌وره که سه‌دان ده‌ستبه‌سه‌رکراوی ئا‌فره‌ت و پیاوی تیدا‌یه که دژی کرده‌وه‌کانیان.»

کورپه گهنجه که وه کو ئه وهی به دهورو به ره که ی بلیت «منی بالآ» ناگام له زۆر شت ههیه و قسه کانی له دهمی عهبدو وهرگرت و گوتی « بهری دوو رپۆژان هه قالیکم نامهیه کی بو ناردم که له ئهتتهرنیتت نوسراوه ، توخوا یهک خولهک با ههر نامه که تان بو بخوینمه وه.»

عهبدو بزهرگرتی و روودی و رهقهند سهیری دهستی کورپه که بیان دهکرد بو ئه وهی خیراتر موبایله که ی دهر بهینیت و بیخوینیتته وه، موبایله که ی گرت به دهسته وه و به ناو نامه کاندایه گه پرا نامه که ی دوزیه وه گوتی «نوسراوه، ژنیکی به ریتانی ماموستای میوزیک ، که سه رقالی فیترکردنی کچان بووه له سه ر ژهنینی نامیری گیتار، پیشه که ی گوپویه بو ئاماده کردنیان بو چون بو ناو داعش و رازیکردنیان به شووکردن به موجهی ده کانی ئه و گروپه چه کداره له ناو خاکی سوریا و عیراق. رپۆژنامه ی سه نده ی تایمز بلاویکردوته وه، سالی جۆنز ئه و ژنه موزیسیانه ی»

یهک دووجار وشه ی موزیسیانی حونجه دهکرد و ئه و جا به ردهوام بوو له خویندنه وهی نامه که « سالی ناوی خوی گوپویه بو عایشه، په یجیکی دروستکردوه و خوی به حه قده سالیکی نیشانداوه، به مه بهستی وروژاندن و هه لئه تاندنی کچان تا بچنه ناو داعش و شوو به چه کداره کانیان بکه ن. رپۆژنامه که دوا ی سی مانگ لی کۆلینه وه له په یج و چالاکییه کانی ئه و

ژنه، بۆی دەرکەوتووہ کہ عایشہ ناوی ئەسلی سالی جۆنز-ہ
 و ڤہ گەزنامە ی بەریتانی ھە یە. عایشہ لە ڤە یجە کەیدا ھانی ئەو
 کچە گەنجانە ی و لا تە کە ی داوہ، کہ «گەر بچنە ناو داعش،
 خوا لییان خۆش دە بی ت و گوناھە کانیان دە سڤردیتە وە» بە لی نی شی
 داوہ لە «سوریا ژیانیک ی ئارام و ئاسودە یان بۆ دە خولقینی ت و
 ڤیگە یان بۆ ئاسان دە کات لە گە ل چە کدارانی داعش ژیان ی
 ھاوسە رییان بۆ ڤی کبخت، بە گو یڤە ی زانیارییە کانی ڤۆژنامە کە،
 جۆنز تە مە نی چل و پینج سالە و خە لکی (کینت) ە لە ناو ڤراستی
 ئینگلتە را، لە گە ل مندالە کەیدا بە ناوی (جوجو) چۆ تە سووریا و
 شووی بە گەنجیک ی بەریتانی کردووہ کہ خە لکی بی رمینگھامە،
 خۆشی ناو ناوہ (سە کینە حسین) کورە کە شی ناو ناوہ (حە مزە)،
 بە لام بە ناوی عایشە وە خۆ ی بە کچانی بریتانیا ناساندووہ. جۆنز
 نووسیویتی «ئە گەر ویستت لە سووریا بژیت، ژیانیک ی خۆش
 دە بە ی تە سەر و ڤارە و مالت ناویت، ڤیاوی باشی لییە و دە توانیت
 شووی پیبکە ی، کہ زۆر چاودیریت دە کەن».

باوکی ڤەرچە م ناخود ئاگایی و بی ئەوہ ی وا ھە ست بکات
 خە لکی لییە لە ژیر لیوہ وە گوتی «بی ناموس، قە پک.»
 دە موچاوی زەرد ھە لگە را.

عە بدۆش بۆ ئەوہ ی دە و ر بە ر بخاتە پیکە نین گوتی «بە راستی
 برادەرکە ت ڤارە دارە و خوا رزقی بدات، ئە مە ی بە چە ند نامە

ناردووه؟ خو ئیستا کو مپانیای تهله فۆنه کانی بهرپرسان خهنی
دهبن ته گهر ههر کهسیک و روژی یهک نامه ی تهوها دوور و
دریژ بنوسیّت.»

هه موویان له قاقای پیکه نینیکی تالیان دا. ئەمەم بە هەل
زانی و دەستی روودی میژدی په رچه مم گرت و به رهو دهره وه
رۆیشتین، دیار بوو ئەمجاره گه رانه وه مان نه بوو. گه یشتینه تهو
دیوی دهرگای هه وشه و پالماندا به هه ساری ماله ویرانه که و
سه ر و جگه ره مان داگیرساند و له قسه کردن دهستی شخه ریم کرد
و گوتم «تهو روژه ی په رچه م کهوته دهست چه کدارانی داعش
تۆ له کوئی بووی؟»

به هه یچ جوړیک سهیری چاوانی نه ده کردم، تهو جا زۆر به
کاوه خۆیی گوتی «هه ز ده که م له سه ره تاوه بوّت بگه رمه وه، نه ک
به ته نها په رچه م، من یارانی خوشکیشم که ته مه نی سیازده ساله،
ئیستا له بهر دهستی ته وانه.» روندک به سه ر تاله ریشه کانی هاته
خواره وه و نه یه یشت دم بکه مه وه، دریژه ی به قسه کانی دا. «من
و په رچه م له ته مه نی مندالیه وه به یه که وه بووین، له ناوه ندی
خویندنگا کانه مان جیا کرانه وه، کچان به جیا و کورانی ش به جیا،
ئیتیر ورده ورده به رهو گه وره بوون ده چوین زۆر جار به بزیه ک
یا خود به سه یرکردنیک گوزارشتمان له خو شه ویستی خو مان
ده کرد، به تیپه ر بوونی کات قۆناعی ناماده ییمان ته و او کرد و

خودا کردی، له زانکۆی سه‌لاحه‌دین وەرگیراین، من له به‌شی
زمانی کوردی و ئەویش له به‌شی زمانی ئینگلیزی. تا رۆژێک
خۆم پێ نه‌گیرا و رۆیشتم به‌رۆکم گرت، دواى چەند رۆژێک
رەزامەندى پيشاندا که دواى تەواو بوونی زانکۆ بۆ هەمیشە
پێکەوه بژین. تا بلی یه‌کمان خۆشده‌ویست. هەموو رۆژێک
پێکەوه بووین، زانکۆمان تەواوکرد و دانەمەزراين، سوور بووم
له‌سه‌ر به‌لێنه‌که‌ی خۆم، ئەو شه‌وه که بریاربوو ماله‌وه‌مان بچنه
داواى تاوه‌کو به‌یانی چاوم له‌گه‌ڵ ئەستیره‌کان ده‌یانجریواند، تۆ
بلی من و ئەو به‌یه‌ك بگه‌ین؟ ئاخ‌ر تۆ نازانی ئەو انه چەند
سه‌خته بۆ دوو که‌س که ده‌یانەویت تا ئەبه‌د پێکەوه بژین و
رێگریان لێبکریت، خۆ تۆ خۆت ده‌زانی ئەم کۆمه‌لگه‌یه چۆن،
سبه‌ینی بوو باوکم و مامه‌کانم رۆیشتنه‌ پێشه‌وه و ده‌پارامه‌وه و
وێردم ده‌خویند، له‌ پر زه‌نگی مۆبایله‌که‌م لێیدا، په‌رچه‌م بوو، له
خۆشیا ده‌گریا، گوتی روودی گیان ئیمه‌ ده‌بینه‌ ژن و می‌ردی
یه‌کتر. وای له‌و انه چەند خۆش بوو، دلم چەشنى ئەو که‌وه بوو
که‌ ماکه‌وه‌که‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ نازادانه‌ ده‌خولایه‌وه، له‌ خۆشیا خۆی
ده‌کیشا به‌ قه‌سه‌ی سنگمدا. مارەم کرد و خیرا گواسته‌وه،
دواى هه‌وت مانگ خودا کچیکى جوانى پێ به‌خشین، له‌به‌ر
خاتری ئەو هۆنراوه‌یه‌ك که پێشتر ئەزه‌رم کردبوو، له‌ په‌نا و
پاساره‌کانی زانکۆ بۆم ده‌گوت کچه‌که‌م ناونا (نه‌ی).»

زۆرچار خەم و كەسەرم ھەبوايە دڵم توند دەبوو، لێوم پەش
 دادەگەرا. ئەوجا ھەناسەم سوار دەبوو، خۆ چەند جار يکيش
 سەردانی پزیشکیم کردبوو، پێیان دەگوتم ھيچ نيبە ماسولکە کانت
 کەنفت بوون. من دەمزانی دەردەكەم شتێکی دیکەيە، گەورەترین
 کيشەي من ئەويە ھەميشە بېر لە خۆکوشتن دەکەمەو، بۆيە
 ھەر کاتێک فشار لەسەر پۆحم دروست يیت، جەستەم ھۆشياريم
 دەدات. ئەوھي کە روودی گوئی ناوی کچەکەمان نا (نەي)،
 ئەگەر ئاويئە ھەبوايە، ئەوا دەمزانی لێوم پەشداگەراوھ. منيش
 سەردەميک دەمەويست لە گەل ئەو کەسەي بەلێنمان بە يە کدابوو
 ناوی کچەکەمان بنیين (نەي) بەلام... بۆ ئەوھي پيمەوھ ديار
 نەيیت قسەکانی رووديم بړی و گوتم «ئەوھ ھۆنراوھي کيئە؟»
 روودی گوئی «ئەم بەيتە ھي ھۆزانقانی گەورە مەولانا
 جەلالەدینی مەولەويی بەلخيە دەليت:

بشنو از نی چون حکایت میکند

از جدائیا شکایت میکند.»

«فەرموو بەردەوام بە.»

«خۆت دەزانی دوای وەرگرتنی بڕوانامەي زانکۆ دامەزراندن
 نيبە، پارچە زەوييەکی باوکم ھەبوو فرۆشتم و توانيم بەو پارديە
 تاکسييەک بکړم، دەمتوانی کەم و زۆر ژيان بەرپړی بکەم، زۆر
 دلخۆش بووین پیکەوھ، باوکم و دايکم و يەك خوشکم ھەبوو،

داپىرەم خاۋەن پىداۋىستى تايىبەت بوو، كۆيۈر بوو پاشان لە پەل
ۋېۋىش كەۋت.»

«ئەي ئىستا داپىرەت لە كۆيۈپە؟» دەمويست بە كەمترىن ماۋە
زۆرتىن زانىبارىم دەست بىكەۋىت.

«ئەزىزىم، مەن ھاتووم باسى خۆمت بۇ دەكەم، ئەگەر پەلە
نەكەي ھەموو شتىكت بۇ دەگىپمەۋە.» روۋدى بە بىزارىيەۋە
ۋايگوت

«نا بېورە لە پەرۋشىم بۇ كەيسەكە بۆيە ئەۋھا دەپرسىم.»
خەجالەتتىم كىشا كە روۋدى بە راشكاۋى ئەۋھا ۋەلامى دامەۋە.
«باشە بوراۋى، دراۋسىكانى ئىمە لە شەنگال ھەندىكىيان
عەرەب بوون ۋە لە مندالىۋە يارىمان پىكەۋە دەكرد. راستە زۆر جار
جىاۋازىمان تەنھا زمان ۋە ھەندىك جار جلوبەرگ بوو، بەلام
نەتەۋەپەرەستى ۋە خويىنى رەشەكوژى لەناخى مندالەكانى جاران
ۋە داعشەكانى ئىستا لە لاربوونەۋەيەكى زەمەن كە بەسەرماندا
ھات دەرەدەكەۋىت، بىرام سەرت بە ژان نەھىنم ئەۋ شەۋەي بلىيى
بەيانىيەكەي مالىۋىران دەبىن، كاترمىز نىكەي دوانزەدە بوو
پەرچەم لە خەۋ رابوو، گوتى دەترسىم، خەۋنم بىنىۋە يەك ۋە
دوو جاران پىمگوت ھىچ نىيە مۆتەكە ۋە شت بوۋە، چونكە
زۆر نايت تۆ بوۋىت بە داىك، لە زانستى دەرۋوناسىدا باس
لەۋە دەكرىت زۆر جار رەگەزى مى كە دەبن داىك توشى ترس

دەبن، ڤهنگه هی ئەوه بیټ. ڤه رچەم هەر سوور بوو له سەر
 ئەوهی خەوهکە ی ترسناکه، ڤیم گوت دە ی بۆم بگێرەوه ، ڤه رچەم
 له خەونیدا بینیبوی نە ی به دەمی گورگیکه وهیهوه و بهرەو
 تەله عفره دهیبات، نە ی هەر دهگری کهس رێگری لهو گورگه
 ڤهش و سپییه ناکات. بوو به کاتژمیر دووی سەر له بهیانی
 دەنگی تهقه دههات زۆر نزیک بوون، هه موومان له خەو ڤابووین،
 بزانی چ باسه، گوتیان ئەرهوه لا داعش هات. ئیتر ئەوهی من
 بینیم ناکریت، باس بکریت. خۆزگه ئەو شهوه هەرگیز ڤوژ
 نەبوايه تهوه. بهیانییه که ی باو کم گوتی کورم تو فەلت بکه،
 چونکه به ڤی قسه ی خەلکی ئەوان تهنها کور و ڤیاوی
 گەنج دهکوژن، ئەوه بوو من هه لهاتم، په نام برده بهر شاخیکی
 نزیک خۆمان، براده ریکم دوور بینیکی ڤیبوو جار جار سهیرمان
 دهکرد بۆ ئەوهی بزانی ناوهوه ی شهنگال چ باسه، به مۆبایلێش
 پهیوه ندیم به مالهوه دهکرد که رهوشی ئەوان چۆنه. دوو روژ
 بوو ئەوها ماینهوه، ئەوان دهستیان به سەر تهواوی شهنگالدا
 گرت، تهواو ئیدی من هه لهاتم تاگام له کهسیان نه ما. دواتر له
 ڤێگه ی تەله فۆنه وه زانیم چه کدارانی داعش داپیره میان هیناوته
 ناوه راستی کۆلانه که مانه وه و فیشه کیکیان به سه ریه وه ناوه! چ
 کاره یکه ئیلاهی ڤیره ژنیکی نابینا بکوژی؟ له ڤیناو کام ئاین
 و کام ئایدیا دهستت بچیتته په ککه وته یه ک. تاوه کو ئەو زالگه یه ی

که به رهو دهۆک دێی، باوکم له په یوه نیدیدا بوو له گهڵ من دواى
 ئەوهى چه کداران گرتیان ئاگام له وانیش نه ما. »
 « به چ ریگهیهك زانیت په رچه م که وتۆته دهست چه کدارانى
 داعش؟ » بارى دهروونیم ته واو تیکچوو بوو کاتیک ئەو پرسیاره م
 کرد.

« وهلا برام، خو ئەوانه دهلین داعش هه موویان داعش نه بوون، به
 خوا کوردی سۆرانى خو مانى تیدابوو له ته له عفر له گهڵ ژن
 و کچه کانى ئیمه قسه ی کردوو. منیش زانیم په رچه م و نه ی،
 کورپیکى هاوری مندا لیم که له نه ته وهى عه ره ببوو، سه ره رشتى
 دابه شکردن و فرۆشتنى کچه کانى ئیمه ی کردوو. تا ئیستا
 چاره نوسى خوشکه که م و دایک و باوکم نازانم، ئەزانى چۆنه... »
 دهنگى قیژه و وا وهیلا دههات، هه ردوو کمان به په له پر ووزه
 خو مان کرد به ژووردا، له ناو چه ند که سی کدا، چاوم که وته سه ر
 سیمای سه ما، که به په رداخیک ئاوه وه به ره و ژوور راده کات.
 باوکى په رچه م هه مچوون ئەو دایکه ی سی رۆله ی له یه ک
 رۆژدا ته رمه کانیا ن هینرایه وه به ر دهستى. له خو ی ددها و خو ی
 ده رپنیه وه. هه ر ده یگوت و ده یگوته وه « نه مگوت با باسى
 به لاکه نه کات، خرابى لیدیت. »

عه بدۆ وه کو جه نگا وه ریکی نه دۆرا و له ناو هه موویان سنگ
 ده رپنوو دهستى نه وازشى خسته سه ر شانى باوکى په رچه م و

گوتی «هیچ نییه پس مام ، له میزان به لا دهقه ومیت.»
 ئارهقهی ساردم دهردهدا، چونکه ههستم دهکرد، هوکاری بیتاقتی
 پهرچهم و بنه ماله که ی من بووم، روودی زوو درکی به شته که
 کردوو نهی گرته باوه شهوه و گوتی «هیچ نییه له وهته ی ئازاد
 بووه ئه وه چه ندین جاره وای لی بیت، لو لو لو لو لو» یاری
 له گه ل کچه که ی ده کرد.

په رچهم هاته دهره وه سه ما بن بالی گرتبوو، هینایان تاوه کو
 هه وایه که هه لیم ژیت، به ئامازه داوام له ره فه ند کرد که بلیت
 ئیمه ده چین، به شهرمه وه هاتمه پیشه وه و داوای لی بوردنم له
 ئاماده بووان کرد که من هوکاری بی تاقه تی ئه وان بووم. عه بدو
 گوتی «نا هیچ کیشه نییه، ده زانم ئیوه سهرتان قاله و ده بیت
 برۆن، ره فه ند ئه وه ی پیمگوتی ئه ویشی بو ړیک بخه.» ماچی
 باوکی په رچهم و روودیم کرد و به ره و ئوتۆ مبیله که به ړیکه وتین.
 سه ما بی ئه وه ی به یلیت که س هیچ بلیت ړیکۆر دهره که ی داییه وه
 دهستم و گوتی «وای من بمرم، چیمان به سه ر هاتوو، وای.
 باش بوو، چل و حه وت خوله کم ړیکۆر د کرد.» من و ره فه ند
 ورته مان له دهم نه هاته دهره وه.

تینووسه بچوکه که م له گیرفانم دهره ینا و رویشتنی
 ئوتۆ مبیله که وای کردبوو که پینووسه که به خو شی له سه ر په ره
 سپیه که نه یده نووسی، وه کو ئه وه ی هیلکاری دل بکیشم نوسیم

« مروڤه كانى ئىستا ئه وهان تا ئه و كاته ئىشت به كه سه كانه له گه ليان ده بىت. چىتر په رچه م، روودى، باوكى په رچه م نابىنمه وه، ئه وان خه مه كانى خو يان بو خو يان ده بىت، منىش ده رومه لاي ژيانه كه ي خو مه وه. نه ده بو مروڤه كان خه مى يه كتر هه لى بگرن؟ هه ست ده كه م دل م به سستى لى ده دات و جه سته م ماندووه. خو م به و پياوه ده بىنم كه به پاره بو چهند كاتر ميري ك له گه ل سىكس فرۆشيكى سىكس ده كات و ده روات. ئىدى بىرى ئه و كه سه ناكاته وه له گه ل چ رۆحى كدا خه وتووه، من ده مه وىت هه موومان تا ئه به د كار هه كانى گه له كه مان بىر نه چىته وه. ده ي گرىمان ئه وه من ئه وها بووم؟ خو هه موو مروڤىك وا نىيه. »
تىنوسه كه م هه لگرت هه وه و پروم له ره قه ند كرد و گوتم « كاكه ئىستا بو كوى ده رۆين؟ »

ره قه ند دهنگى سرووده كه ي كز كرد كه له بلند گوى ئۆتۆمبىله كه يه وه در ده چوو و هاوارى ده كرد « ئىمه كوردين تىكۆشه رىن نابه زىن... » و بى ئه وه ي سه يرى لاي ده سته چه پى خو ي بكات گوتى « تاوه كو گه ره كىكى شار ه دى شاريا ده چىن، كىژۆله يه ك رزگارى بووه ئه وىش به لىنى داوه قسه مان بو بكات. »

سه ما به ددانه كانى خه رىكى كرتاندى نىنۆكى په نجه تووته ي بوو، تفىكى كرد بو ئه وه ي ورده نىنۆكى بن ددانه كانى بىته وه

دەرۋە گوتى «رەقەند تۆ نەتگوت پەتو و خۆراك بۆ ئەو مالە
دەھىنم؟ بۆچى لەبىرمان كرد؟»

وھكو ئەوھى نەيەوئت وەلامى سەما بدەتەوہ و ھەست بە تاوان
بكات، دەنگى رادىويىيەكى زيادكرد و خۆى بەسەر ستىرنەكە
شۆر كردهوہ. بىژەرىكى دەنگ ناخۆش، كە ھەر ديارە لە يەكەم
ھەواليدا ھەوالى دلتەزىن بلاو دەكاتەوہ و دەستى بە قسان
كرد «گوينگرانى ئازىزى، فەرموون لە گەل سەردىپرى ھەوالەكان،
سەرۆك وەزىرانى...» سەما ھاوارى لىبەرزىبويەوہ كە دەنگەكە
كز بكات، چونكە پەيوەندى تەلەفونى بۆ ھاتوہ. رەقەند لە
داخا رادىوئەكى كوژاندنەوہ. سەما كۆتايى قسەكانى بەوہ تەواو
بوو» ھەر دەگەرپىنەوہ بۆ مال بۆ كوى دەچم؟ كوى ھەيە
بۆى برۆم. خوات لە گەل.»

رەقەند لە گەل تەواوبوونى قسەكانى خىرا رادىوئەكى داگىرساند
و بىژەرە دەنگ ناخۆشەكە گوتى «گوينگرانى ھىژا سەرنجتان بۆ
دواين ھەوال رادەكيشين، چە كدارانى داعش لە رىنگەى گوڤارى
(دابق) ھوہ كە بە زمانى ئىنگىلىزى دەر دەچىت ئاشكرىيانكردوہ
كە ئەوان ژمارەيەكى زۆر لە كچى ئىزىديان فرۆشتوہ. ئەوہش لە
پاش ئەوھى دەستيان بەسەر چەند گوندىكى ناوچەى شەنگال
گرت لە خۆرئاواى موسل. ئەو دانپىدانانە لە پاش ئەوہ دىت كە
دەزگاكانى راگەياندن بە شىوہيەكى بەربلاو باسيان لە بازارى

فرۆشتنى ئەو كچانە دەکرد لە موسڵ و رەقەى سووریا. سەرەتا كاتىك باس لە بازاړى فرۆشتنى ئەو كچانە لە سووریا و عىراق و بە تايبەتى لە موسڵ دەكرا. بە لای هەندىك كەسەو وەكو پرۆپاگەندە دژى داعش سەیر دەكرا، بەلام راستىيەكان بەدەر كەوتن. دواترىش ئاشكرا بوو كە نزیكەى سەد كچ و ژنى كوردى ئىزدى وەكو (سبایە) لە ناوچەى شەنگالەو بە رەقە گواسترا نەو و هەندىكیان لەوى فرۆشراون.

بێژەرەكە راستى گوت، پىش ئەوێ من بەرپى بكەوم، گوڤارى دابق كە لە چەند رۆژى رابردوو بە زمانى ئىنگلىزى بلاوكرايى وە و زمانحالى داعشە، بابەتێكى لە ژىر ناونىشانى (زىندوو بوونەوێ كۆيلايەتى لە پىش قىامەت) بلاوكردۆتەو و تىيدا نووسىبووىان «سروشتى نىيە كەمايەتە ئىزدىيەكان لە دەشتەكانى موسڵ بە تايبەتى و عىراق و سووریا بە گشتى بىمننەو. چونكە محەمەدى پىغمەبەر وتوىتى ناىت مامەلە لە گەل ئەو هاوبەش دروستكەرانە بكرىت كە نايانەوئىت بىنە سەر ئانى ئىسلام. ئاماژەشيان بەو كەردبوو، كە ئىزدىيەكان شەيتان پەرسن. كاتىك پىش ئەوێ بچنە ناوچەى شەنگالەو چەند خوئندكارىكى داعش لىكۆلینەوئىان لەسەر ئانى ئىزدىيەكان و چۆنىتى مامەلە كردن كەردىان لە گەلئان كەردوو.»

سەمايەكبەخۆ لە پرەمەى گرىانى دا، روى دەمى لە من

کرد و به گهرووی پرگریانه وه گوتی «تۆش موسلماننی نا؟
ئیمه بۆ شهیتانپه‌رست بین؟ باشه خۆ نیوهی ئەوانه‌ی به ئیمه
ده‌لێن شهیتانپه‌رست، خۆیان وینه‌ی شیخ و پیاو چاک و موفرکی
مردووان له مالم هه‌لده‌واسن. وای دانێ شهیتان په‌رستین. کچ
و ژنمان بفرۆشن؟»

سویند به‌خواکه‌ی ناخم نه‌مده‌زانی چی بلیم؟ هه‌روه‌کو ئەوه‌ی
مندالێک که‌تنێک بکات و نه‌زانیت چۆن پینه و په‌رۆی بکات چه‌ند
وشه‌یه‌کم بلماند و گوتم «من ... من نوینه‌ری موسلمانان نیم.
پیم خۆشه هه‌موو مروّفه‌کان پیکه‌وه بژین.» به‌سه‌ر ره‌وشه‌که‌دا
زالبووم، ئەوجا زیاتر درێژه‌م پێدا «نزیکتین هاو‌په‌یه‌کانم
کاکه‌یین، شانازییان پێوه ده‌که‌م، هه‌میشه نه‌ته‌وه له سه‌رووی
تایینه‌وه بووه، چونکه کاتی‌ک مروّف زمان ده‌گریت به‌ زمانی
دایکی ده‌په‌یقی‌ت و دواتر تاینی باوک و دایکی وه‌رده‌گری‌ت،
هه‌له‌ی ئیمه ئەوه‌یه خۆمان تاین ناسین له‌ رینگه‌ی که‌سانی
گه‌وره‌تر له‌ خۆمانه‌وه خودا و په‌یامبه‌ره‌کان دناسین. بۆ نمونه
ئێستا ئەگه‌ر من له‌ ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ سالی تاینم هه‌لبژاردبایه
له‌وانه بودایی، یاخود هیندۆس ببوایه‌م.»

ره‌فه‌ند هه‌ستی کرد وه‌خته ده‌بیته شه‌ره قسه هاته ناو‌په‌ریوانمان و
ده‌ستی گرتم و گوتی «لێی مه‌گره، دلێ پره له‌وه‌ی به‌سه‌رمان
هاتووه. سه‌ما روّحی به‌ بێده‌نگی سه‌ما ده‌کات»

« نا. باوهر بکه تیده گم، وه کو گوتم من نوینه ری موسلمانان نیم.»

« ببوره، مهبهستم نه بوو هیرش بکه مه سهر تو.» سهما فرمیسه کانی سړی و وایگوت.

شاریا نه و شوینه ی به سهدان ژن و مندال و پیره میدی ئیزدی له خو ی گرتوو، ژیان له وی سهخته، خه لکی ته او بیزارن له ژیان، له بوون، له خودا. هه ریه کی له وانه سهر گوزشته ی جیاوازی هه یه، به لام نه م کیژوله یه که نیمه بو سهر دانی ده رۆیشتن، جیاواز تر بوو له وانی دیکه، له بهر ده رگای خانویه کی ته او نه کراوی دوو نهومی وه ستاین. ژنیک جلیکی کونه ی زور له قه باره ی خو ی گه وره تری له بهر بوو، مندالیکی ساواش له باو ه شیدایه به رووی ژیاندا پی ده که نیته، هات به پیریمان ه وه و به خیره اتنی ره قه ند و سه مای کرد و منیش وه کو جوجه غه ریه له پشتیان ه وه خوم مه لاس دا بوو. مندالیکی بچکوله هاته پیشه وه و له ژیر ده می ره قه ند قاچه کانی له زهوی گیر کرد و سهری بهر زکرده وه و پی گوت «تو پیته وتم، بو بوکه له که ت مه گری، بوکه له ت بو ده نیم. نه ی کوا؟»

ره قه ند دهستی خسته سهر منداله که و ئاوریکی به لای من و سه ما دایه وه و پی گوتین «نه و کاته ی تازه له شاخ زرگاریان بوو. نیمه بو هاوکاری کردنیان رۆیشتن، ته ماشا ده که م، به کول

ده‌گری، ئاومان پيدا سودی نه‌بوو، نان، جلوه‌رگ. تاوه‌کو پوری (دهستی بۆ ئەو ژنه راکيشا که له‌بەر دەرگا پيشوازی لیکردین) گوتی ئەوه بۆ بوکه‌له‌که‌ی ده‌گری که لێی بزر بووه. ئیدی مردم و زیندوو بومه‌وه. (سه‌یری چاوی مندا‌له‌که‌ی ده‌کرد و گوتی باشه به خودا به‌یانی ده‌گه‌ریمه‌وه بۆت ده‌کرم به‌خوا، به‌لینت پی ده‌دهم.» ر‌ه‌ق‌ه‌ند مه‌سه‌له‌ی بوکه‌له‌که‌ی چاره‌سه‌رکرد و پرووی کرده ژنه پيشوازی‌که‌ره‌که گوتی «کوا له‌ کوپیه؟ با نه‌ترسیت و خه‌می نه‌بی‌ت ئەمه خۆمانه‌یه و نه‌ ناوی ده‌بات نه‌ وینه‌شی ده‌گریت.»

ژنه‌که وه‌کو فه‌رمانده‌یه‌کی سه‌ربازی ده‌نگی به‌رزکرده‌وه «مه‌یلێ؟ کچی مه‌یلێ؟ وه‌ره‌ کاک ر‌ه‌ق‌ه‌ند هاتوه» پرووی له‌ ئیمه‌ کرد و سه‌رپوشه‌که‌ی ر‌یک‌خست و گوتی «شه‌رمی ده‌کات، ناحه‌قی نییه، چیتان بۆ بگ‌یریته‌وه؟ بلێ ئەو زۆله‌ قه‌حبه‌ شیرانه‌ وایان لیکرد؟ کو‌یراییم دا بی‌ت. مه‌یلێ گیان وه‌ره‌ ئەمانه‌ش که‌سی خۆمانن، سه‌ربه‌رز به‌ کچم سه‌ربه‌رز»

بی‌ی ئەوه‌ی هه‌ست به‌ ترپه‌ی د‌ل و شه‌قاوه‌کانی بکه‌ی، مه‌یلێ هات، بۆ ده‌بی‌ت مرو‌ف له‌یه‌که‌م نیگاوه‌ ده‌ست به‌ به‌راود ده‌کات؟ ئەمه‌ له‌ فلانه‌ که‌س ده‌چیت، یاخود پیکه‌نینه‌که‌ی له‌ فیساره‌ دۆست و خۆشه‌ویستت ده‌کات، له‌ کورده‌واریدا ده‌لین «فلان که‌س سیوئیکه‌ و له‌گه‌ل فیسار کراوته‌ دوو له‌ته‌وه.» مه‌یلێ

و ژنه شاعیری فارس فروغ فرخزاد نهك سیوی له تکر او، به لکو وهکو نه و دوو دانه گیللاس و ابوون به چلیکه وهن. به بینی مهیلجی مروّف قه سیایی ده کرد، کچیکی هه بیّت و ناوی بنیّت (مهیلجی). مهیلجی له ناینده ده بیته مه شخه لی ئیزدییان، تا بلّی جوان و شرین که لام بوو. به خیر هاتنی کرد، سه ری داخستبوو قسه ی ده کرد چهند عاز به به یه کی تازه جو قواو له سه ر لووت و چنه ی هه بوون، بوو بوون به نه خش و نیگار به سه ر پروو خسارییه وه «کاک ره فهند، هه مووتان ده زانن چیم به سه ر هاتووه، ئیدی بوّ ده تانه ویّت جاریکی دیکه بیگیژ مه وه.»

سه ما له بری ره فهند وه لامی دایه وه و به زاروه ی خو یان پیی گوت «نه و کورپه میوانه و هاتووه له بری ئیوه دهنگتان بگاته جیهان. نه و هه ر نایه ویّت قسه ت له گه ل بکات. نه گه ر توّ شه رم ده که ی، به لّین بیّت دوای نه م کورپه ئیدی نه لّین بوّمانی باس بکه.»

مهیلجی، هه ر وهکو نه وه ی وه حی بوّ هات بیّت سه ری به رز کرده وه و پرووی له من کرد «برام کیشه نییه، توّش وه ره دانیشه، چی پرسیار یتک هه یه به راشکاوی وه لامت ده ده مه وه.»

سو پاسی مه یلیم کرد و خیرا رپنکورده ره که م ده ره ینا و گوتیم «گولّی جان نه ز ناماده مه.» مهیلجی و سه ما به و پرسته یه م بزه که وته سه ر لیوه کانیان و پیشم که وتن بوّ ژووره وه. ره فهند

خۆی له کاروان دواخست و له گه‌ڵ ژنه پيشوازيکه‌ره که کهوتنه باسی ئەو رپکخراوانه‌ی که به نيازنی دهستی هاوکاربيان بۆ دريژر بکه‌ن. ژوور چ ژوور، گلييمیکی تهنک و چهند دۆشه‌کينک دانراوه، بئ زۆپا، بئ کاره‌با، بلۆکی ديواره‌کان له‌سه‌رما زيرپريان ليوه‌هه‌ستابوو. دانيشتين و له جياتی خواردنه‌وه‌ی گهرم ئاويان هينا. من و سه‌ما له‌به‌ر رپزی ماله‌که سه‌ر و قومياکيان خواردوه و سه‌ما په‌رداخه‌که‌ی دانايه‌وه و گوتی «مه‌يلی خوشکی من، دهست پئ بکه‌ين؟»

مه‌يلی سه‌ريپکی ده‌وره‌ری خۆی کرد و چهند زارۆکيکی بچوک و کچيکی تازه پيگه‌يشتوو وه‌ستابوون، به چاو ئاماژه‌ی بۆ کردن برپۆنه ده‌روه، ئەوانيش قه‌تاره‌يان به‌ست و رپويشتنه ده‌روه. ئاخیک ته‌ژی له خه‌م، له هه‌ناسه‌ی هاته ده‌روه و سه‌ری به‌رز کرده‌وه بۆ بنميچي ژووره‌که و گوتی «خودا چ تاوانیکمان کردبو که ببين به‌وه‌ی که هه‌ين، ببورن فه‌رموون با دهست پئبکه‌ين.» سه‌ما رپکۆرده‌که‌ی لئ وه‌رگه‌رم و دهستی پئکرد «ده‌کريت بزانيان پئش ئەوه‌ی باسی ئەو رپۆژه‌مان بۆ بکه‌ی ده‌مه‌ويت بزانیان ژياتنان چۆن بوو؟»

مه‌يلی، دهستی کرد به گريانیکي قوول و داواي کرد ته‌نها سه‌ما له ژووره‌که بمينيته‌وه. جانتاو و کاميراکه‌م هه‌لگه‌رت و خيرا به‌ره‌و ده‌روه رپويشتم. کاله‌کانم له پئکرد و نه‌ک هه‌ر نه‌وه‌ستم

بەلکۆ چووم لە تەنیشت ئۆتۆمبیلە کە ی رەقەند سەیرئکی
 پاکەتی جگەرە کەم کرد و هەشت دانە ی تێدا مابوو، جگەرە کەم
 داگیرساند و دوان ئۆکسیدی کاربۆن لە گەل گریان لە دەم و
 سییە کانم دەهاتنە دەرەوە. زۆر گریام بە ئەندازە ک تەواو هەستم
 بە بی هیزی خۆم دەکرد، دەم و لیوم رەش هەلگرا، سەرم خستبوو
 نیوان هەردوو ئەژنۆمەو و بەرەنیسکم دەدا، دەستیکی پر لە سۆز
 و دۆستایەتی کەوتە سەر مل و قژم و گوتی «مە گری، ئیمەش
 وەکو تۆ زۆر گریاوین، لە هەمان کاتدا پیمخۆشە بگرت تا خالی
 بیتەو، باوەر بکە بە گریان هیچ چارەسەر نابێت. ئینجا پیاو چۆن
 دەبیت بگرت؟»

«رەقەند بۆ دەبیت پیاو نە گری؟ پیاو دلێ نییە؟ مروف نییە؟
 تۆش دەتەوێت ببیت بە پیرە ژنە کە ی دراوسیمان ئیستاش بیرمە لە
 مندالی کاتی ک مندالیکی لێی دەدام دە گریام، ئەو دەیگوت مە گری
 کورە پیاو چۆن دەبیت بگری. رەقەند گیان من لە هەشت سالییەو
 دە گریم، بۆ خۆم دە گریم لە جیاتی هەمووتان گریام»
 « دە ی با ئیمەش بزانی بۆچی تۆ دە گرت.» رەقەند بۆ ئەو ی
 هیورم بکاتەو و ایگوت.

« ئیستا کاتی نییە، رۆژیک دیت دەبیستی من بۆچی گریام
 و دە گریم.» نازانم چەند کات بەسەر ئەو گریان و قسانە ی
 من و رەقەند تێپەری. ئەوان هاتنە دەرەوە، بەرەو لای ئیمە

خەرمانان

«له پر خۆم فرۆشرام»

مندالەکان دەستیان بە قاوقیژ کرد، بەلام من گویم له دەنگی تریه‌ی دلی مه‌یلی بوو، به‌دهسته‌خه‌ینه‌کانی سلاویکی کرد، ده‌یویست به‌و سلاوه‌بلیت، ئیدی مه‌گه‌رینه‌وه، خوینه‌ره‌کانم توانایی بردنی خوینیان نه‌ماوه‌بو می‌شکم، هه‌زده‌که‌م بمرم، باوه‌رتان هه‌بیته‌ له‌چاوه‌کانی ئه‌وه‌نوسرابوو. ئه‌وانه‌ی زۆر ئازار دراوان بیلبیله‌کانیان قسه‌ده‌که‌ن. مه‌یلی یه‌کیك بوو له‌وه‌که‌سانه. هه‌موومان زمانمان گیرابوو وه‌کو ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ره‌مه‌رگ زمانیان ده‌گیریت. منیش تینوسه‌بچووه‌که‌م ده‌رکرد و ده‌ستم به‌نوسین کرد «مه‌یلی؟ باوه‌ر بکه، من ئاشقت بووم، وه‌کو چۆن له‌یه‌که‌م نیگادا ئاشق بووم، ئه‌شق به‌وه‌ی نا

بیری لیبکەمەوہ روژیک لە گەلت دەژیم، من ناشقی خەمە کانت
 بووم، لە ئەشقددا بە یەک گەیشتن کوفری خوداییە چون دەبیت
 کەسیکت خۆش بویت گەر دابرا نە کەویتە نیوانەوہ هیچ
 لەزەتیک لە ئەشقددا نامینیت و بەهای راستەقینەى خۆى لە
 دەست دەدات. ئەشق نە تام دەکریت نە تیی دەگەى نە پئی
 دەگەى، ھەر کەسیک باسى ئەشقى کرد ئەوہ نەیناسیوہ. تامى
 ئەشقى نەچەشتووہ، ھەر کاتیک پئی گەیشتى، خالى بوونەوہ
 پروودەدات. مەترسیدارتیرین جوړى مرؤف ئەو مرؤفانەنن کە
 ناشقن. بۆ ئەوہى ژيان نەتکوژیت و لە گەل مەرگ کە
 ڤکابەرى سەرسەختى مرؤفە براوہ بیت، دەبیت ناشق بیت. ئیمە
 ھەموومان کەسیک لە پشتى خەيالەکانمانەوہ ھەيە بەردەوام
 لە گەلى دەدووییین، ئەشق پیناسەيەكى دىكى سببەرى مرؤفە.
 مرؤفە مەزنەکان ئەو جوړانەن کە لە ئەشقددا تیکدەشکین و
 بۆ دۆزینەوہى بەدیلیکی ئەشقە کەیان بەردەوام ویلگەردن و بەو
 جوړە تا مردن ژيان دەگوزەریئن و ھەرگیزیش نایدۆزەنەوہ. ھەر
 لە ئیستاوہ با درۆت لە گەل نەکەم، ئەوہى پئش تو کە ناشقى
 بووم، ھاوشیوہى تو چە کدارەکانى کۆمەلگەى باوکسالارى
 ڤفاندیان. من ئیدی نە تو دەبینمەوہ نە ئەو. تو لەبەر ئەوہى
 ھەست بە ناسکیی ڤوحت دەکەى ناتەوویت کەس ببینی، ئەویش
 لە ترسى کەسوکارەکەى نایەوویت من ببینیت. مەیلێ دەمەوویت

پیتی بلیم من زور نه خوشم ، هست ده کهم مووی سهر سینهم
 بوونه ته چه قوی گه وهز ده چه قنه ژیر په راسوی چه پم. به بو
 ماوهیی بو مان ماوه ته وه پیش نه وهی سه فیری کوتایی بکه یین،
 دل مان پیمان ده لیت چیتر پیکه وه نازین ده بیته بمرین. منیش
 هست ده کهم مردنم نزیکه چاوه پروانی نه وهش ناکه م که سیک
 بیت و رۆحم بکیشیت. چه ندین ساله نه م رۆحه وه کو به رداش
 ده مهاریت ده مه ویته توله ی خومی لی بکه مه وه و چاوه پروانی
 کهس نه کهم بیته خاوه نی رۆحم. ده مه ویته تو بژیت. کۆلمه ده،
 برۆ زور دوور برۆ چه ندان فه رسه خ بپره سهیری میلی کاتر میز
 و مه ودا پپوه کان مه که. تا ده توانی دوور برۆ بژی، له وی رهنگه
 به های مروفایه تی هه بیته. نه مپرو که هاتووم سه ردا نت بکه م
 چه وته مین رۆژه هاتووم. وتی ئی با هه ر بزانی چه وت رۆژه
 هه ر چه وت چینی ئاسمان له سه ری من خویان را گیر کردووه، به
 هیوام جاریکی دیکه بتیینم. له کوی؟ نه وه یان نازانم.»

ره شه ند پیشتر چه ند جاریک بانگی کردبووم، هیچ نا گام لی
 نه بوو، کاتیک تینووسه کهم هه لگرت، بینیم ره شه ند و سه ما
 پیده که نن، تو زیک به خۆمدا چوومه وه و گوتم «هیچ بووه؟»
 ترسام له کاتی نووسینه که دا ناوی که سیکم بردیته، یا خود دزه یان
 کردیته ناو دا لغه و نووسینه کانمه وه، نه وانیش پیکه وه وه لامیان
 دایه وه «به لی بووه» دیسان پیکه نین. خۆم پی نه گیرا و منیش

دەستم كرده پىكەننن لە گەلپان. مەرۆف شىتتىكى ناشىرئە، لەو پەرى غەم و پەژارە و گرىنداننن بە بىنى شىتتىكى پىكەنىناوى پىدەكەين. رەقەند گوتى « كاكە، هېندە بە قورسى سەبرى ژيانى ئىمە مەكە. لە رېڭاى رېباز و نەتەو و بىروباوەرمان كارەساتمان لى قەوماو، دەبىت ئىمە شانازى بە خۆمانەو بەكەين كە چىتر مېژوو دەماننوسىتەو بە خەلكانىكى قوربانيدەر. ئەوئە لە تۆم بەدى كروو نەن و شت ناخۆى، خراب دەكەى برام.»

« من باشم خەمى منتان نەبىت. بەلام بۆ نەچىن بۆ لای قوربانىيەكى دىكە؟ هېشتا كات ماو.» هەستم كرو ئەم قسەيەم زىادەرەوى بوو، نەمزانى بۆ كروم!

« ئاخىر ناكرىت واكات بەرەو خۆرئاوا بوون دەچىت و سەماش دەبىت بگەرپتەو بۆ مالهو، رېڭاى تۆش هېندە نزيك نىيە، ئەگەر دەمىتتەو ئەوا دەچىنەو مالى خۆمان، وەگەرنا درەنگە. ئا بىرم چوو پىت بلىم، من دەنگى نىگارم لايە، ئەوئەيش بەدبەختىيەكەى لەمان كەمتر نىيە. بۆ نايەت كاسىتەكەت بدەمى؟ شەو رۆيشتتەو گويى لىبگرە. دلنيام سوئى دەبىت بۆ ئىشەكەت.»

وئەلامەكەى رەقەندەم بە دل نەبوو گوتم « باشە، هەر ئەو كاسىتەم بەدرى و دواى ئىو دەتوانن برۆن.» سەبرىكى سەمام كرو و گوتم «خانم ببورە، بۆ تۆش بوومە ماىە ئەزىت.»

« به پیچەوانەوہ ئەوہ ئەرکیک بوو بە جیم گەیاندا. تۆش دلگران مەبە بە کە نیشە کەکان نەیان دەتوانی ڕووبەرۆو قسەت لە گەڵ بەکن، لە گەڵ رۆژنامەنوسە بیانییەکان ئازادانە قسە دەکن، چونکە خۆت باشتر دەزانی شەرم لە زمانەوہ دروست دەیت. تۆ لە ئازاری ئەوان تیدە گەیی... نازانم چۆن پیت بلیم.»

«تییگەیشتم.» پەنجەرە کەم داگرت و کزە بایەکی سارد لە ڕوومەتیدام، هەستم دەکرد، جەستەم گەرمە و تا دەمگریت. بە رەفەندم گوت «زۆر سوپاس بو تۆش کە خەمخۆرانە لە گەڵم بوویت. هیوادارم بتوانم. قەرەبووت بەکەمەوہ.»

تۆزیک خیرایی ئۆتۆمبیلە کە ی زیادکرد و گوتی «پێ نەفیت پس مام»، ئیدی لەویۆه تاوہ کو بەردەم بنکە ی لالشی بیدەنگ بووین. رەفەند دابەزییە خواروہ و منیش بە دوایدا. سەما لەناو ئۆتۆمبیلە کە مایەوہ. خیرا جگەرە کەم داگیرساند و چاوەرپوانی رەفەند بووم، لە گەڵ تەواو بوونی جگەرە کەم بە چەند کاسی تیی کەوہ گەراییەوہ، سەیری دەکردن و کاسی تەکانی هەلاو دیو دەکرد بۆ ئەوہی نیگار بدۆزیتەوہ، لەو کاسی تەکانی کە بە دەستی یەوہ بوو، هەشتەمین کاسی ت، کاسی تیکی رەشی جیا کردەوہ کە لە جۆری (ماکسل) و بە قەلەمی سوور لەسەر کاغەزیک ی تەنک نوسرابوو «نیگار» دەستم بو راکرت و کاسی تە کەم هەلەو دیم کرد. خستە سەر ریکۆردەرە کەم بۆ ئەوہی دلنیا بەمەوہ، ئیش

دەكات. دەستم پېدا نا. يەكسەر دەنگىك له غوربەتەو، دەنگىك كه پر بوو له رق له مرقەكان. گوتى «كۆن دەيانگوت مرقىيان فرۆشتوو باوەرم نەدەكرد، كه چى له پر خۆم فرۆشرام.» خىرا كوژاندمەوه. كاسىت و رىكۆردەرەكەم خستە جانتاوەكەوه و دەستم كرده ماچ كردنى رەقەند و پىمگوت «بە نىازى دیدار، ئىنجا من چۆن ئەم كاسىتەت بو بگىر مەوه؟»

دەستمان لەناو دەستى يەكتردابوو رەقەند پىي گوتم «كۆپىي دىكەم هەلگرتوو. خەمت نەيىت. بە نىازى دیدار، دەى خىراكه برۆ.» سەيرىكى سەمام كرد، له ئۆتۆمبىله كه هاتبوو خوارەوه و چاوەروانى ئەوه بوو خودا حافىزىم لىبكات. كى نالىت هەزى نەكردىت وەكو رەقەند تەوقە و ماچ و موچ بكات؟ ئىمە واین رىگرى له دەبرىنى رىز و خۆشەويستى تاكمان كراوه، دەستم خستە پشتە قونم و رۆيشتمە بەردەم سەما، تەنھا پىم گوت «بە خۆشەختىستان دەسپىرم.»

ئىدى ئاورم نەدايهوه و چەند مەترىك له ولاترەوه، تاكسىيەكم راگرت و دەستمان كرد بە سەودا كردن، لەبەر ئەوهى نەختە نەختە پارەم نەدەما، دواجار رىككەوتىن. خەرىكى خۆشكردنى كوشنەكەم بووم، سەما بە پرتاوا هات و گوتى «مامە عەبدو پەيوەندى كرددوه بە رەقەندەوه و داواى ژمارەكەى تۆى كرددوه.» خىرا له تىنووسە بچوكەكەم پارچەيهكى بچووكم كرددوه و ژمارەكە

و ناوی خۆم لەسەر نوسی. سەما بردی و بۆ ھەمیشە پەنھان بوو.

شۆفیژی تاکسیه که به رهو شوینی داواکراو به ریکهوت، مهودایه کی باش رۆشیتن و شۆفیژه که ویستی بملوینیت، قاچه کانم لولکردبوو، ده میک بوو نووقمی خهویکی قول بووم، به سەدان جار که سانیک له دەرۆبه رمان خهویان لیکهتووه، خهیاڵمان بۆ ئەوه دەرۆات دهییت ئەم کهسه خهون به چیهوه بسینیت؟ خهونه کهم زۆر تاشکرا بوو ئیدی پئویست به خۆزگه ناکات. له خهوندا چه نیدن کچ و ژنم دهبینی پهتکراوته ملیان و ریشداره کان دهیانکیشن بۆ ئەوهی هه رزان فرۆشیان بکهن. زهنگی مۆبایله کهم نهیهیشت بزانه ئەو کچانه به رهو کوی دهبن. له خهو رابووم، ماوهی چند چرکه یه که سهیری ئەو ژماره نه ناسراوه م دهکرد که زهنگی بۆ لیدابووم، به نا به دلێ ههلمگرت دهنگینکی نه ناس « ئەز عهبدومه، عهبدو. سبهینی کاتر می رهشت پیش ئەوهی بگه رپیتهوه دیارییه کم بۆت ئاماده کردووه دمهوهیت لیمی وه بگری.»

«ئۆ مام عهبدو گیان، سه رچاوم منیش خۆشحال دهبم، پیشتر ئاوهز میوانم نه بوو ژماره کهت لیوه بگرم، تۆ ئەو کارهت له بری من کرد»

«واز له گلهی بیهنه دمهوهیت بتبینم. به دوعا.» عهبدو

وايگوت و مۇبايله كەي داخستەوہ.

« به دوعا.»

شۇفېرى تاكسىيە كە گوتى «عەبدۇ؟ ئەو ناوہ بە ناوى ئىزدىيان

دەچىت. واىہ.»

ويستم لە كۆلى خۆمى بکہ مەوہ و گوتم «ئا ئىزدىيە.»

شۇفېرە كە دەيوست گفتوگۇ كە درىژ بکاتەوہ و گوتى «خۆم

پېشمەرگەم، خۆزگە دەترانى چىيان بەسەر هات، ئەوہى من

بىنىم ياخوا بەسەر دوژمنە كە شماندا نەيەت، كورە ياخوا بەسەر

دوژمنمان بىت. بەس تاوانىكى بچوكى ئىمەشى تىدابوو.»

« تاوانى ئىوہى تىدابوو؟! »

شۇفېرە تاكسىيە كە وەكو بلىت نىچىرە كە كەوتە داواكە و بەردەوام

بوو « كاتىك تۆ گەورە كەت فەرمانت پىدە كات بکشىنەوہ كەس

هەيە لە فەرمانى سەربازى دەرىچىت؟ دەزانى ھەر كەسىك لە

ئىمە سەرىپچى بکات لە كاتى جەنگدا سزاكە مان گوللە باران

کردنە؟ »

« كى گوللە بارانتان دەكات؟ »

« برام ئەگەر لىرەوہ تا بەغدا كە زياتر لە ھەزار كىلۆمەترە،

قسەت بۆ بکہم تەواو نايىت، دەمەوېت دەروونم پاك بىتەوہ و

باسى راستىيەك بکہم.»

« تۆ وەلامى پرسىيارە كەت نە دامەوہ گوتم كى گوللە بارانتان

دەكات؟»

«فەرماندەكانم، با بۆت بگيرمهوه، ئيمه چەند رۆژيک پيش ئەوهی لە شەنگال هيرشمان بکريته سەر ئاگادارکراينهوه، چۆن زانيمان له دواى شەممە يەکشەممە ديت، ئەوها زانيمان شەنگال داگير دەکريت، ئيستاش نازانم کى گوتى بکشينهوه.»

«ئيوه بەزەييتان بەو ژن و مندالانە نەهاتەوه ؟ نەتاندەزانی وایان بەسەر ديت؟»

«برام تۆ دەليى نەخويندەواری؟ لە دنیای سياسەت کەى بەزەيى هەيه؟ کەى سۆز هەيه؟. کاتيک ئيمه زانياريمان پيگەيشت کە شەنگال و دەوروبەرى بە تايبەتى ئەو ناوچانەى کە ئيزيديەکانى لييه، کراوتە ئامانج. خەلکە کەش درکیان بە مەترسييه کە کردبوو. بە نیاز بوون خویان قوتار بکەن. ئيمه نەمانهيشت.» دەستى برد دەستمالیک کە بۆ پاککردنەوهى ئۆتۆمبيلە کەى بەکاریدەهینا، دەريهینا و پریکردە چلم و فرمیسک. ئەوجا دريژەى پيدا و گوتى «من و چەند برادەريکم لەسەر يەکيک لەو ئۆتۆمبيلانە بووين، کە دۆشکەى بەسەرەوهيه. هەموومان لەسەر پرديک وەستابووين چەند ئۆتۆمبيلیک لە دوورەوه هاتن بەرەو ئيمه، زانيمان ئەمانە خەلکى شەنگالن و دەیانەويّت لەسەر پردهکەوه بپەرنەوه و رزگاربان بيّت. زۆر نزيک بوونەوه، ملازميکمان لە گەل بوو، چووە سەر دۆشکە کە و بە خەلکە کەى گوت بکشينهوه بۆ

شۆينەكانى خۆتان، ھىچ مەترسىيەك لە ئارادا نىيە.خەلكە داماوەكە، لە نۆوان دوو رووبارى ئاگردا بوون، نەياندەزانى لە كوئيەو رزگاربان دەيىت. ھەزم دەکرد لەو ساتە دەسەلا تەم بەسەر ھەموو ژياندا ھەبوايە و ھەموويانم بە كونفەيەكونيەك رزگار بکردايە. ھەموويان كشانەوہ.

« ئۆو كشانەوہ يان خەلكەكە؟ »

« خەلكەكە كشانەوہ بۆ ئەو شۆينانەي لىيەوہ ھاتبوون، دەزانى لەو ساتە چىم بىر كەوتەوہ؟. لە ئەنفالە بەدناوہكەي دواييدا، چەند كەسيەك بە پەرچوو رزگاربان بوو و لە پەرتووك و چاويەكەوتنەكاندا باسيان لەوہ كەردبوو، چەند رۆژيەك پيش ئەوہ ھىزە چەكدارەكان وتويانە مەترسن و ھىچ نىيە. بگەرپينەوہ بۆ گوندەكانتان. بە دريژايى ميژروى ئيمە خۆمان ھۆكارىكى گەورەي سەرکەوتنەكانى پلانى داگيركەر و ولاتانى زلھيز بووين. ئيدى ئەوہبوو زۆرى پينەچوو ئيمەش كشاينەوہ.»

ئەم خەلكە بۆ ئەوئەندە ھۆشياربوون؟ كەچى ئيمە درك بە گۆرانكارىيەكان ناكەين. ھەموومان پىسپۆر و چاوديژ و ميژروونوسين، كەچى بەردەوام لە ھەلەكەردنداين. كاتيەك شۆفيەكە قسەي بۆ دەكردم رۆمانىكى خالد ئەلخومىسى-م بىر كەوتەوہ كە ناوى تاكسييە، رۆمانەكەي حوسيني باس لەو رووداوانە دەكات كە شۆفيەكان دەيگيرنەوہ. شۆفيەكان شتگەليەك دەزانن

میدیاکان دركى پى ناكەن. شۆفیری تاکسییه كان بۆ خۆيان بانكىكى گه وهرى زانیارییه كانى ژيان. تۆ ته ماشا بکه له وه تهى هاتووم چه ندين زانیاری گرنگم سه بارهت بهو کاره ساته له شۆفیره كانه وه دهست خستووه. له دلّی خۆمه وه وامگوت ئه و جا رووم له شۆفیره که کرد و گوتم «رۆژنامه نوسم، ده توانم شتیکت لى پیرسم؟»

«ئه وهى بزانه وه لام ده ده مه وه، ئه ویش نه زانه گله بى مه که. به جانتاکه ته وه درکم کرد رۆژنامه وانى. هه رچى ده پرسى پیرسه. بهس ناوم مه به با ئه و پارهییه بى که ناتوانین پى بژین لیمانى نه برن.»

«دواى ئه وهى ئیوه كشانه وه؟ له گه رانه وه تاندا چ شتیك زۆر ئازارى دای؟»

«ئه و ماوه یه هه رکه سیك له وى بوایه هه موو شتیك ئازارى ده دا، شتیك که تا لیواری گۆر ئازارى پىوه ده چیژم ئه وه بوو کاتیک كشیانه وه. کیزۆله یه که ته مه نى هه ر نزیکه ی دوانزده، سیانزده سالیك ده بوو. هاته پىش یه کیک له شۆفیری ئۆتۆمبیله كانمان گوتى توخوا به جیمان مه هیلن، بیکهس کوژمان ده کهن. ئیدى زانى چارى ناچاره و هه موومان ده كشیینه وه و ده موچاوه ناسکه كانى خۆى ده رنیه وه و ده یگوت ده ی مادام هه ر ده رۆن. هه ندیک له و فیشه کدانانه مان بده نى، چونکه ئه وان چه کيان هه یه

و فيشه كيان نيبه، هيچ نه بئيت با برا و كه سوکارمان له برى ئيوه بهر گريمان لى بکهن. گوته کانی هيچ کاریگه ريه کی له سهرمان نه بوو. وه کو فيشه كه شيتته بوى دهرچووين و نه و کيرژوله يه و هزاران کيرژوله ی دیکه مان به جی هئشت. دواتر له گرته يه کی فيديويدا بينم. هه مان کيرژوله كه به جلويه رگه كه ی ناسيمه وه، له په نای بهر ديك له تينويه تيدا خنکابوو.

«خودا مافيان بو بگيرپه وه.» نه مده ويست زياتر دريژه به قسه کانی بدات، چونکه باری دهر وونيم ته واو شيوا بوو، حهزم ده کرد بر شيمه وه به شو فيره كه م گوت «له و فروشگايه ی پيشه وه شه گهر ده توانی بووه سته با بوتلينک ئاو بکرم. به ئهرك نه بئيت.» ئاوه كه م کړی و ديسان دهستان به روپيشتن کرده وه، شو فيره كه ويستی ديسان دهست به حه کايه ته خه م دروستکه ره كه بکاته وه، کاتيک لای ليکردمه وه. چاوی كه وته سهرم، كه بوتله ئاوه كه ی دهستم وه کو يی ناو ئاو دهله رزيټ و ديار بوو ده موچاوم هه لبرکاوه. بوپه خو ی پي نه گيراو گوتی «برا که م تو ته ندروستيت باش ديار نيبه، خو له ولاتی تيرورستان گيرت نه کردوه، ئيمه هه موومان برا و که سی يه کترین، وه ره با بروين سهريک له نه خو سخانه يه ک بدهين.»

«نا سوپاس، هيچ نيبه ماندووم، تو زيک پشوو بدهم باش ده بم.» ده می بوتله ئاوه که م داخست و پشتم ته واو له گه ل کورسيه که

رېځ كردهوه و چاوم داخست. مه ودايه كى كه م رۆيشيتن. ئه وجا دهنگى شوڤيڤره كه چاوه كانى پيكردهمه وه و گوتى «فهرموو، ئه وه ئه و شوڤينهيه كه داوات ليكردم.»

دهستم كرد به گيرفاندا و بره پاره كه م پيدا، به لام شوڤيڤره كه بههزار تكا و پارانه وه وهريگرت. ژماره كه ي خوى پيدام و گوتى «ئه گهر ههستت كرد ته ندروستيت خراپه، ديم دهتبه م بو نه خوڤخانه.» سوپاسم كرد و جيْمه يشت.

دواى وه گرنتى كليلى ژووره كه م به ره و ژوورى ژماره ههشتا و ههشت به رېڤكه وتم. له گه ل كرده وه ي دهر گاهه ههستم كرد بو نى جگهره ژووره كه ي ته نيووه، چونكه شهوى پيشووتر جگهره يه كى زورم تيدا كيشابوو. ئه وجا به ره و په نجه ره كه رۆيشتم و كردمه وه، بى ئه وه ي پيلاوه كانم دابكه نم خوم فريدايه سهر چوارپاييه كه و له سهر گازهرى پشت بو ي راكشام. سهرماى ژووره كه نه يه يشت زورتر بخه وم. ههستام خوم گوڤرى و ناويكم كرد به ده موچاومدا. به گه ده ي به تاله وه، جگهره يه كم كيشا. په تووه كه م دا به خوڤمدا و خه ويكى باشم بو كرد. له كاتر ميڤ ههشت به خه بهر هاتمه وه.

دهستم برد بو جانتا كه م و رېكورد هره كه م دهره ينا، كاسيته كانى خوم و ئه و كاسيته كه ي ره قهند پيدا دابووم. ئاماده م كرد بو ئه وه ي گوڤيان ليڤگرم. به باشمزانى پيش ئه وه ي گوڤيان ليڤگرم، برؤمه خواره وه ي هوتيله كه و له فه يه ك بخوم. كه چى

گەيشتمە بەردەم دەرگای ژوورەكەم وەكو ئەوہی ئیلھامم بۆ
 ھاتییت، گەرپامەوہ و تینوسە بچووكەكەم دەرھینا و دەستم کرد
 بە نووسین. « ھەرگیز بیرم نە کردۆتەوہ، شتیك بكەم زیان بە
 دەوربەرم بگەینم، ئەمەى من دەیکەم ھەولدانیکى بچووكە بۆ
 گومنەبوونی پاکیزەى ئەو کیزۆلانە، دەترسم لەو دنیا خودا
 بلیت، كى پى گوتى ئیش لەسەر شەرەفى ئیزدییه کافرەکان
 بکەیت؟ دەى بەرەو لای ھەقالانى ئەبو جەھەلى بەن.»

دەرگای ژوورەكەم پێوہدا و بەرەو خوارەوہى ھوتیلەكە بەرپێكەوتم،
 كاتیک لە پەیزەکان دەھاتمەوہ خوارەوہ، وامدەزانی كەسیك پالم
 پێوہ دەنیت. دواى خواردنى لەفەكە خیرا گەرپامەوہ بۆ ژوورەكەم.
 لە كاتى جوینى لەفەكەوہ، بیرم لای ئەوہ بوو، دەبیت پەرچەم و
 مەیلی و نیگار باسى چیمان کردییت؟ ئەو کارەساتە چۆن بووہ؟
 چیمان بەسەر ھاتووہ؟. جگەرەكەم بە لا دەممەوہ بوو، پیلی
 دەنگ تۆماركەرەكەم گۆرپی و بیستەریكەم لە گوێكرد و لەسەر
 پشت بۆى راکشام. پاكەت و فەندەكەكەم لە تەنیشت خۆمەوہ
 دانا. لە یەكەم وشەوہ كە پەرچەم دەریبەرى، گویم بۆ شلکرد
 تاوہكو كۆتا وشە چاوم دانەخست. زۆرجار ئیمە ھیندە دلتنەگین
 بۆ گریان لە بیانوو دەگەریین. منیش لەماوہى گوێگرتن لە
 پەرچەم، دەگریام.

لە سەر چوار پایبەكەم ھەستام و خۆم لەبەردەم ئاویئەكە بینییەوہ،

سەيرىكى دەموچاۋى كردىم. لىۋەكانم بوۋبوون بە كلكەي چاۋى پەرچەم، دەم و چاۋم بە ئاۋى سارد شوۋشت و ھەردوو دەستم لەسەر لىۋارى دەستشۆرەكە دانابوو و سەيرى خۆم دەكرد و بىرم لەو بەسەرھاتانە دەكردەوہ كە بەسەر ئەواندا ھاتووہ، وینەي مردنى توتىم دەبىنى، ھەموو شتەكان لەناو مېشكەم گىنگلى دەدا خۆشم دەھاتە پېش چاۋم ئەو كاتەي دەمرم. جارېكى دىكە لەسەر چوار پايىبەكەي ھەلاژيام. جگەرەبەكم داگىرساند و دەستم برد تىنوسە بچوكەكەم دەركرد نوسىم «ھىوادارم ئەم بەسەرھاتانە بگاتە دەستى مرۆفەكانى ھەموو جىھان، ئەگەرېش بلاۋ نەكرابەوہ و نەگەيشت بەكەس، داواكارم لە چاپخانەكە و ئەو كەسەي كە بلاۋىدەكاتەوہ. ھەمووى دابەش بكات بەسەر كەمپى ئاوارەكان بۆ ئەوہى ھىچ نەيىت، شەوان سەرمایان نەيىت بىسووتىن. ياخود بىدەن بە مندالانى شەنگال و ھەموو پەرەكانى بكەن بە كۆلارە و لەسەر ئەو شاخەي كە تىيدا قەتيس مابوون بىدەن بە دەم باوہ.»

تىنوس و پىنوسەكەم ھەلگرت و دەستم برد كاسىتەكەي نىگارم ھەلگرت، بۆ ئەوہى گوى لە بەسەرھاتەكەي ئەويش بگرم. چەند جارېك رېكۆردەرەكەم داگىرساند ھەر گويم لە يەكەم وشەي نىگار دەبوو كە دەيگوت «كۆن دەيانگوت مرۆفیان فرۆشتووہ باوہرم نەدەكرد، كەچى لە پەر خۆم فرۆشرام.» چەند

جارېك تاقىمكردهوه سوودى نه بوو، پاشان پىلى رېكۆردره كه م
 دهر كرد و دوو پىلى نويم تىناخنى، بى ئه نجام مايه وه، خراپتر
 دهر وونم تىك ده چوو، توره و پهرىشان بووم. دهستم كرد به جىنودان
 به هه موو پىروژىيه كان، ئىدى كه س نه مايه وه جنىوى پىبدهم،
 جنىوم به خوم ددها. ناچار مامه وه گوئ له دهنگى كوشتنى
 مه يلى بگرم. گوئگرتن له دهنگى كه سىك كه خوشت بوئت،
 سامى هه يه، خوف ده باته دللى كه سه كانه وه، كاتىك ده مويست
 گوئ له دهنگى مه يلى بگرم، خومم بىر كه وته وه كه ماوه ي
 هه شت مانگ له هه بوونى په يوه ندى ته نها به نامه په يامى دللى
 خومم ده گواسته وه، چونكه ده تر سام گويم له دهنگى «ئه وه»
 بىت. هه موو ئاوه زى خوم كوكرده وه بو ئه وه ي به سه ر رابر دووه
 سوئره كاندا زالېم، دواچار جگه ره يه كى دى كه م داگىرساند و سه يرى
 پا كه ته جگه ره كه م كرد كوئا جگه ره ي بوو. خسته مه سه ر لىو و لىي
 پال كه وتم. نه مده ويست گوئ له سه ره تاي گوته كانى مه يلى بگرم،
 دهستم خسته سه ر دو گمه ي بردنه پىشه وه ي كاسى ته كه، ئه ز ته نها
 ده مويست بزائم مه يلى تووشى چى بووه كه هىنده تور په يه. دهستم
 پىدا ناو دهنگى مه يلى هات «ئىمه يان برده به عاج، ئىدى زانيم
 له وپوه ئىمه هىچ خاكىك نامانگرتته خوئى، دواى كهوت روژ
 مانه وه له به عاج، گواسترايينه وه بو موسل، له وئ له گه ل چه ند
 كىژىكى دى كه دا براينه شوئىنىك رىك له به رده م هوتىل به خدا، بو

ماوهی یهك مانگی رېك من ئاوم نه كړد به جهستهی خوځدا،
 نهمدهويست سهرم بشووم و قزى نهرمم، جهستهی پاكم بچيته
 ژير دهست نهو كه سانهی كه بي هلبزاردنی خووم له گهليان
 بخهوم، چونكه نهوهی روويدا له ژيانم بهسم بوو بو نهوهی بيژ
 له ههموو نيزنهيهك بكه مهوه، توخوا باهر بو تي بگير مهوه و
 بيده بهو كوره روژنامه نو سه با نه مهش بلاو بكاتهوه. بويه
 بوتانی باس دهكهم، چونكه ناوی من بلاو نايستهوه، هو كاری
 نهوهی هزه دهكهم بلاو دهبيتهوه، چونكه كوومه لگهی باوكسالاری
 و دهسه لاتی ناین. زور جار له تيرورستان خرابترن. كورپك پيشتر
 خوشی دهويستم دواي چهندين جار ههولدان كاريكي واكرد
 كه منيش خوشم بویت، رابردوويه كم هه بوو له گه ل كه سيكي
 ديكه، هه ميشه ليم دهشاردهوه، له يه كه م روژي يه كتر ناسينمان
 سویندی دام هه رچی له ژيانم هه بووه، پيم بليت ليمخوش دهبيت،
 هاورييه كم هه بوو، نهويشم راسپارد كه بهو كوره بليت من پيش
 نهو كوره كه سی ديكه له ژيانم نه بووه، نهو دامواوه چهندين جار
 هاته داخوازيه، به هو ی كيشه ی خيزانييهوه كه نامه ویت زور
 وردی بكه مهوه، نه يانهيشت بويهك بين، روژيكيان هاورييه كم
 هاته لام و گوتی نهو كوره داواي پهيوهندی لیکردم و داواشی
 كردهوه سيكسی له گه ل بكه م! رېك شي ت بووم، دواي ماوهيه کی
 زور زانيم شتی وا لهو گووره نه بووه و نهو كوره هه رگيز نپاکی

له گه‌ل نه کردووم نازانم بۆچی ئەو هاوڕێیەم که دەستە خوشکم
 بوو، خۆی کرد بەو کەسە ی که ئەحمەدی خانی له داستانی
 مەم و زین باسیدە کات چۆن مەم و زینی له یەك کرد، وایانم
 ئەو کەسە ناوی بەکر مەرگەوەر بوو، دوا ی چ ی زانیم؟ بە
 بریارێکی شیتانە و مندالانە بریارمدا شوو بە خزمیکی خۆم
 بکەم. خۆزگەم بە هەندێک ولات که خزمی نزیك وەکو خوشکی
 خۆیان تەماشای دەکەن. دەزگیارانداربووم، هەر شەویکم بە سەد
 شەو دەڕۆیشت، هەمیشە ئەو خوشەویستە خێر له خۆ نەدیووم
 له پێش چاوم بوو، دەمزانی چەندی خوش دەویم، بەردەوام نازارم
 دەدا و کورتە نامەم بۆ دەنارد که دەزگیرانە کەم خۆش دەوێت و
 ماچی دەکەم. دوا ی ماوێهە ک هەستم کرد دەزگیرانە کەم له گه‌ل
 کەسیکی دیکە پەيوەندی هەیه و ئەویش وەکو من قوربانییە،
 بۆیە ئەو هاوسەرگیڕیە ی که بە شیتانە بریارم لەسەر دابوو،
 هەلمووە شاندهو. له دادگا دەستبەرداری بووم. بێ ڕەچاوکردنی
 ئەو ی من له کۆمەلگا بووم بە بیوژن، خوشەویستە کەم هەمیشە
 بە پەرۆشمەو بوو، دەیووێست بە هەر نرخێک بوو، جاریکی دیکە
 هەولێ ئەو ی دەدا بە یەك بگەینەو. ئەم هەرگیز له دل
 دەرناچیت که ئیستا بۆتی دەگیڕمەو، دوا ی ئەو ی جیابوومەو،
 چەند جاریک پەيامی بۆ دەناردم تاو وەکو ناشت بێنەو، جاریکیان
 پەيامیکی دلته‌زینم بۆ نارد که من هەرگیز ئەوم خوش

نەۋىستوۋە، خۇ دەزانم ناكړيټ چەند ساليك كەسيكت خوش بويټ
 دواتر ئەوھاي پي بلي، مەگەر من ئەو سيكسفرۆشانە بىم كە
 بۇخۇشى و ھەۋاي خۇيان سيكس دەبەخشنەۋە، بەيانىيەكيان
 شەش مانگيگ دەبوو ميږدى دووھەم كړدبووۋە، بەرەو خويندنگا
 دەرۋيشتەم، چەند جاريك بانگى كړدم، زانيم دەنگى ئەو تەۋاۋ
 ترسام، ھاتە بەردەم و گوتى سەير بکە «خۇشم دەويى» لە
 پيش چاوم خوى كوشت، دەستى بەرزكردەۋە منيش بكوژيټ
 ھيږى نەبوو فيشەكەكە بتەقينيټ، ھەلەيەكى گەورەى كړد،
 دەبوو پيشتر من بكوژيټ ئەوجا خوى، ئيستاش نازانم بۇ
 سەرەتا خوى كوشت؟ چەند جاريك لاي برادەرى من و خوى
 وتبووى شتيكى وا دەكەم، كەس قسەكانى بە ھەند وەرەنە گرتبوو.
 ئيدى ئەو بوو لە پيش چاوم مرد. چۆن دەتوانم خۆم بشۆم
 و لەگەل كەسيكى ديكە بە ئارەزووى خۆم بخەوم، چ جا
 ئەۋەى تيرۋرستىكى ناجسن. لە موسل ھەستم دەكرد بۇنى
 جەستم ديت، بەو گەرمايە رۆژانە پەنير و سەمونمان دەخوارد،
 رۆژيكيان كەسيك ھاتە ژوورەۋە گوتيان ھەستە سەر پي، ھيږم
 نەبوو ھەستم دەستم خستە سەر زەويى و ھەستام، لە دەرەۋە
 چەند كەسيكى ريش تەنكى خويږى وەستابوون، ھەموويان
 ماچيان دەكرد، پيرۆزبايان ليكرد پرسيارى پيرۆزبايەكەم ليكرد
 بە شەپازلەيەك وەلاميان دامەۋە، ئەو كەسەى ماچيان دەكرد

كورپىكى فەلەستىنى قۇز بوو، دوایی زانىم ئەوان منيان داوہ بە
 ئەو، چونكە لە شەرىكدا چەندىن پىشمەرگەى شەھىد كردبوو.
 لە رېگەى خالى سنورى نىوان عىراق-سووریا-وہ منى بەرہو
 سووریا برد، سویند بەو كەسەى دەپپەرەستم، تاوہكو ناوى شارى
 رەقە قسەى لە گەل نە كردم، منىش وەكو ئەوہى سەرکە بزۆتىك
 بىم هېچم نەدەگوت تەنانەت ئەو كاتانەش كە تىنووم دەبوو،
 پىم نەدەگوت تىنوومە خۆى ئاوى دەخواردوہ و ئەوہشى لە
 دەمى دەمايەوہ پى دەدام. گەيشتىنە شارى رەقە، شارىكى
 وپرانتر لە وپران ھەموو ژنەكانى شارەكە حەز بە پرووتبوونەوہ
 دەكەن، لە ترسا تەنھا چاويان بەدەرەويە. ئەو كورە فەلەستىنە
 ناوى (ياسر) بوو، كاتى خۆى باوكى لە خۆشەويستى (ياسر
 عەرەفات) ناوى لىنابوو. ئەك دەستى ئەو كەسە خۆش بىت كە
 عەرەفاتى دەرمانخوارد كرد.

دەنگى سەما دىت «تۆ چۆن ئەم ھەموو زانىيارىيە دەزانى؟ لە
 كاتىكدا تۆ تاوہكو پىنجى وپزەبىت خويندوہ؟»

«من ھەمىشە خوينەر بووم، ئەو خۆشەويستەم كە لە پىناو مندا
 خۆى بە كۆمەلگە تەقاندوہ ھەمىشە لە برى ديارى عاشقانە،
 پەرتوك و رۆژنامەى بۆ دەھىنام . بەردەوام خەرىكى خويندەوہ
 بووم.بە كوردىيەكەى سەرو سەودام لە گەل خويندەوہ ھەيە، خۆ
 ھىچ نەبىت لە زۆرىك لەو كۆلكە خويندەوارانە باشتەرم. ياسر

زۆر خراپ بوو بۆم، هەمیشە داوای لێدەکردم بێمە موسلمان،
 من ئەوها خۆم پێشان ئەدا کە هیچ لە زمانی ئەو تێناگەم،
 تاوەکو رۆژیک هەموو قسەکانی دڵم وەکو گریه‌ک بۆ کردەوه،
 کە من تووشی چەندین شکست بووم لە ژیانم. نامەوێت بۆ
 هیچ پیاویک خۆم رپوت بکەمەوه، مەرۆف درۆ نەکات پیرۆزه،
 هەرگیز دەستی بۆ نەدەبردم، هەرکاتیک بمزانیبایە تەواو لە جۆش
 و خڕۆشدا، دەستی بە پەرچەمدا دەهینا، رۆژیک پیم گوت
 «ياسر» تۆ وەکو برای خۆم سەیر دەکەم، پێکەنینیکی پر لە
 واتایی کرد کە دەروونی ورد و خاشکردم فرە ناخۆش بوو، گوتی
 کێشە نییە لە میسر ژن بە پیاوێکە دەلیت براکەم، چونکە
 لە سەر دەمی فیرعە و نییەکاندا هاوسەرگیری لە نیوان برا و
 خوشکەکاندا هەبوو.»

سەما قسەکانی پێ بری گوتی «پاشان چی روویدا؟ ئەو
 ماوهیە چۆن تێپەری؟»

مەیلی بە تورەییەوه وەلامی دایەوه « شەویکیان گەرایییەوه بۆ
 ماله‌وه و من خۆم کرد بە خەوتوو، تیر و پری لێدام، سەیری
 سەرم بکە ئیستاش جیی مشتە دەمانچەکە بەسەر مەوه دیارە،
 کە سەری شکاندم گوتی هەی کچی قەحیە، تەنها سەرۆک
 سەدام ئیوهی باش دەناسی، ئەو شەوه هیندەهی لێدام ئیدی هیژم
 لەبەر برا بەرگری لە جەستەهی خۆم بکەم، تا بەیانی چەند

جارېك وەكو سەگى ھار بەربوۋە كەلاگەكەم. لە دلى خۇمدا
 گوتەم، ھەر رۇژېك بىت وەكو سەدامى سەرۇكت لە سىدارت
 دەدەم. دواى ئەو ماوئەكى زۇر دەستى بۇ نەدەبەردم. مئىش بىرم
 لە تۆلە كرنىكى رقاوى دەكردەو. نىوەر وانىك ھاتەو دەلم ھەوالى
 دابوومى كە ئەمرو ئەم ياسرە فەلەستىنىيە دەتۆپىنم، ھەر ھاتە
 ژوررەو چەند جارېك ماچم كرىد، شاگەشكە بوو، وتم تۆ بنوو من
 خۇم دەشۇم دىمە لات. زۇر گەپرام دەمانچەكەم نەدۆزىيەو،
 دواجار لەسەر بەفرگەرەكە دەمانچەكەم دۆزىيەو، دەمانچەكە
 بوو، مەخزەنى نەبوو، تۆپەلەيەكى خەر لە ناوەرپاستەكەيدا بوو،
 زۇر جار لە فىلىمى كاوبۆيى بىنوومە. خۇم گۆپرى و بە دواى
 مشتىك پارە دەگەپرام، تاوەكو پىي دەرباز بىم. دەستم نەكەوت،
 بەرەو دەرگای دەرەو دەپۆيشتەم، لەبەردەم راستبوو ھەو و گوتى
 دەمانچەكەت فرېدە تۆ لەو كچانە نىت كە بتوانن پىاو بكوژن،
 تەنھا شۇرتىكى سىپى خام و شامى لە پىدا بوو. بەرەو رووم
 ھات، مئىش لولەى دەمانچەكەم لىگرتبوو دەمگوت بىتە
 پىشەو ئەتكوژم، ھاتە پىشەو، ئەو شەو ھەم بىر ھاتەو كە زۇرى
 لىدام و دواتر دەستدرىژى كرىدە سەرم، چاۋەكانم نوقاند و پەنجەم
 نا بە پەلەپىتكەى دەمانچەكە. كاتىك چاوم كرىدەو لە زەويىەكە
 تەخت بوو و خوین لە دەمى دەچۆرپىت، لولەى دەمانچەكەم
 لىكرد و سىجارى دىكە چاوم داخست. ئەوجا دەمانچەكەم فرىدا

و له ماله كه هاتمه دهرهوه.»

سهما توژيك خوې وهكو ليكولر پيشاندا و گوتى «باشه نهو
ماله دراوسپى نهبوو؟ دهنكى فيشهك هات كهس نههاته دهرهوه
بليڼ نهوه چ خيره؟»

«تو نهو شارهت نهينيوه، ههموو روژيك وا ههست دهكوى
جهژنى سهرى ساله و له ناوهراستى پاريسداى له برى
دهنگى فيشهكه شپته كه ئاسمانى پي رهنگاله دهكرت،
دهنگى فيشهكى مروف كوژ ديت و رهنكى خوښى ئيمهومانان
ئاسمان سوور دهكات. با باش باش بزاني رهنگه نه قسهيهم
ههنديك كهس قهلس بكات، نهو شارانهى كه چهكداره
ئيسلامهكانى تيدان تنهها دهنكى دوو شت ديت الله و اكبر و
دهنگى فيشهك، هاتمه دهرهوه، خودا ئيره كوييه، رهقه؟ باوهر
ناكهم باوكم له ههموو تهمهنى گهرميانى بينييت ئيستا من
له رهقهى سوريا چى نهكه؟ پهنا بو كوي ببهم؟ له يهك
خولهكدا هزارهها بيروكه به ميشكم دههات. هيچ يهكيك لهو
بيروكانه منيان نهدهينايهوه بو زيدي باوبايرانم. ترسى نهوه
ههبوو دستگير بكريم به توهمهتى كوشتنى برايهكى مواهيد
له مهيدانيكى گشتيدا گوشاوكوش سهرم بېرن، ياخود
بهردبارانم بكهن. سهرم بهرزكردهوه بو خودا و گوتم خودا مههيله
دهستگيرم بكهن و با نهه چيروكه تالهه بدهم به گويى ههموو

دنيادا. بى ئەۋەي ئاۋر لە راپردووم بدەمەۋە بەرەو داھاتوۋىيەكى
 ناديار ھەنگاوم دەنا، تاۋەكو گەيشتمە شوئىنك لەسەرى
 نوسرابو رېڭاى كۆرنىش بەردەوام رېم دەكرد، لە دوورەو
 دەنگى ستۆپى خېرايى ئۆتۆمبىلەكانم دەبىست ترسى ئەۋەم
 ھەبو ئەوان بن و پەلكىشم بكن بۆ مەرگ. زۆر كەس ئەمەى
 گوتوۋە كە ھەندىك جار مەرۇف ئاۋات بە مەرگ دەخۋايت،
 ھىچ كات ئەو قسەيە درۆ نىيە. من لە مەرگ نە دەترسام لە
 مەرگى بەسەرھاتەكەم دەترسام. چەند دارىكى روتەل و
 ھەۋزى قەۋزەدار و بالندەى بى پەر لەو ناۋە بوون، زۆرتەر
 رۆيشتە پىشەۋە ئەم شوئىنە لە پارك دەچوو، ديار بو لە
 راپردوودا چەندان جىروۋانى جوان و بەرھەمدارى بە خۆيىەۋە
 بنىوۋە، ئەى ئىستا؟ وئرانەيەك بو لەو گۆرەى. كۆترم بىنى
 نىۋە كلكى سوتابوو، پشیلەى كۆيۆم بىنى، سەگى يەك دەستم
 دەبىنى، حاجى لەق لەقى بى دەندووك. دەستم خستەبوۋە ژىر
 چەناگەم و لە ژىر رۋوبەندەكەۋە ۋەكو دزىكى كەمئەزمون لە
 مەكۆيەكدا لەو دىمەنانەم دەروانى كە مەرۇف بە بىنىيان دللى
 دەگوشرىت. ئىدى وردە وردە بەرەو خۆرئاۋا بوون دەچوو.
 سروشتى من واىە لە خۆرئاۋابوون زۆر دلەم تەنگ دەبىت، بىرم
 دەكردەۋە تۆ بلىى خودا بىرى بۆ ئەۋە چوۋبىت جارىكى دىكە
 مەرۇفكىكى ۋەكو من دروست بكاتەۋە؟ ئەم ھەموو خەم و خەفەتە

له پیناو چی؟ منیش هەزم دەکرد، له گەڵ خۆشەویستە
 داماوە کەم بەیەک بگەشتینایە منداڵم هەبوایە و له
 خۆرتاوا بوونیکی ئەو هادا سەرم لەسەر شانی بوایە و باسی
 داها تووی منداڵە کە مان بکردایە. پوژگاری من بە پێچەوانەی
 ویستی خۆم رویشتوو. له نێو دونیای خەیاڵ هاتمەوێ بۆ ژیاڵە
 راستییە کەم کە نەم دەزانی چی بکەم. هەستامە سەر پێ و
 خۆم له خۆڵ و رێقنەیی بەلێندە برسێیەکان پاک کردەوێ و کەوتمە
 ری، چەند مەتریک له پارکە کە دوور کەوتمەوێ، چەند چە کداریکی
 ئیسلامی وەکو زەر دەوڵەییە کە خۆلی بەسەردا بکە ی ئیم
 کۆبوونەوێ، دەستیان بە پرسیارکردن کرد، دامیانی بەر رێژنەیی
 پرسیار، هەر ئەو نەدەم گوت من خێزانی یاسر فەلەستینیم،
 ئیدی داوای لیبووردنیان کرد پێیان گوتم یارمەتیت ناوێت گوتم
 نا، ئییاندا و گەردنیان ورد کرد. گەیشتمە سەر شا رێگایە ک،
 بارهه لگریکی گەورە هات، تابلۆکەیی زمانی عەرەبی نەنوسرابوو،
 له دلی خۆمدا گوتم ئۆخەیی رەنگە ئەم بارهه لگەر بەرەو
 ولاتیکی ئەوروپیم ببات، دەستم لێراگرت وەکو ئەو بوو مێشیک
 کەوتیبێتە بەر پەنجەرە کەیی، خیراتر رویشت، کاتیک لیم تێپەری
 له داخە رووبەندە کەم فرێدایە سەر زەوییه کە، گویم له ستۆپی
 بارهه لگەر کە بوو وەستا، هیواش هیواش بەرەو پاش دەگەراییەوێ و
 منیش خیرا بەرەو پێش و بۆ لای ئەو دەچوو. دەستم نەدەگەیشتی

دەسكى دەرگاگە بىكەمەوۋە خۇي دەرگاگەي بۇ كىرەمەوۋە، سالاوم
 لىكىرد ئەوئىش وەلامى دامەوۋە و چەند جارنىك دەيگوت «بويرون
 ھانم ئۆتورون» ھەر تىنەدە گەيشتەم دواچار بە دەست تىنگەياندم
 كە دانىشم. ئىدى دواي فەرمانەكانى ئەو كەوتەم. بە دەست
 ئامازەي دەكرد كە بۇ كوي دەرپۇم؟ خەلكى كويىم، دەستەم خستە
 سەر سىنەم و گوتەم «من كوردم، ئىزدىيىم، داعش، ئىمەي كوشت،
 منيان ھىنا بۇ ئىرە، ريش درىژەكان، بۇنيان دىت.» ستۆيىكى
 بەھىزى كىرد. ئەم ترسە نەفرەتتەيە چىيە خىرا كاريگەرى دەيىت
 لەسەر دەرروونمان، لە ترسان ھەزم دەكرد مىز بىكەم، لە دلى
 خۆمەوۋە گوتەم يان ئەوئەيە داواي سىكسەم لىدەكات يان ئەوئەيە
 دامدەبەزىتتە، سەد جىنۇم بە خۆم دا كە بۇچى دەمانچەكەم
 لاي خۆم نەھىشتەوۋە وا نەبوايە ئەمىشم وەكو سەگ دەتۆپان.
 داواي لىكىردەم دابەزم، خۆم دانواندەوۋە ماچى دەستى بىكەم،
 نەيدەھىشت و ئامازەي دەكرد دابەزم. خۆم فېرېدايە خوارەوۋە چەند
 جىنۇيىكى مەزم بە كوردى پىدا، ئەوئىش دابەزى، دەرگاگەي
 پشەوۋەي خۇي كىردەوۋە و دۇشك و سەرىنىكى تىدا راپرابوۋ.
 دۇشەكەكەي بەرز كىردەوۋە و پىي گوتەم وەرە لىرە بىخەوۋە،
 تىنەدەگەيشتەم. خۇي رۇيشت لە ژىر دۇشەكەكە نوست و
 دەيگوت تۇش وەكو من بىكە، ھەستەم كىرد شۇفېرەكە ھىچ
 ناترسىت. بەچاوتىم گەياند كە دەترسەم، بەلام ئەو پەنجەي

ئەسپى كۆژەى وەكو ئاماژەى ئۆكەى بۇ بەرزكردەوہ كە نہترسم،
 ئەوجا گوتى « توركيا، توركيا، » پاشان پەنجەكانى وەكو
 فرۆكە لىكرد و گوتى «سۆنرا، كوردستان، كوردستان.»
 تىگەيشتم دەيگوت دەتبەم بۇ توركيا و لەويۆہ بە فرۆكە
 بگەرپۆرەوہ بۇ كوردستان، بەلام سۆنراكە تىنەدەگەيشتم لەو وشەيە
 زۆر دەترسام. و تم رەنگە ناوى پۆليس بىت يان شتىكى لەو
 جۆرە. خۆم رادەستى قەدەر كرد و لە ژىر دۆشەكەكە بۆى
 خەوتم. هەستم دەكرد هەناسم توند دەبىت، گويم پىنەدا. ماوہيەكى
 زۆر رۆيشتىن ديار بوو بارهەلگەرەكە وەستا و چەند كەسيك بە
 عەرەبى قسەيان لەگەل دەكرد، ئەميش بە توركى وەلامى
 دەدانەوہ و دواتر هەردوولا بە توركى قسەيان پىكەوہ دەكرد. گويم
 لە پىكەنين و جولەى ئۆتۆمبيلەكە بوو، دلّم خۆشى تىكەوت.
 زانيم ئىدى رزگارم بوو. داوى نزيكەى كاترميرىك ئۆتۆمبيلەكە
 جارىكى ديكە وەستا. ئەو ماوہيەكە لە ژىر دۆشەكەكە خۆم
 ماتكردبوو، وىردم دەخويند و لە خودا دەپارامەوہ رزگارم بىت.
 لەگەل وەستانى ئۆتۆمبيلەكە شوڤيرەكە دەرگاگەى كردهوہ و
 دۆشەكەكەى هەلدايەوہ، داواى لىكردم لە شوينى خۆم دانىشم.
 ئاماژەم بۇ دەم كرد كە برسيمە. ئەويش چەند لەفەيەكى
 ساردى بۇ هينام لەگەل بوتلىك ئاوى بچوك. لەفەكە هيندە
 بيبەرى تىدابوو ئاو بە چاوانمدا جۆگەلەى بەست. ئەويش

پیدەكەنى و بە ئاماژە دەيگوت ئەو جوړه خواردنانه خوښن كه
 بيبهري زوړى له گه‌ل يټ. دواى ئەوهش ماوهى چەند مه‌ترينك
 ليم دوور كه‌وته‌وه. زانيم ده‌يگوت ئيدى ناوه‌ستين خوت خالى
 بكه‌وه. منيش ئەمەم بە هەلزانى و هەر له خوار باره‌ه‌لگره‌كه‌وه
 دەستم بە ئاو گەياند و سەر كه‌وته‌وه. نازانم چەند جار خەوم
 ليكه‌وت و هەستامه‌وه، هەر نەدە‌وه‌ستا، ئيدى گەرماى تيشكى
 خوړ خەبه‌رى كردمه‌وه، هەستم كرد ئيره‌ ولايتىكى ديكه‌يه،
 زوړبه‌ى شوينه‌كانى شاخى سەر كه‌ش و ئالايه‌كى سوور بوو، ناو
 به‌ناو‌يش ده‌گە‌يشتینه ناوه‌دانى وينه‌ى پياوئىكى چاو زه‌قم
 ده‌بينى. شو‌فيژه‌كه ئاوړى ليدامه‌وه و دلنبايى پيدام، هەزم ده‌كرد
 بزەنم چەند كاتر ميژه‌ من كه‌سيكم كوشتووه و جيم هيشتووه.
 شو‌فيژه‌كه له‌سەر خواردنگه‌يه‌كى سەر رينگه‌ وه‌ستا و دوو قوتو
 ماستاوى بو هينام، بە راستى خوښ بوو. ئەوجا گوتى «ئيره‌،
 گازى عەنتاب، كورد» ناوى كوردى برد هەزم كرد له
 ئوتۆمبيله‌كه خوّم فريده‌مه‌ خواره‌وه، ئەوجا بە ئاماژه‌ گوتى
 «چوارده‌، پازده‌ سه‌عات، ئەنكه‌ره.» من هەر هيچم نە‌گوت و
 سوپاسم كرد بو ماستاوه‌كه. جار يكى ديكه‌ چومه‌وه ژير
 دوشه‌كه‌كه‌مه‌وه، بە خوّم گوت باشه‌ من جاران زه‌رنه‌قوته‌ى
 هيلانه‌ى چوله‌كه‌كانم كوډه‌كرده‌وه و ده‌مخستنه‌وه هيلانه‌كانيان
 نه‌بادا منداليكى چه‌توون بيانكوژيت ياخود پشيله‌يه‌كى برسى

قوتیان بدات، که چچی ئیستا که سیکم کوشت بۆ بیریم ناکه ویتته وه؟ ئیستا له دادگاکاندا به سەدان که یسی کوشتن ههیه، به لام هیچ ئایین و یاسایهک گرنگیان به لایهنی دەررونی بکوژ نه داوه، تۆ بلی ئیستا من شایهنی له سیداره دان بم؟ چونکه که سیکم کوشتوو؟ باشه ئه و ساته ی که من یاسری گۆر به گۆرم کوشت، ئاین و یاساکان زانیان من چەند ههستم به ئاسودهیی کرد. له م بیرکردنه وانده دا بووم، وه کو که رویشکی بی لانه و کاتیك مانگه شه و ده بییت به دزییه وه سه رم به رز کرده وه، تیبینی ئه وه م ده کرد ئه م پیاوه سه ره رای گێرانه وه ی به سه ر هاته ناخۆشه که م، که چچی نه مبینی بگری، کاتیك چەند جارێک به ریکه وت سه یری ئاوینه که ی پیشه وه ی شو فیرم ده کرد، ئه م پیاوه به رده وام به خاولیه کی ته ر ده موچاوی ده سر ی. تی نه گه یشتم نه ینی ئه م خاولیه ته ره چییه! ورده ورده له شاریکی گه وره نزیك بووینه وه، چەندین به رزه پرد پیشوازی له میوانانی شاره که ده کرد، سه رم ده ره ینا باله خانه یه کی گه وره به هه زاران که س وه کو میروو به ناو یه کدا دین و ده چن. پیت به پیت خویندمه وه نوسرابوو «ناشتی ئۆتۆگار» شو فیزه که داوای لیکردم دابه زم و گوتی «ئی ره، ئه نکه ره، تورکیا». خیرا داوام کرد مۆبایلم پیدات، ژماره ی برابه کم ده زانی له کوردستان. شو فیزه که دهستی درێژ کرد و ژماره که م لیدا، خیرا مۆبایله که ی له دهستم وه رگرتته وه و رویشت

پارەى دەرهەى ولاتى تىنکرد، ھەرچى زەنگم دەدا نە دەپرۇيشت،
 ئەويش ھەر ھاوارى دەکرد «كۆد، تەلەفۇن، كوردستان،
 چەندە؟» تىنەدەگەيشتەم، رۇيشت پرسیارى لەچەند كەسيك كورد
 و گەرايەو، كۆدەكەى لەناو لەپى نوسیبوو، لەتەنيشت كۆدەكەو
 نوسرابوو (عیراق) ، لە دواى سى جار زەنگ لیدان براكەم
 وەلامى دايەو، نەمدەزانى لە كويیەو و كەوتۆتە كويیو، دواى
 سلاو كوردن و تۆزىك گريام، گوتەم من لە توركستانم، ئەويش
 دەستى بە گريان و گوتى بۇ خاترى خودا تۆ ماوى؟ لە كويى؟
 گوتى ئىستا ئەم ژمارەيە بۇ رەشىدى برام دەنيتم. ھاتۆتە
 ئەنكەرە بۇ ئەوئى لە نەتەوئەيە كگرتووكان داواى مافى
 پەناھەندەى بكات. خودا حافىزيمان كورد و دواى چەند خولەكيك
 رەشىد پەيوەندى پيۆكردم و دەستمان كورد بە گريانكى بە كول
 پاشان گوتى «مەيلى، وا ئىستا دەمرم تۆ لە كويى؟ گوتەم
 نازانم چيرۆكە كە دوور و دريژە لە ئەنكەرەم و براكەم پيى گوتەم،
 من لە گەرەكى (چەن كايا)م لە ئەنكەرە، برادەريكم لە گەلدايە،
 خەلكى خۆرئاواى كوردستانە، توركى دەزانيت، داواى كورد
 لە گەل شۆفيژەكە قسە بكات. شۆفيژەكە بە توركى قسەى
 دەكرد پاشان مۇبايلەكەى بۇ راگرتەم رەشىد بە دەنگيكي
 لەرزۆكەو گوتى «مەيلى، مەترسە، ئەو پياويكى زۆر باش
 ديارە، ئىستا ئەو پياو تۆ دەھيئييت بۇ (كزلاى) كە دەكەويتە

سەنتەرى ئەنكەرەۋە تاۋەكو ئىۋە دەگەن ئىمەش دىيىن. « پىاۋەكە ماۋەيەك لەناۋ شوئىنى پىچاۋپىچى گەراجەكە ھاتوچۆى كرد، ئەو جا چوۋىنە خوارەۋە ۋەكو تونىل ۋابوو، شەمەندەفەرى لىبوو، زۆر ترسام، يەكەمجارم بوو سەربكەوم، بە خىرايى دىۋارەكانى دەپرى، ئەو فېشەكانەم بېرھاتەۋە كە بەر لاشەى ياسر كەوتن، سەرم باۋە گىژەى بوو، رىشامەۋە، شوڧىرەكە چەند كلېنسىكىكى لە خەلك ۋەرگرت ۋ بوى ھىنام. بىنىشتى بو پەيداكردم، ماۋەيەك تىپەپرى ۋ دابەزىن ۋ سەركەۋتىنەۋە سەر زەۋى، ھەۋايەكى فېنك دەموچاۋى گرتمەۋە، لەسەر زەۋى ھەموۋى پىدەكەنىت، دۆندرمە دەخۆن، سود لە گەنمى ۋلاتەكەيان ۋەردەگرن ۋ كۆترەكانى پى دان دەدەن، ئىمە چاۋمان ھەلھىناۋە بالندەكان لىمان دەترسن، مندالە ھارۋاھاجەكان لەگەل ئاۋى نافورەكان گەمەيان دەكرد، عەجەب مندالى ئىمە ناخۆش بوو، راپەرىن، شەپرى ناخۆ، گرانى. چاۋم كەۋتەۋە شوڧىرەكە لە نۆرەى دۆندرمە ۋەستابوو، چاۋم لەسەرى لانەبرد، تىرامام مروڧ لە غەرىبستان ھەمىشە بىر لەۋە دەكاتەۋە، بو لىرە ۋايە؟ بو لاي خۆمان وانىيە، لە ۋلاتان نۆرە بو دۆندرمە دەگرن، لاي ئىمە بو نەۋت ۋ بەنزين.دوو دۆندرمەى بەدەستەۋە ۋ بوو لە شەقامەكەى ئەۋبەرەۋە بۇلاى من ھات. « بخۆ، لەزەتلى، دۆندرمە، ئەنكەرە. » دەستم بۇ برد ۋ بە چاۋ ۋىستم سوپاسى بكمە. ناخودئاگا دۆندرمەكە لە دەستم

كهوته خوارهوه، رهشيدم بينى بهلهز بهرهو ئيمه ههنگاوى دهنه،
 دؤندرمه كهه فريدا و به چهند ههنگاويك خؤم گهيانده باودهشى،
 واى چهند گريايين واى چهند فرميسكمان داباران. رهشيد
 گوتى ههسته با سوپاسى ئەم پياوه گهورهيه بكهين، ئيدى
 هاورپيهكهى رهشيد كهوته وهرگيرانى قسه كانمان، شوڤيرهكه
 ناوى «مورات» بوو، پيشتر له باكورى كوردستان جهندرمه
 بووه. باسى لهوه دهكرد كه من زؤر ترساوم كاتيڪ وهستاوه بؤ
 ئەوهى بمشاريتهوه. ئەوجا به هاورپيهكهى رهشيدم گوت پيى
 بلى ئەو خاولييه تهره چييه كه له ريگا دهموچاوى پيدهسرى،
 مورات دهستى كرد به گريان و گوتى، له سوريواوه تاوهكو
 ناوخاكي ولاته كهه من گرياوم. بويه پيشانم نهدهدا تاوهكو تاوهزى
 خؤم كؤبكه مهوه بتوانم ئەم كچه به سهلامهتى بگهيه نمه شوينى
 مه بهست. سوپاسيمان كرد و ويستم دهستى ماچ بكهه، نهيهشت
 و سهرى ماچ كردم. مورات سهيرى وهرگيرهكهى كرد و گوتى «
 ئەگه رهديهويت من دهيكهه به كچى خؤم.» دواى گؤرپينه وهى
 ناونيشانى ههردوولامان، خودا حافيزيمان لهيه كتر كرد و رهشيد
 گوتى دهچينه چهن كايبه شهو لهوى پشوو بده و ته گبير
 دهكهين. له گهله گهيشتمان بؤ گه رهكهكهى رهشيد و ئەو
 مالهى له نزيك نهته وهيه كگرتووه كان گرتبوويان پر خوشبوو،
 بهلام ترسى ئەوهه ههبوو بگيريم و چهند مانگيك ليكولينه وهه

له گەل بکریت له لایەن دەزگا ئە منییەکانی تورکیاوە، ڕەشید و
 هاوڕێکانی پێیان گوتم مەگەر پێوه بەیانی لێره داوای مافی
 پەناھەندە بکە، دەم و دەست وەلامیکی ئەرینی وەر دەرگرت.
 لە ڕووم نەھات بە ڕەشید بلیم ئەو کەسە لە پێناو مندا خۆی
 کوشت بۆنی گۆرە کە لە نادەم بە ھەموو خاکی غەریبی، ھەر کە
 گەیشتمە کوردستان یە کەم پرۆژەم ئەو دەبیت بروم بەسەر
 گۆرە کەیدا تیر تیر بگریم. ئەوجا پلانی ئەوھیان دانا، لە ڕینگە
 قاچاغەوھە من بگەیننە خاکی کوردستان، ڕەشید و هاوڕێکانی
 نزیکە لە شەشسەد بۆ ھەوت سەد دۆلاریان پێبوو، ڕینگای قاچاغ
 داوای ھەزارو پینج سەد دۆلاریان دەکرد. ڕەشید قەرزێ کرد و
 پارە کەیان بۆ دا بین کرد. ئەوجا ترسە گەورە کەم لێرەو دەستی
 پێکرد، ئەگەر تورکیا بمرگرت بە تۆمەتی بەزاندنی سنوور
 دەستگیرم دەکات، ئەگەریش پێشمەرگەکانی خۆمان بمانگرن ئەوا
 بە مەبەستی لیکۆلینەو کە چەند مانگێک لە گەل داعشێک ژیاوم
 دەستگیرم دەکەن. ڕەشیدم ماچ کرد و لە گەل کەسیک بەرێکە و تۆم
 بەرەو ئامەد، ئەو کەسە لە ناوی خۆی نابوو (قاچاغچی) کوردی
 باکوور بوو، تا بلی باش بوو، بە سەدان جار لەو ڕینگە یە
 گوتوو یەتی تۆ خوشکی منی، داوای چەندین کاتر میڕ گەیشتینە
 (ئامەد)، پێی گوتم پاسە کەمان بۆ سلۆپی کاتر میڕ دووی بەیانی
 بە ڕێدە کەویت، وەرە برۆین سەیری ئامەد بکەین و ڕابردوو

تالەكان لە بېربەكەين، زۆر شتی جوانم بینی، چەندین نووسراوم
 بینی لەسەر دیوارەكان بە تورکی نووسرابوو، یەكێك لەو نووسراوانە
 سەرنجی راکیشام و پێم گوت ئەووە چی نووسراوە؟ گوتی «ئەووە
 نووسراوە بەلێ بە یەكخستنی هەر چوار پارچە ی کوردستان و
 ئامەد پایتەختی کوردانە» زۆر پێكەنیم، پێكەنین بەری نەدەدام،
 لێم تورپە بوو وایزانی سووكایەتیم بەو دروشمە کردەو، هۆکاری
 پێكەنینەكە ی لێ پرسیم گوتم «ئاخر چۆن دەیت بە زمانی
 بیگانه داوای سەربەخۆی بكە ی؟ بۆ ناتوانن بە زمانی خۆیان
 بنوسن بەلێ بۆ مافی کوردان؟» ئەویش پێكەنی و هیچی
 نەگوت. پاسەكەمان گەیشته سلۆپی لەویشەووە بۆ زاخۆ دیسان
 ئالای کوردستانم بینی، مووی لەشم گرزبوو.

ناب (سەرەتای ناب)

رېڭكۆردەكە ۋەستا. گویم له هەموو گوتەكان بوو، دەكریت بلیین
ژیان چیتەر سوودیکی لای من نییه. سەرباری هەموو ئەوانە
له ژياندا بینوومە له نیوان باوەر و بی باوەری قەتیس ماوم.
مرۆڤەكان ئیسقانی یەكتر دەكرۆژن. پيس بووین دەبیت سەر له
نوێ هەموومان بشۆنەو. من چوزانم ئەگەر سبەهی دوو سبەهی
مندالێکی نوێ سالی ئیزیدی بە دوو گیانییەو نەیهتەو نەو
كۆمەلگاکەمان و کەسیش نازانیت باوکی ئەو مندالەکییە. ئەهی
چارەنوسی ئەو مندالەهی کە ئیمە بە «زۆل» ناوی دەبەین
چی دەبیت؟ چۆن بەخێو دەكریت... بەهۆی ئەم بیرکردنەوانە
هەنگاویك رۆیشتمە پیشەو، لەو بیرۆکەیهی کە هەمە. هانی

كەس نادەم وەكو من بىر بىكەنەو.ئەو بىر كىردنەوانەى ھەلم
 گرتون، لە پرىك روو نادەن، چەندىن سالە بە نامۆىى لە
 كۆمەلگە دەژىم ھەموو شەوئىك ئايەتەكانى لە بىر كىردنى رابردو
 دەلئىمەو، ئايەتەكان بە فرىام ناكەون رابردو لە بىر بىكەم لەبەر
 ئەوئى ژيان بە ھەموو واتاكان ناخۆشە. بۇ دەبىت مندالىك
 چاوى كىردۆتەو ھاوئى خۆى نەبىنىت؟ ياخود مندالىك لە
 ساتى داىكبونى، داىكى دەمرىت. چ گوناخىكى ھەيە تا
 ئەو رۆژەى دەمرىت پى دەلئىن پى و قەدەمى بە خىرەو نەبوو.
 سەرە خۆرەيە. نازانم لىرە چى بلىم. ھەر كەسىك كە گوئى لە
 دەنگم دەگىت. كۆمەلئىك (بۆى ھەيە. بىرئىك پىسىار مېشكىمى
 خواردوو. بە سەدان ھەزار مەرۆف چەندىن جار خۆزگەيان بە
 مردن خواستوو. بە مردنى ھەموو مەرۆقاىەتى ژيان ناوەستىت،
 ئەو جا كىرمەكان، بۆقەكان، مارمىلكە، پشىلە و سەگ جىگەى
 ئىمە دەگرنەو. بە مردنى مېنىش ھىچ گۆرانكارىيەك ئايەتە
 ئاراو. ھەر ئەوئىيە رۆژنامەنوسىكى داماو بۇ وەرگرتنى چەند
 ھەزارئىك راپۆرتىك دەكات و دەنوسىت «ھاوړپىيەكى ھۆكارى
 خۆكۆشتنەكەى فلانە كەس ئاشكرا دەكات.» ئەو جا لە خوارەو
 دەنوسىت كەسىكى نىكى ئەو كەسە پى رانگەياندووين فىسار
 نەخۆشى دەروونى ھەبوو. نەخىر، ھەموو ئەوانەى خۆيان دەكوژن
 نەخۆش نىن. بەلكو باوهرىيان بە ژيان نىيە، ئەوئىدە شتى قىزەونى

بىنوو، شىكىت لە دوای شىكىتى بىنىوو، نايەوئ شىكىتى
 دىكە بىنىت. چەند گوتەيەكى بىزارەكەرە كە دەئىن لە دوای
 شىكىت ھەستە سەرىجى و سەرکەوتن بە دەست بەئىنە. مەروڤ
 كە چەندىن شىكىتى بىنى تا لىواری گۆر لەناو دلىدا دەئىتە
 پەلەيەك خويى مەيىوو و سەرکەوتن بە دەست نايىت مەگەر
 خو خەلتاندىكى گەمزانە. ئىو لە مەرگ دەترسن، من لە
 ھەناسەدان.

دەزانم، سبەينى مام عەبدو زۆرتىن زەنگم بو لى بدات، ناشزانم
 ديارىيەكەم چىيە كە بۆم دەئىت، ھىوادارم رۆژىك لە رۆژان
 ئەم دەنگى من بلاو بوويەو، ديارىيەكەم بايت بو مەيلى.
 ئەگەر مەيلىش نەمابوو، بىدات بە نەي، ئەو كچەي داىكى
 مەرگى پاكىزەي چەندىن كىژۆلەي بىنى. خو كوشتىش
 مېژوو و رەھەندى خوئى ھەيە. لە سەدەي نۆزدەھەم، دوو
 خويندنگاي سەرەكى كە پرسى خو كوشتىيان كرده يەكىن لە
 بابەتە سەرەكەكانى لىكۆلىنەوكانيان، تيورى كۆمەلناس و
 دەروونناسەكان بوون. پىشەواي خويندنگاي يەكەم، ئەسكىرۆلە
 كە پىي وابوو، خۆلەناو بردن ئەو دۆخە دەروونىي و ناجىگىر
 و ئالۆزەيە كە رۆحى تاك داگىر دەكات و لە كۆمەلگەي
 دادەبرىت. (چۆن دانەبرىم لە ھەشتا و ھەشتەوە بىرى دەنگى
 خۆم دەكەم بە كەسىك بلىم باوہ و داىە). بۆيە بىر لە خو كوشتن

دەكاتهوہ. خۆئىندىنگاى دووھەمىش ئەمىل دۆركھام باوهرى واىە، خۆكوشتن لە كۆتا سنوورى يەكانگىرى كۆمەلايەتى و تاكگەرايىدا دىتە ئاراوہ. (سەردانى زۆر پزىشك و دەرووناسم كىردووە ئەگەر هەندەى ئەوانم نەزانىبەت لەوان كەمتر نەبووم، بە ژمارە نەخۆشيبە دەروونيبەكان دەژمىرم و چارەسەرەكانىشيانم پىدەزانم، بەلام حەزدەكەم يەك چركە زووتر بپۆم).

هيوادارم دواى ئەوہى پپۆژەى خۆكوشتم ئەنجامدا وەكو گرىكيبە كۆنەكان بىر نەكەنەوہ كە خۆكوشتن تاوانە و سوکايەتى بە تەرمەكەم بکەن، دەستى راستم بە جياواز لە جەستەم بنىژن. تەمەنى هەرزەكارىم بپىووە و هېچ كەتنيكم نەكىردووە خۆمى لى بشارمەوہ و خۆم بكوژم. خۆم دەزانم لە پىناو چيدا خۆم دەكوژم نەك ئىوہ. هۆكارەكانى خۆكوشتن زۆرن، بۆ نمونە وەكو ئەو رىنگايانەى سادقى هيداىەت گرتيبە بەر، يان وەكو ئىرنست هيمنگواى بە تاپر خۆم بكوژم، ياخود وەكو ئەو كارەكتەرەى پۆمانە بەناوبانگەى بوھومىل ھەربالا بە پرىسكى هایدرولىكى خۆم بپەستىوم، بەلام جوانترين جۆرى خۆكوشتن بۆ من، وەكو كارەكتەرى سىپتىمىسى، رۆمانى (خانم دالواى) نوسەرى بەناوبانگ قىرچينا وۆلفە، چونكە دەمەوۆت تۆزىك لە ئاسماندا بفرم و بالندە ئاسا رىقنە بکەم بەسەر ئەوانەى ژيانيان وىران كىردووە. چەند بى مېشكيبە خۆكوشتن وەكو چاولىكەرى سەير

بکەیت، ئەو خۆی گوشت من خۆم دەکوژم!! عەجەب مروۆفەکان زۆر حەزبان لە لاسایی کردنەوهیە. لاسایی سیپتیمس ناکەمەوه، بیروکە ی خۆکوشتنە کەیم زۆر پێ جوانە، ئیوه بۆ خۆتان بژین منیش چاوەروانی فریشتە بە پاداشتکراوەکانی خوا دەکەم زووتر دەستیان بگات بە من و پاداشتی خۆیان وەربگرن. دوای ئەم چەند دێرە دەچمە بەر پەنجەری ژووری ژمارە هەشتاو هەشتی هۆتیل پەرلەمان کە دەکەوێتە چەقی سەنتەری شاری دهۆک و خۆم فرێدەدەمە خوارەوه، بە گۆرم بسپێرن و منیش ئیوه بە مروۆفایەتی دەسپێرم.

(ناوەراستی ئاب)

ئای خودایە من رقم لە نوسینە، بەلام هەر ناچار دەبین بنوسین تاوەکو کەلینیک لە دل پر بکەینەوه، خەریکە فیری قسە ی زل و بیخ ناوەرۆک دەبم، دەزانم دەتانهوێت بزانی چیتەر روو دەدات، ئەوهش دەزانم هەن لە ئیوه هەر کە ئەم دەنگانە گەیشتنە سەر کاغەز رەخنە کانتان وەکو تەرزە بەسەر ولاتی کاغەزدا دەباریت. ئی ئیتر دوای ئەوهی چەندین کاسیتی دیکەم دەستکەوت، گویم لەو هەموو کاسیت و دەنگانە گرت کە تاییەتن بە کارەساتە کە ی شەنگال، بۆم ناشکرا بوو، دوای ئەوهی روژنامەنوسە کە لە مالی پەرچەم دەر دەچیت، پەرچەم رەوانە ی نەخۆشخانە دەکریت

له شاری ههولێر و دوای دوو رۆژ مانهوهی له نهخۆشخانه
 دهردهچیت، بهلام تهندروستی جیگیر نییه بهردهوام له ریگای
 نهخۆشخانهکاندا دهبینریت. چارهنوسی مهیلێش نادیاره کهس
 نازانیت له کوێی ئەم گهردوونه گیرساوتهوه. کاسیتهکانی ئەم
 کورپه دوای خۆی کوشتنی، له ریگهێ چهند هاورپیهکی ئەوهوه
 به دهستم گهیشتن، کاتیگ گویم له ههموو رووداوهکان گرت،
 ههستم کرد دهییت ئەم دهنگانه به گوی خهڵکیدا بدرین. نازانم
 زۆر بنوسم تاقهتی نوسینم نییه. بیرتان دههینمهوه، له تهمهنی
 پانزده سالییهوه به رۆژ له مال دهرنهچووم، بریارمداوه، سبهینی
 له گهڵ کهوتنی خوردا به عهرهبانهکهی ژیرمهوه روو لهو
 شاره بکهم که چاپخانهی زۆر لیه. له گهڵ یهکی له خاوهن
 چاپخانهکان قسه بکهم و بهشکوم شتیگ به شتیگ بکهم و بلاوی
 بکهنهوه.

(کوئیایی ئاب)

ناوهراستی شهقامیک، هات و ههراي سههرتای رۆژ، وهکو ئەوه
 بوو مرۆف و ئۆتۆمبیلهکان باریین. نهمدهزانی بوچی ئەمرو
 زوو له خهو رابووم! به راست بو ههندیگ جار تیر خهو نابین
 و زووش به ناگا دیینهوه؟ شهو درهنگ نوستبووم و تیر خهو
 نهبووبووم. بی ئیش له ژیر تیشکی ههتاودا دهستم خستبوومه

پشته قونم و ههنگاوی شل و هیواشم دهن، بۆ چریهك به
 میشمکدا هات سهیری بالاو له شی خهلكی بکه، ههر واش
 دهرچوو ئهوهی بهرهو پرووم دههات سهیرم دهکرد. مرۆقهکانی ئیره
 لهش و لاریان خاوو خلیچکه، چالاک نین. پتر له نیوهیان قهلهو
 و قهبه و ئهستور ورگن. خهلك لیڤه پیناکه نن که ئه و کاتهی بهرهو
 پروویان دهرۆی دهگهیته ئاستیان به جوریک لیټ دهروانن چهند
 خولهکیک پېشتر شهپت له گهله کردین، ئهوهنده گرژ و مۆن ههر
 کاتیک دهیانینی له دواي خویان شاریکی ویران له دهروونتدا
 جیدههیڵن. وا دهزانم مرۆف لیڤه به بی پیکه نین له دایک دهن و
 بۆ شهپ و مردن دهژین. سهرم ههلبېری. کوټایی شهقامه کهیه
 و سهرهتای باخیکی پرووکاو له ژیر سیبهری تیشکی خوردا.
 ئا... رهنگه هوکاري پینه که نین لیڤه گهوما و خوری بهتین بیت.
 کوټشی رۆژنامه فرۆشیک رامده کیشیت. به چهند ههنگاوئیک
 دهیگه می له یهك چرکه دا دههویټ ئاگام له هه موو جیهان
 بیت. مانشیتی یه کیکیان نوسراوه «داعش سه دان کچی ئیزیدی
 بهرهو لاقه کردن دهبات» ئهوی دیکه یان نووسراوه «داعش
 ههزاران کهسی گولله بارانکرد» له بهرگی گوټقاریکیش
 نووسرابوو «کی داعشی دروستکرد؟» چاو دهگیرم رۆمانی
 (دادگایی) فرانز کافکا- م بینی. ریک وهکو برووسکه هه موو
 رۆمانه که جاریکی دیکه هه موو دیڤری رۆمانه که به بهرچاومدا

دەبمەۋە، زەرڧىكى گەۋرەى جگەرەى مارلىبۆرۆى سوور بەندىك
 كاغەزى رەشكرامى «ئەى فۆر» كەۋتوۋە، چەند دلوپە خوئىنىك
 پەرەكانى يەكەمى تەرکردبوۋ. بە لاسىكىكى پارە بەسترا بوۋە،
 ئەۋان خەرىكى ھەلگرتنەۋەى تەرمەكە بوون و منىش كاغەزەكانم
 ھەلدەگرتەۋە. كاغەز لە مروفى مردوۋ باشترە، ئەۋەى مرد ھىچ
 سوڧىكى نامىنىت، كاغەز تەنانەت بە سوتاندنىشى سوۋدبەخشە.
 پۆلىس و ئەمبولانسىك گەىشتنە شوئى رۋوداۋەكە و تەرمەكەيان
 برد و منىش كاغەزەكانم ھىنايەۋە بۆ مالەۋە و كردمەۋە. چەند
 پەرەيەكم خوئندەۋە. كەسايەتى (توتى) دەكەين بە رۆمان بۆ
 ئەۋەى چەندىن سەدەى دىكە خەلكانىك بتوانن زرىكەى مندالە
 ئىزدىيەكان لە ناۋ گەلى غۆلەكاندا بخوئىننەۋە. سبەينى
 توتى لە گەل خۆم دەبەم بۆ چاپخانەى كورپىكى ھاۋرپم، بەلام
 تىماموم گەۋرەترىن كىشەى من ئەۋەيە. لە برى ناۋى نوسەرەكە
 نازانم ناۋى كى بنوسم؟!